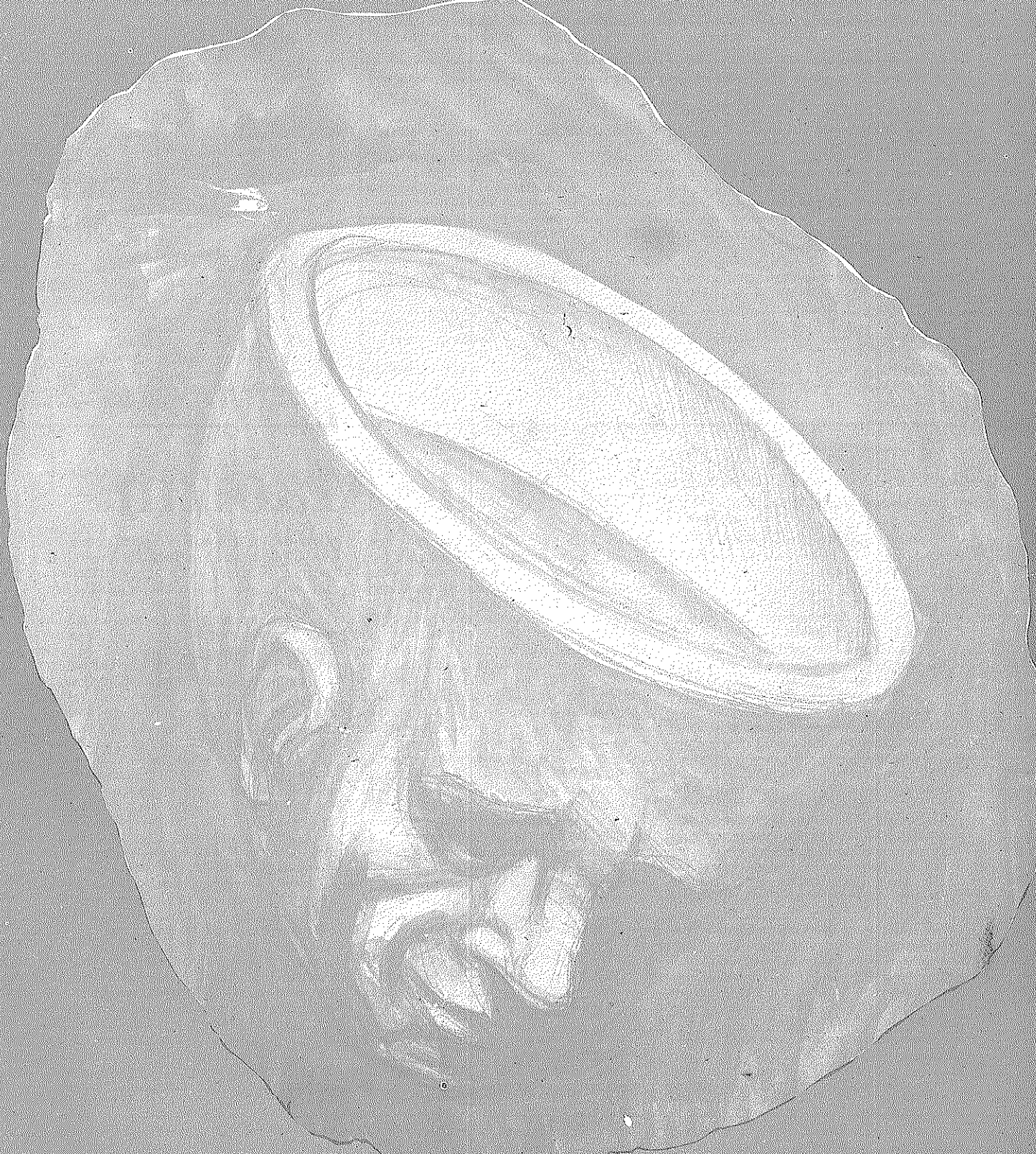

GENÇLİK

Aylık Siyasi Gençlik Dergisi Yıl:3 Sayı:14 20 Kasım 1993 Fiyatı: 10.000 TL (KDV içindedir)

**GENÇLİĞİ KÖLELESTİRME SİYASETİNDE
YENİ BİR BOYUT:**

**ÖĞRENCİLER KATLIAM
ORDUSUNDA ASKERE!**

**HALK GENÇLİĞİNİN, SINIF MÜCADELESİNİN KENDİSİNE YÜKLEDİĞİ ZORUNLU
VE ONURLU GÖREVLERİ GEREĞİNCE GERÇEKLEŞTİREBİLMESİ İÇİN**

İİZERİMİZE DÜŞENLEDİ

YENİ DEMOKRAT

Dergimiz YDG'nin 13. sayısı da toplatıldı!

Dergimiz Yeni Demokrat Gençlik tüm devrimci demokrat basın üzerinde estirilen devlet terörünün bir parçası olan mahkeme, cezalar ve toplatma kararlarına rağmen basın alanındaki devrimci mücadelesini ara vermeden sürdürüyor.

Dergimiz 4. sayısında yer alan "Türk, Kürt ve çeşitli milliyetlerden liseli halk gençliği" ve "Ovacık'ta devrim şehitleri anıldı" başlıklı haber yazılarında TKP/ML'nin propagandasının yapıldığı ve ayrıca: "Ropörtaj" başlıklı yazıda da TKP/ML-TMLGB adlı örgütün propagandalarının yapılması gerekçe gösterilerek eski yazışları müdürümüz Kemal Boztaş hakkında hapis ve para cezası istemiyle davalar açılmıştır. Davaların açılmasından sonraki yargılama sürecinde DGM, gerçekleri gözler önüne seren ve bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm perspektifiyle yayın hayatını sürdürdükten dergimiz Yeni Demokrat Gençlik'in yazışları müdürlerinden Kemal Boztaş hakkında 6 ay hapis ile 75 milyon lira para cezası verilmiştir.

Ayrıca 20 Ekim tarihli 13. sayımızda; 5. sayfasındaki "Komünist gençliğin çalışmalarını sürdürüyor", 14-15. sayfalarındaki "Faşizme ve ırkçılığa karşı Yeni Demokratik Gençlik Kültür Festivali" ve 24-25. sayfalarındaki "PKK'ya: Halka ve devrimci komünist güçlere şiddet uygulamak çıkmazın ifadesidir" başlıklı yazılarda terör örgütlerinin propagandasının yapıldığı gerekçesiyle Anayasanın 28, CMUK'un 86 maddeleri uyarınca toplatılmıştır.

Devrimci-demokrat basın üzerinde estirilen devlet terörüne karşı tüm duyarlı insanları dayanışmaya çağırıyor, devlet terörünü protesto ediyoruz.

Dergimiz Yeni Demokrat Gençlik muhabiri Derya Yıldız, gözaltına alınmıştır.

Büromuzu arayan bir polis "Derya Yıldız şu anda şubede gözaltında bulunuyor" diyerek, böyle bir çalışmamızın olup-olmadığını sormuştur. Derya Yıldız'ın neden ve nerede gözaltında olduğu sorusuna ise yanıt vermemiş, "bir gün sonra bırakacağız" diyerek telefonu kapatmıştır. İki saat sonra muhabirimizin serbest bırakılmasıyla Alibeyköy polis karakolunda tutulduğunu kendisinden öğrendik.

Keyfi nedenlerle çalışmamızın göz altına alınmasını protesto ediyoruz.

Genelde tüm sosyalist basına ve özeldede dergimiz Yeni Demokrat Gençlik'e baskılar artarak devam ediyor. TC devletinin çürümüş düzenini devam ettirmek için muhalif basına yönelik uyguladığı 'cezalar', çıkarılmak üzere olan terörle mücadele yasası ile artırılmış ve daha yasa çıkartılmadan da uygulanmaya başlanmıştır.

Dergimizin eski yazışları müdürü Kemal BOZTAŞ hakkında "basın yoluyla TKP/ML-TMLGB isimli yasadışı örgütün propagandasını yapmak ve bunlara ait bildirimleri yayımlamak" suçlarından "3713 sayılı yasanın 7/2. maddesi" ne dayanılarak bir yıl hapis ve "3506 sayılı yasanın Ek-1. maddesi" uyarınca da 100.000.000 TL (yüzmilyon) ağır para cezasıyla cezalandırılmıştır.

Yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında ne yapacağını şaşırarak TC devleti halka ve onun sesi olan basına saldırarak çürümüşlüğünü ve çaresizliğini gözler önüne sermeye devam ediyor. Daha dün Özgür Gündem gazetesine verilen kapatma cezası ve bugün de dergimiz Yeni Demokrat Gençlik dergisinin eski yazışları müdürü Kemal BOZTAŞ'a verilen cezalar TC'nin ne kadar demokratik bir ülke olduğunu göstermiştir. Fakat bu baskılar, devrimci basını susturmaya yetmeyecek ve sesimiz halkın mücadelesiyle beraber yükselecektir.

Devrimci-sosyalist basına yapılan baskıları kıyıyor ve devrimci-sosyalist basın üzerindeki baskıların biran önce son bulmasını istiyoruz.

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

İÇİNDEKİLER

İlle de Maoizm.....	2
Üzerimize düşenleri bilince çıkaralım.....	3 - 4
Liseli gençlikten haberler.....	5 - 9
Üniversiteli gençlikten haberler.....	10 - 12
Molotov kokteylleri patladı.....	13
Gecekondu semtlerinden.....	14
Çıraqlara dair.....	15
Mao ve gençlik - 1.....	16 - 17
Demokratik Üniversite Kurultayı.....	18 - 19
Felsefe dersleri.....	20 - 21
Özelleştirme nasıl ele alınmalı?.....	22
İşyeri Komiteleri üzerine.....	23
Yazar ve okuyucu ilişkisi üzerine.....	24
Sokak çocukları ve tiner.....	25
Meral Kahraman'ın anısına.....	26
Sabah Tufanı.....	27
Kafka.....	28
Rüzgar kokusu.....	29

Dergimiz afişlerini taşıyanlara 10 ay ceza

Dergimizin çıkarmış olduğu, "İbrahim Kaypakaya'nın Kızıl Güzergahında İleri" yazılı özel sayısını izinsiz yaptırdıkları iddiası ile, geçtiğimiz Mayıs ayında İstanbul'da, biri bayan biri erkek iki okurumuz polis tarafından gözaltına alınmıştı. Okurlarımız; bir gece karakolda bekletildiklerini daha sonra şubeye götürüldüklerini, gerek karakolda gerekse şubede fiziki ve psikolojik baskı ile karşılaştıklarını belirtmişlerdi. Karakolda afişleri para karşılığı yaptıklarını kabul etmeleri ve bu doğrultuda hazırlanan tutanağı imzalamaları için zorlanmışlardı. Ayrıca avukat talepleri karşılanmamış, CUMUK'un hatırlanması üzerine "o, buralarda geçerli değil" diyerek kahkaha atıkları belirtilmişti.

Şubede, "hadi yine ucuz atlattınız, TMLGB üyesi olarak gelirsiniz ya da ölmez de TKP/ML üyesi olarak gelirsiniz işte o zaman görürsünüz" vb. tehditlerle karşılaşmışlardı.

Okurlarımız, bütün tehdit ve baskılar karşısında sinmemişler, karakolda ve şubede ifade vermemişler, polislin hazırladığı tutanağı imzalamamışlar ve her iki yerde de kararlı ve başı dik çıkmışlardır.

Daha sonra sevk edildikleri mahkemede; Yeni Demokrat Gençlik dergisinin okurları olduklarını, yaptırdıkları iddia edilen özel sayıları Umud yayıncılık'tan aldıklarını, bunları hiç bir yere yaptırmadıklarını ve yaptırmayı da düşünmediklerini belirtmiş ve beraatlerini talep etmişlerdi. Ve mahkeme tarafından, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmışlardı.

21.9.1993 tarihli duruşmada ise tamamen polislin verdiği ifadeye dayanılarak, okurlarımıza 10'ar ay hapis cezası verilmiştir. Ve bu karar 4 Kasım 1993 tarihinde okurlarımıza tebliğ edilmiştir.

İki okuyucumuz birer dilekçe vererek bu kararın bozulmasını istemiyle Yargıtay'a başvurmuşlar, ancak kararın bozulacağını zannetmediklerini belirtmişlerdir.

Yine, İstanbul'da 21 Mart Newroz bayramını ve enternasyonal komünist Barbara Anna Kistler'in katledilmesini konu özel sayılarımızı izinsiz yaptırdıkları iddiası ile iki okurumuz gözaltına alınmış ve çıkarıldıkları ilk mahkemede tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmıştı. 11. Kasım 1993 tarihli duruşmalarında ise beraat etmişlerdir.

İlle de Maoizm!

Söze hemen giriyorum; önümüzde oldukça zengin ve renkli bir birikim duruyor. Değil yarısını onda birini kavradığımızda inanılmaz büyük adımlar atmış olacağız. Efendim şimdi dünya devrimlerini, bunların ortaya koyduğu deneyimleri, başarıları-başarısızlıkları, olumlu ve olumsuz yönlerini ve ülkemiz çapında ortaya konan pratikleri ve bunların ürünlerini şöyle bir gözümüzün önüne getirdiğimizde; yahu ne kadar başıboş, ne kadar verimsiz, ne kadarda hareketsiz diye düşüneceğiz. Hareket dostlar, hareket! Düşüncede, okumada, yazmada, kavramada, pratik zekada hareket, yani zihinde hareket; eylemde, kavgada, eskiyi yıkmada hareket! Türkiye devrim tarihindeki komünist önderlerin 20-25 yaşlarında çığır açan kapasitelerini, azim ve enginliklerini gördüğümüzde; içimizde geriliğe, sinikliğe ve çapsizliğe bir öfke doğmalı; nefretle statükoları parçalayıp ileri atmalıyız. Şu çokça bahsettığımız kitlelerden öğrenmeyi, kitlelerin içinde balık olmayı ancak hayatın içinde olarak, insanları anlayarak ve onlara anlatarak başarabiliriz. Kitlelerin bir kulağından girip bir kulağından çıkan boş lafazanlıkları yada soyut meseleleri değilde onların somut sorunlarını ilgilendiren konulara kafa yormalyız. Dar bir kesime yönelik değilde yığınlaraya yönelik düşünmeliyiz. Genelî özgülle birleştiremeyecek, özgülle yönetilecek politikalar üretmeden onlara ulaşamayacağımız gibi; bir bakarsanız ki onlardan fersah fersah uzaklaşmışız.

Bazen bulunduğumuz yerin şöyle bir dışına çıkıp, yaşama farklı bir gözle, farklı bir noktadan bakabilmeliyiz, düşüncemizde olanları iyi bir şekilde takip ederek, onları kavramaya

çalışmalıyız. Öyle ki bunu başaramadığımız ölçüde, yaşamı kendimizden ibaret görme darlığına düşeriz. Kuyudan gökyüzüne bakan kurbağanın enginliği neyse bizim enginliğimizde o kadarla sınırlı olur.

Maoizm'in savunulduğünü söylemek, her lafın başında Mao'dan dem vurmak kolaydır hepimiz için. Göğsümüzü gere gere "Maoist'iz" diyoruz ama; kaçımız gerçekten bu bilimi layıkınca kavrayıp, anlamaya çalışıyoruz. Kaçımız günlük yaşamımızda rehber olarak kullanılabilecek, özümüşüyoruz. Dikkat edelim, yaşamımızda Maoizm'i uygulamıyoruz; onu teorik bir kelime yığını olarak alıyoruz, gündelce düşünme ve yaşama tarzı olarak içselleştirmiyoruz. Maoist'lik bulunduğumuz alanda bir renk olabilmek; kişilik ve mücadeleyle bir ivme, bir canlılık, bir erdem yaratılmaktadır. Alandan ayrıldığında daha ileriye götürecek halefler bırakmamışsan; senin şevkin, senin inceliğin, senin tarzın alanda silkinisi ve çatışmalar yaratmamışsa, öylesine gelip gitmiş biri olarak unutulursun. Mirasın, bıraktığın bir şeyde olmaz.

Maoizm'i yaşayan kılmak asıl Maoist'liktir!

Maoizm'i kuru bir laf kalabalığı, süslü bir kaç söz derekesine indirerek; Maoizm'e en büyük kötülüğü yapmak demektir. Maoizm'i öğrenip, yaşama uygulamak, günlük yaşamımıza rehber olmasını sağlamak ve yaşamımıza da geliştirmek gereklidir. Sohbet, tartışma yada kimi konuları tahlilde bolbol kullanılan Maoizm teorisi günlük yaşamda ve kişilikler

oluşturma bağlamında gereğince kullanılıp, faydalanılmayınca yani hakıyla içselleştirilmez yemince yaşamın ayrı, kişiliğin ayrı, ideolojinin ayrı bir yere gitme tehlikesi insanlar üzerinde ortaya çıkmaktadır.

Meseleleri ele alırken temel felsefemiz kazanma olmalıdır. İnsanları olumlu yanlarından yakalayıp geliştirmek, ikna ve eğitim yoluyla kitleleri seferber etmek, gönüllülüğün görkemli olduğu devrimci disiplinle kolektif çalışmayı uygulamak bizi geleceğe taşıyacak olanlardır. Bunun aksi kimi dönem bazı kazançlar getiriyor gibi gözüksede, esasta kısa vadeli olduğu ve kayba yol açacağı ortadadır. Bilinçli ve gönüllü bir mücadele kitleyi yaratmadan, bulunduğumuz alanı bilinçli ve gönüllülük temelinde organize etmeden enginleri fethetme adımlarını sürece uygun süratle atmak mümkün olmayacaktır. Yani bizi ifade eden, ideolojimizi belirleyen üç ana hat vardır: Bilinçli ve gönüllü savaşçılık, kitleleri kazanma ve dönüştürme, dürüstlük ve ilkelilik. Bunlar görünüşte genel geçer sözler olarak görünürse pratiklerde ve yaşam tarzında yaşanır kılmaması ve ona uygun olmanın mücadelesi zor fakat oldukça önemli bir gerekliliktir.

Nasıl yaparız devrimciliği sağlıklı biçimde verebiliriz? Bundanda öncesi nasıl yaparız da kendimi daha da devrimcileştiririz? diye sürekli düşünmek gerekir. Yine unutmamak gerekir ki bir şeyleri kendi bünyemizde yaratmamışsak yığınların bünyesinde yerleşip göğme ermesini de sağlayamayız. Eldekiyle yetinme, onla idare etmeye çalışma önemli bir yönüyle yerinde sayma yani gerilemedir. Daha iyisi için çaba sarfetme, gerçekli-

ğimizi bu yönde zorlayarak değiştirme Maoistliğe uygun olmalıdır. Koşulları anlama, bu koşulları farklılaştırarak ileriye götürme bir an bile aklımızdan çıkmaması gereken bir perspektiftir.

Çalışma alanlarında yada ilişkilerde kitlenin siyasi-psikolojik durumlarını dikkate almayan, kaba-yönetel-ıdari tedbirlerle çalışmayı sürdürmeye çabalayan sığ bakış açısı meseleleri çözemeyecektir. Kitlelerin iradesine başvurmayan, kitle iradesini gözardı eden anlayışlar, kısa vadeli çıkarlar adına devrimin uzun vadeli yaşamsal kanallarını tıkamaya yol açmaktadır. Kitlelere "sürü" gözüyle bakan bu anlayışlar son tahlilde devrime zarar vermektedirler.

Kitlelere kendini ifade etme, kararlarda söz sahibi olma hakkı tanımınayınca, insiyatif sağlanıp, sorumluluk verilmeyince kitleler mücadeleden soğumakta ve sonuçta çürümeye terk edilmektedir. Bunu devrimcilik adına yapmak sonucu değiştirmemekte, kitleleri onların içinde ve başında yer alıp, bir yandan onlardan öğrenerek eğitimce yerine, kitleleri tepeden kumanda etmek tercih edilince bu sonuç kaçınılmaz olmaktadır.

Yaşamımızın tüm alanlarında ideolojik-siyasi kimliğimize uygun davranarak ve bu temelde oluşturacağımız kişiliğimizi geliştirerek hareket etmeliyiz. Enginleri fethetme ruhunu verecek olan Maoist kimlik yaşamın günlük pratiğinde içselleştirilebildiği oranda başarı elde edilebilecektir. Bizi geleceğe taşıyacak olan bu estetik bilime dört elle sarılarak ileri atmalıyız.

HALK GENÇLİĞİNİN, SINIF MÜCADELESİNDE KENDİSİNE YÜKLENEN ZORUNLU VE ONURLU GÖREVLERİ GEREĞİNCE GERÇEKLEŞTİREBİLMESİ İÇİN

Üzerimize düşenleri bilince çıkaralım, yerine getirelim!

TC Devleti içinde bulunduğu çok yönlü krizi "çözmek" için bir kez daha tek sermayesi olan azgın sömürü ve zulmü artırma yoluna başvuruyor. Başbakanın deyişle "sık yönetime gerek bırakmayan yeni terör yasası"yla halka açılan topyekün savaş daha da tırmandırılacak. Devlete muhalif her türlü girişimin yasadışı örgüt üyeliğine kanıt sayılmasından yeni sansür uygulamalarına değin uzanan düzenlemeler aslında aylardır egemenlerce pişirilen, o nedenle de beklenen politikalarıdır. Bu açıdan yeni politikalar arasında en dikkat çekici olanı gençlerin askere alınmasıyla ilgili olanlardır. DYP-SHP hükümeti kurulduğunda "askerliği kısaltmaktan", "asker sayısını azaltmaktan" dem vuran egemen azınlık, son MGK toplantısından sonra birdenbire "asker

sayısının yetersizliğinden", "250.000'in üzerindeki asker kaçığından, bunların çok sıkı aranacağından", "askerlik yaşını 19'a indirmekten", iki celbi birden askere çağırılmaktan", "açıköğretim fakültesi öğrencilerini askere almaktan" vb. bahsetmeye başladı. Bu açıklamaların iki yönü var. Birincisi bilinen yönü, "bu kış ya bitecek, ya bitecek" teraneleriyle ilan edilen kış operasyonları için hazırlık çabaları, ikinci yönü ise bugüne değin kamuoyundan gizlenmeye çalışılan "kahraman" Türk ordusu saflarında ki yoğun firarlar ve gençlikte giderek artan askere gitmeme eğilimi. Özellikle sivil faşistler aracılığıyla psikolojik savaşın bir parçası olarak yaygınlaştırılmaya çalışılan şoven askere uğurlama törenlerine ve "Mehmetçik" basının borazanlığını yaptığı "kahraman", "kararlı Mehmetçikler" edebiyatına karşın bu gerçekler ne değştirilebildi ne de örtülebildi.

Devletin halka yönelik topyekün savaşının askeri cephesi insan kaynağı olarak gerileğe dayanırken ve devlet giderek artan bir şekilde bu çabasını sürdürürken, savaşın bir diğer önemli cephesi olan psikolojik savaş cephesinin de esas insan kaynağını ve hedefini gençlik oluşturduğu iyice açığa çıkmış bulunuyor. Spor "başarı"larını kutlama bahanesiyle şoven gösteriler yaşama geçirilmeye çalışılırken en çok gençler kullanılıyor ve en çok gençler hedefleniyor. Asker cenazelerinde, kontrgerillanın düzenlediği katliamların ya da PKK'nin halka yönelik yanlış eylemlerinin ardından devletçe örgütlenen şoven-faşist gösterilerde de aynı durum söz konusudur.

Tüm bunlardan ortaya çıkan sonuç şudur: **Gençliğin gelecek olduğu, gençliği kazananın geleceği kazanaacağı gerçeği, şu anda yaşadığımız topraklarda bir kez daha ve oldukça**

yakıcı bir tarzda kendini duyurmaktadır. Sınıf mücadelesinde gençliği kazanmanın önemi giderek artıyor ve savaş boyutlandıkça bu önem giderek de artacaktır.

Sınıf mücadelesinde halk gençliğinin yeri nesnel olarak elbetteki işçilerin, köylülerin, kamu emekçilerinin, Kürt ulusunu yanında ve komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının karşısındadır. Çünkü o, ilk olarak halkın bir parçasıdır ve ikincisi de genç olarak yaşadığı tüm sorunların sorumlusu ve sürdürücüsüdür komprador patron-ağa düzenidir. TC devleti şimdiye değin halk gençliğine ne vermiştir? İşçi gençlik en ağır koşullarda, yok pahasına ve hiç bir hakta sahip olmadan çalıştırılmıyor mu? İşsizlik çığ gibi büyümüyor mu? Köylü gençlik, çağdan kopuk en temel ihtiyaçlarının giderilmesinden uzak, geleceksiz, topraksız değil mi? Kürt genci, varlığı yadsınımsız, yurdu yıkılmış, katliamlarla, işkenceleyle koyun koyuna yaşama mahkum edilmiş bir durumda değil mi? Paralı eğitim adım-adım uygulanmakta, halk gençliği için eğitim bitirilmeye çalışılmakta değil mi? Bu soruların hepsinin yanıtı "evet"tir. Ve bu durum tamamen ve yalnızca mevcut düzenin, özüne ve koşullara uygun olarak şekillendirdiği politikalarının doğal ve kaçınılmaz sonucudur.

Faşist TC devletinin gençliğe sundukları bunlarken, gerek askeri gerekse de psikolojik savaşında insan gücü olarak gençliği temel alma politikasının boyutlanması, iki noktaya dayanıyor. Birincisi buna duyduğu ihtiyacın gün geçtikçe artıyor olması, içinde bulunduğu ekonomik-siyasi krizin bunu koşullamasıdır. İkinci dayanak ise halk gençliğinin nesnel olarak düzenden nedimli uzak olursa olsun, büyük oranda örgütsüz ve suskun oluşudur. Bu süreçte egemen azınlığın politikalarını boşa çıkarmanın ve karşı politikaları hakim kılmanın yolu önemli oranda halk gençliğinin sınıf mücadelesindeki yerini gereğince almasından geçmektedir. Bu nasıl olacaktır? Bu ancak işçi, köylü, öğrenci gençliğin komprador patron-ağa düzeninin politikalarına sessiz kalmaktan, onun halka karşı yürüttüğü ve tırmandırdığı savaşın insan gücü olmasından çıkmaları, düzene karşı seslerini, eylemliliklerini yükseltmeleri, işçi sınıfının önderliği altında halkın yanında saf tutmaları ve halk ordusunun saflarında halk iktidarı için yürütülen savaşa katılmalarıyla mümkün olabilir.

Devrim mücadelesindeki her sorun gibi bu sorunda da kilit nokta önderlik sorunudur. Halk gençliğinin bu nokta-

Yoksul halk çocuklarını sömürücü ve baskıcı düzenlerini korumak için kurban olarak kullanan egemen sınıflar kendi çocuklarının askerliğini (yukarıda Doğan Güreş'in oğlu) dövizli askerlikle tatil beldelerinde yaptırıyorlar.

Liseli gençlik, polis-idare-sivil faşist işbirliği karşısında mücadeledeki yerini alıyor

26 Ekim günü Süleyman Nazif Lisesi ile toplam onaltı lisenin Öğrenci Birlikleri, 27 Eylül tarihindeki Süleyman Nazif Lisesi'nde yapılan kuşlamadan sonra, 28 öğrencinin kınama cezası ve bir öğrencinin de uzaklaştırma cezası almasını protesto etmek amacıyla ortak bir basın açıklaması yapmak istediler. Yaklaşık 150 öğrencinin toplanmasının hemen ardından, önceden haber alan sivil polisler ve sivil faşistler kitleye saldırdılar. Kendisini gözaltına almak isteyen polisi, bir öğrencinin dövmesi üzerine müdür baş yardımcısı Ersin Yıldırım ve polisler bu çocuğun üzerine çullanarak feci şekilde dövdüler. Bir anda ortalgın karışmasıyla Mehmet, Veli ve ismi belirlenemeyen üç öğrenci ile **Özgür Gelecek muhabiri Derya Sarıkaya** gözaltına alındı. Sivil faşist öğrencilerden İNSA Lisesi'nde okuyan **Muhammet Nur Kutun**, yanında taşıdığı silahla bir öğrencinin kafasına vurarak yaralanmasına sebep oldu. Bu arada yine İNSA Lisesi'nden gelen sivil faşist **Yalçın Parlak, Behçet Tuncel, Eyüp Toker, Zafer isiminde bir kişi ve öğrenci olmayan Melih adındaki şahıslar**, devrimci-demokrat öğrencilere saldırdılar. **Eyüp Toker** isimindeki sivil faşist de silah çekerek öğrencileri korkutmaya çalıştı. Bu arada bir lise öğrencisi daha sivil faşistler tarafından dövüldü. Tüm bu olaylar sırasında müdahalede bulunmayan polis, okul çevresinde ve içinde kalabalık bir topluluğun oluşmasından sonra müdahale ederek kalabalığı dağıtmıştır.

Açıkça görülüyordu ki, polis ve idare işbirliği içinde sivil faşistleri devrimci-demokrat öğrencilerin üzerine saldırtıyorlardı. Daha sonra öğrencilerin toplu halde DEP'e gitmesiyle birlikte, üç sivil faşist, bu partinin girişinde göz korkutmak amacıyla oturdular ve bir süre sonra gittiler.

Bundan sonra öğrenciler, kalabalık olmalarından dolayı DEP'e sığınmaya daha geniş olan SHP'ye gittiler ve ortak bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklamasında "Öğrencilerin en ufak demokratik taleplerine dahi tahammül edilemiyor. En ufak taleplerimiz polis-idare tarafından gerek okuldan atılma ve gerekse gözaltına alınarak bastırılmaya çalışılıyor. Bizler liseli gençlik olarak bu tür yıldırma politikalarına karşı sessiz kalmayacağımızı belirtiyor, gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz" dendi. İHD avukatları ile SHP'nin avukatlarının girişimleri ile

26 Ekim günü LÖB'lü öğrenciler Avcılar SHP binasında sivil faşistlerin ve polislerin saldırısını protesto için basın açıklaması yaptı

gözaltına alınan üç öğrenci daha sonra polis tarafından bırakıldılar.

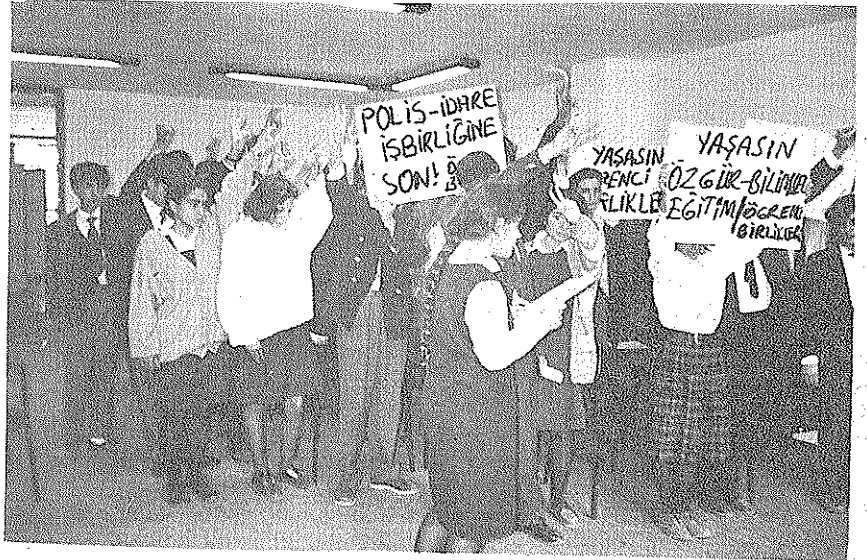
Bu olaylardan bir gün sonra ise, İNSA Lisesi kantininde YDG'li bir bayan öğrenciye sivil-faşist öğrenciler tarafından lafla sarkıntılık edilerek, bayan öğrencinin üstüne yürünmüş, bayan öğrencinin tavrı alması ve karşılıklı yumruklaşmadan sonra faşistler kantini terketmişlerdir. Ayrıca aynı gün, İNSA Lisesi'nde okuyan sivil faşist **Eyüp Toker**, belindeki tabancayı okul kantininde bulunan demokrat öğrencilere göstererek korkutmak istemiştir. Beklediği "ilgiyi" göremeyince de kantini terketmiştir.

Bütün bu olaylar sonrasında öğrenciler, 27 Ekim günü bir kez daha okulda basın açıklaması yapmak istediklerinde, toplanma yerleri olan caminin önüne geldiklerinde, caminin içine polis tarafından kurulan karakol sonucu Zafer Kaya, Nail Yedigöl, Şafak Erdoğan ve Güray Yalçın isimli dört öğrenci gözaltına alındı. Öğrenildiğine göre polisler, caminin önünden gözaltına aldığı öğrencileri Avcılar Polis Karakolu'nda sopalar ile dövmüştür.

Arkadaşlarımızın gözaltına alınması ve polis-idare-sivil faşist işbirliğinin bu kadar açık bir şekilde ortaya çıkmasından sonra öğrenciler topluca Avcılar DEP binasına gittiler. Yaklaşık 40 kadar öğrenci tarafından yapılan basın açıklamasını aşağıda aynen yayımlıyoruz:

"Süleyman Nazif Lisesi'nde

27.9.1993 tarihinde bildiri attıkları gerekçesiyle yirmidokuz öğrenci okul idaresi tarafından gözaltına alınmış, yirmisekiz öğrenciye kınama cezası verilerek bir arkadaşımız okuldan atılmıştır. Bu süreç içinde bir çok öğrenci arkadaşımızın evleri polis tarafından basılarak gözaltına alınmışlardır. Yapılmak istenen basın açıklamasında sivil faşistler tarafından saldırmaya uğrayan ve polis tarafından gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılmasını istiyoruz.

LÖB'lü öğrenciler polis tarafından 27 Ekim'de gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılması için aynı gün DEP'te bir basın açıklaması düzenliyerek gözaltıları protesto ettiler

Gazi Lisesi'nde polis-idare işbirliği

Malatya Liseleri'nde polis-idare işbirliği yeni senaryolarla sürüyor. Okullarda devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler karşı baskılar gün geçtikçe artıyor.

Malatya Gazi Lisesi'nde Okul Müdürü **Abdullah Gögebakan**, Md. Yardımcıları **Ali Muhlis, Şahin Gümüşer** bu işbirliğinin önde gelen isimleri. Herhangi bir eylem durumunda okul-

dan atılma, polise teslim etme, ailelerin telefonla aranması, ajanlık teklifi, disiplin cezası vb... şeklinde baskılar uygulanıyor. Bu uygulamaların bir örneği olarak 6 Eylül günü Bülent Şener adlı öğrenci, Müdür Yardımcısı Şahin Gümüşer tarafından fakir ve başarılı öğrencilere yardımcı olunacağı gerekçesiyle Malatya Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'ne gönderiliyor.

İhtiyaçları sorulup makbuz verildikten sonra kumral, uzun boylu, 26-27 yaşlarındaki bir kişi "derneğe gelen diğer öğrenciler hakkında bilgi alacağız" diyerek dışarda beklemesini söylüyor. Resmi plakalı bir arabaya öğrenciyi bindirip dolaştırarak ajanlık yapması durumunda maddi, manevi tüm ihtiyaçlarının karşılanacağı anlatılmaya başlanıyor. Verilen randevuya gelme-

mesi durumunda tutuklanacağı şeklinde tehditlerde bulunuyorlar. Bülent Şener'in bu teklifleri kabul etmemesi ve olay sonrası Malatya'da bazı sosyalist dergi bürolarına giderek açıklamalarda bulunması, okuldaki baskıların daha da artmasını beraberinde getirmiş ve tüm bunların yanında sınıflarda aramalar, istiklal marşı sırasında okul müdürünün Bülent Şener'in yanına gelerek "milli duygularımız körelmiş" şeklinde üstü kapalı sataşmaları gibi psikolojik baskılar hala devam etmektedir.

Üsküdar Akşam Lisesi'nde devrimci çalışma yükseliyor!

Akşam lisesine gelen öğrencilerin normal lisede okuyan öğrencilerden daha farklı kaygıları vardır (askerlik yapmama, kariyer elde etme vs.). Bundan dolayı gelişen olaylara daha duyarlı kalmaktadırlar. İlk etapta duyarlı kalmalarına rağmen devrimci-demokrat öğrencilerin sorunlarına sahip çıktığını görünce, destek vermeye çalıştıkları görülüyor. Biz okuldaki YDG'liler ve diğer devrimci-demokrat arkadaşlarla birlikte bize verilen desteği sürekli kılmak ve okuldaki geri-demokrat kitleyle daha fazla kaynaşabilmek ve ortak sorunlarımızın üzerine birlikte gidebilmek için çeşitli etkinlikler düzenledik (dergi çıkarmak, İETT biletlerine yapılan zamları protestosu vb. gibi çeşitli etkinlikler). İlk zamanlarda bize verilen destek oldukça azdı. Bunda okulumuzun sosyal ko-

şullarında payı büyüktür. Bizim derslerimiz iki ders üstüste (blok ders) sadece-onbeş dakika gibi bir teneffüs süremiz var. Bu onbeş dakikada okulumuzdaki öğrenci kitlesine yeterince ulaşamıyorduk. İlişkilerimizi geliştiremiyorduk. Bu eksiklerimizi gidermek için okulda bir tiyatro gezisi düzenlemeye karar verdik. Katılım oldukça azdı.

Sonraki süreçte okulda gazete çıkarmak için çalışmalar yaptık. Yapılan gazete çalışmasına öğrenci kitlesinin yoğun ilgisi olduğunu ve bize daha fazla destek verebilmek için çaba sarfettiklerini gözlemliyorduk. Böylece okulda gazetenin ilk sayısını çıkarttık. Kendi aramızdaki kopukluktan ve yeterli özveriye gösteremediğimizden derginin ilk sayısının dağıtımını okulda yeterince yapamadık. Eksiklikleri-

mizi ve hatalarımızı ele aldığımız toplantıda gündemi getirip bundan ders çıkartmamızı gerektiğini ve bundan sonraki sayıların daha nitelikli olması gerektiğini ve gazetelerin dağıtımında okulda önderliği yapan tüm devrimci-demokrat arkadaşların sorumluluklarının farkına varmasını ve çalışmalarını o yönde geliştirmesi gerektiğini belirtip çalışmalarının bu yönde gelişmesinin hem kendi hem de okuldaki geri demokrat kitle üzerinde daha etkili olacağını belirttik.

İkinci sayımızda gazetenin okulun %60'ına hitap etmesi, yaptığımız bu değerlendirmenin sonucu olduğu açıktır (350 tane dergi sattık). Dergi çıkarmamızı hazmedemeyen gericiler çeşitli provakatör davranışlarda (dergide yazılan yazılara hakaret etmek, okulun bahçesinde 15-20 kişiyle toplanıp der-

gi dağıtan ardaşlarımıza tehditkar bir biçimde bakmak gibi) bulundular. Kendi içimizde ve diğer devrimci-demokrat arkadaşlarla gelişebilecek olaylara nasıl tavır almamız konusunda konuştuktan sonra yapılan her türlü saldırıya karşılık vereceğimizi, sessiz kalmayacağımızı gerek sözlerimiz gerek davranışlarımızla gericilere gösterdik. Derginin çıkmasında biz YDG'lilerin emeği oldukça büyüktür. Sadece YDG olarak dergiyi çıkartma gücüne sahip olduğumuz halde dargrupçu bir anlayışımız olmadığı için diğer devrimci-demokrat insanlarla dergiyi çıkartmayı uygun gördük. Ve şu anda üçüncü sayısının hazırlıklarını sürdürmekteyiz.

Üsküdar Akşam Lisesi'nden bir grup YDG'li

Kartal Lisesi YDG'den çağrı

Kartal lisesi ile ilgili YDG'nin geçen sayısında çıkan bir haberde, Öğrenci Birliği'nde bir takım anlayışların birlikte uyumlu olarak toplantılarını yaptığını söylemiştik. Öğrenci Birliği'nde bir mozaik oluşturarak öğrencilerin akademik-demokratik sorunlarına sahip çıktığını, güzel beraberlik oluşturduklarını anlatmıştık.

Fakat geçen zamanda, işin gerçekte öyle olmadığını gördük. Evet olumlu çalışan gruplar var. Fakat bunların yanında hala bir takım küçük burjuva bakış açısıyla, devrimci anlayışa sığmayan bir takım davranışlarda bulunanlarında olduğunu gördük. Ve hala devrimciler arasında iç çatışmalardan vazgeçemediğini yaşadık. Öyleki bu gruplar (MG ve GKB) hala kendi kişisel zaafalarını yıkamadıkları gibi, devrimci olmanın verdiği sorumluluğun bilincinde değiller.

ÖB toplantısı bu gruplar nedeniyle, öğrencinin akademik-demokratik

sorunlarının tartışıldığı bir kitle örgütü olmaktan çıkıp siyasetler arası ideolojik saldırıların meydana geldiği "siyasi arenaya" dönüşmüştür. ÖB toplantıları karşılıklı kısır polemiklerden oluşan bir platforma dönüşmüştür.

Geçen yılda aynı hatalar tekrarlanmış ve bu ÖB'nin bölünmesine, kitlenin dağılmasına ve hatta fiziksel şiddet boyutuna kadar ulaşmıştır.

Kartal lisesinde bu yıl gelişen (tekrarlanan) olay şöyle:

İlk önce geçen toplantıda seçilen ÖB yürütme kurulunun feshedilmesi gündeme geldi. Bunu isteyenler daha önce yönetim kurulu seçilirken hazır bulunmuş ve oylarını kullanmışlardı. Bu feshedilme isteğine gerekçe olarak sudan nedenler sunuldu. Öyleki olay ÖB'de İşçi partililerin istenmemesine ve yönetim kurulunda bulunmalarını istemeye kadar uzadı. Birde kariyerist duygularından, yönetim kuruluna girememiş olmaktan doğan kızgınlık da

bunu körükledi. Bu iki gruptaki (MG ve GKB) arkadaşlar, ÖB'deki konuşmalarında "Biz ÖB'de (yönetime seçilen İP'li arkadaş hedef alınarak) "İP'li istemiyoruz. Onlar ne devrimci ne de Marksist-Leninist'dir" gibi nedenler sıralamış, bazı öğrenci arkadaşları ajanlıkla suçlamışlardır.

Toplantıda sakin konuşup dinlemeyi dahi bilmeyen, olaylara bilimsel, yapıcı eleştirel bir gözle bakmaktan dahi yoksun bu kişiler, konuşmasını kesen öğrencileri dövmekle tehdit etmek gibi çocukça tavırlar dahi göstermişlerdir. Hatta konuşmalarını açıkça bir hakarete dönüştürmekle kalmamış bu yönlerini eleştiren bir kişiyi "İdeolojisine hakaret ettiği" gerekçesiyle "ölümle" tehdit etmiş ve hakaret etmişlerdir.

Burada, bunların sorumlularına düşen görev, böyle pervasızca davranışlarda bulunan hatta kendi öz örgüt-lülüklerini dahi ayaklar altına alan -ki yaptıklarını kendi yapıları tasvip etmeyecekler- bu kişilere eleştiri-özeleştirici mekanizmalarını geliştirici güçlendirici yaklaşılmalıdır. Devrimcilik

olgusunu kavratıcı, olaylara bilimsel bakılmasını sağlayıcı bir perspektifle yaklaşılmalıdır. Şunuda belirtelim ki böyle devam ederse bu kişiler yalnız ÖB'ye değil bağlı buldukları yapıya zarar verecek ve insanların gözünde küçük düşeceklerdir.

Sorumluların bir an önce duruma el koyup, okuldaki temsilciliklerine son zamanlarda gelişen olaylarla (tehditler, kısır polemikler, iftiralar, karalamalar) ilgili daha eleştirel davranmalarını ve olayların "özünü" araştırmaları gerektiğini düşünürüz. Bunun devrimciler için zorunlu olduğunu görüyoruz.

Son olarak biz YDG olarak bu kişilerin, bu davranışlarının, devrimciliği tam kavrayıp bilince çıkarması olmaktan kaynaklandığını düşünürüz.

Ve bizler YDG olarak MG ve GKB'nin bu olumsuz, ÖB'lerini tıkayan tutumlarını kınıyor, Kartal lisesi ÖB'nin son toplantılarında görülen olumsuzlukların tekrarlanmaması için öğrencileri aktif mücadeleye çağırıyoruz.

Kartal Lisesi YDG

Gerici-faşist öğretmenlere hayır!

Biz Esenyurt Lisesi'nin YDG'li öğrencileri olarak "Faşist öğretmenlere hayır" diyoruz. Biz okulumuzda, Ali Barsboğa gibi gerici-faşist öğretmenler değil, öğrencilerin isteğine uygun şekilde öğrenim veren demokrat öğretmenler görmek istiyoruz ve şunları talep ediyoruz;

1- Polis-idare işbirliğine son verilmeli ve faşist kadrolaşma dağıtılmalıdır;

2- Faşist disiplin yönetmeliği toptan kaldırılmalı, okullarda öğretmen ve yöneticilerin öğrencilere dayak atması, küçük düşürücü tavırlarda bulunmaları vb kesinlikle yasaklanmalı, bunlarda diretenler görevden uzaklaştırılmalıdır;

3- Öğrencileri tek tipleştirmeye, faşist otorite karşısında boyun eğdirmeye yönelik olarak uygulanan kılık-kıyafet zorunluluğu, saç kontrolleri, üst aramaları, not baskısı kaldırılmalıdır;

4- Kantinler, mafyanın öğrencileri soyma tezgahı olmaktan çıkarılmalı, kantinlerin geliri okul giderleri için kullanılmalıdır;

Esenyurt Lisesi'nin gerici faşist öğretmenlerinden Ali Barsboğa 29 ekim kutlamalarında...

5- Burjuva-feodal ideolojisinin bir yansıması olarak oluşturulan kız liseleri, erkek liseleri karma liseler haline

getirilmelidir;

6- Öğrencilerin kültürel, sosyal, bedensel faaliyetleri için her türlü olanaklar sağlanmalıdır;

7- Öğretmen-öğrenci ilişkisine önem verilmeli ve öğrencilerin sorunlarını çözüme çabası gösterilmelidir...vb

Bu haklı ve demokratik taleplerin yerine getirilmesi için tüm duyarlı ve demokrat öğrenciler mücadeleye katılmalıdır. Bizler robot gibi yönetilmek istemiyoruz. Başımızda kendisini çoban sanan öğretmenler istemiyoruz.

Öğretmenlerin görevi kendi kendini eğiten ve sorumluluklar alabilen insan yaratmaktır. Biz Esenyurt Lisesi Yeni Demokrat Gençlik olarak bu mücadelede elimizden geleni tüm kararlılığımızla yerine getireceğimizi dost-düşman herkese duyuruyoruz.

-Gerici-Faşist Öğretmenlere Hayır!

-Polis-idare işbirliğine son!

-Yaşamın Demokratik Halk Liseleri!

Esenyurt Lisesi YDG

Ümraniye Endüstri Meslek Lisesi'nde YDG çalışmaları

Ümraniye Endüstri Meslek Lisesi'nde dergimiz YDG'nin çıkarmış olduğu "Yeni Öğretim Döneminde Demokratik Halk Liseleri Mücadelesini Yükselt!" başlıklı özel sayıdan 500 tane dağıttık. Bildirilerin dağıtılmasından sonra okul müdürü, müdür yardımcısı ve gerici öğretmenlerin oldukça öfkelenildiği görüldü. Yoğun bir sivil polis baskısına uğrayan okulda, polisler "öğretmen" görüntüsü altında araştırma yaptılar. Tüm bunların yanı sıra, bildiri dağıtımını öğrenciler arasında yoğun bir ilgi yarattı. Öğrencilerin bildirileri dikkatle okuyup, üzerinde tartışma yürüttüğü gözlemlendi.

Ayrıca Ümraniye bölgesinde Devrimci-Demokrat Sendikal Birlik'in Tuzla katliamının yıldönümünde Tuzla şehitlerine ilişkin bildirileri de 200 adet dağıtıldı.

Yine Ümraniye Çakmak ve 1 Mayıs Mahallesi'nde TKP/ML imzalı Mao konulu afişlerin yaygın biçimde yapıldığı görüldü.

Ümraniye Endüstri Meslek Lisesi YDG

HER AY BİR LİSE

ÖN AÇIKLAMA: Bu sayımızla beraber dergimiz sayfalarında sırasıyla çeşitli liseleri tanıtan "Her ay bir lise" sayfası başlatmış bulunuyoruz. Liselilerin genel yapısını anlamak, eğitim, yönetim sistemini ve anlayışını somut örneklerle ortaya koymak ve deneyimleri yada deneyimsizlikleri aktarmak, bu konuda liseli okurlarımızı geliştirmek için böyle bir diziye başladık. Bundan sonraki tüm sayılarımızda bir lisenin ele alınacağı bu tanıtım dizisine bulunduğunuz okul hakkında yazı, resim vb bilgiler göndererek katkıda bulunmanız gerekmektedir. Bu konudaki her türlü öneri ve yardımlarınızı bekliyoruz.

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

BAKIRKÖY TİCARET MESLEK LİSESİ

"Örgütsüzlük, bilinçsizlik ve bundan kaynaklanan suskunluk"

Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi hakkında bir yazı yazarak, bu okulu tanıtmak, öğrencilerin sorunlarına eğilmek ve bu sorunlar karşısında yapılması düşünülen şeyleri öğrenmek üzere bu okul öğrencisi olan bir Yeni Demokrat Gençlik okuru ile görüştük. Görüşmemiz sırasında okurumuz, okulundaki sorunlar, polis- idare baskıları ve öğrenciler hakkında bilgiler verdi. Okulu bir çok yönüyle tanıtan okurumuzun açıklamalarını ayrıntılı bir biçimde aşağıda aktarıyoruz.

"Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi'nin okul binası Bakırköy'ün merkezinde bulunmaktadır. Okulumuzda yaklaşık üç bin öğrenci öğrenim görmektedir. Öğrencilerin büyük çoğunluğu Bakırköy'de oturmamaktadır. Genelde işçi ve yoksul ailelerin çocukları bu okulda okuyorlar. Bunun yanında ağırlıkta olmasada zengin ve orta halli ailelerin çocukları da okulda belli bir yer tutmaktadır. Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi'nde okul öğretmenlerinin geneli sosyal demokrat denilebilecek niteliktedir. Ayrıca Eğitim-Sen üyesi öğretmenlerimiz de var. Okulun 14 öğretmeni Eğitim-Sen üyesi olduğu halde, genel olarak okul ve öğrenci sorunları karşısında duyarsız ve hantal davranan, pek bir şeye karışmayan ve susmayı tercih eden insanlardır.

Okulumuzda gerici-faşist öğretmenlerde bulunuyor. Bu öğretmenlerden en göze batanı **Muammer Başaran**'dır. **Muammer Başaran** isimli bu öğretmen sabahları öğrencilerin oluşturdıkları sıra esnasında, sürekli öğrencilere ağıza alınmayacak sözler sarf etmekte ve öğrencileri aşağılamaktadır. Okula beş dakika geç gelenleri sıradan ayırarak geç kaldı muamelesi yapmaktadır. Saç-sakal traşı, kız ve erkek öğrencilerin giyimleri ile sürekli uğraşmakta, kendi zevkine göre giyinmeyenleri itip-kakmakta ve kendisini düzeltmezse bir daha okula gelmemesini söylemektedir.

Bir defasında, okula birkaç dakika geç gelen öğrencileri yirmi dakika okulun dışında bekletmiş ve daha sonra da bu öğrencileri kantine götürerek karşılarında zevkli bir şekilde çay içmiş ve öğrencilerin haline kahkahalarla gülmüş. Öğrencilerin bir kısmının sınava girebilmek için kendisine ricalarda bulunması ise bu öğretmene sadistçe bir zevk vermiş olacak ki, daha da keyiflenmiş, öğrencilerden biri derse girmek için gitmeye kalkınca **Muammer Başaran** isimli bu öğretmen tarafından kötü bir şekilde tartaklanmıştır.

Bütün bunların yanında okula gelen yeni disiplin yönetmeliğiyle de öğrenciler üzerindeki baskılar daha da artmıştır. Bu disiplin yönetmeliğine göre, öğrenciler bir gün okula gelmedikleri takdirde velilerinin üç gün içerisinde

resmi bir dilekçe ile okula gelmeleri istenmekte, velinin gelmediği takdirde ise dördüncü gün öğrenci hakkında disiplin cezası için işlemlere başlanacağı belirtilmektedir. Ayrıca bu sene uygulanmaya başlanan kredili sistemde, öğrencilerin istedikleri derse girip-çıkma hakları da okul idaresi tarafından kaldırılmış ve bu şekilde derse girmeyenler olursa bir veya iki dönem okuldan uzaklaştırma cezası verileceği belirtilmiştir. Öğrencilerin kavga etmeleri ya da siyasi propaganda yapmaları halinde de aynı cezaya çarptırılacakları öğretmenler tarafından sınıfta duyurulmuştur. Tüm bu baskılar yetmiyormuş gibi bir de öğretmenler, geç kalan öğrencilerin derse girmemesi gerektiğini ve izin kağıdı içinde başvurmamasını söylemektedir. Aksi halde, öğrencinin izin kağıdı almak için başvurusu halinde, izin kağıdı ile birlikte disiplin kuruluna sevk etmek zorunda kalacaklarını da sınıflarda duyurmuşlardır."

Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi'ndeki uygulamalar sırf bunlarla da kalmıyor. Öğrendiğimize göre okuldaki idareciler, kendilerinin kullanması için okula alınacak bilgisayar parasını, sadece Lise-2'lerden kişi başına 50.000 lira olarak toplanacağını da belirttiler. Öğretmenler, lise son sınıf öğrencilerinin bu yıl mezun olacağını ve lise-1. sınıflarda okuyan öğrencilerinde yeterli kadar kayıt parası verdiğini söylenilerek, bilgisayar paralarının (!?) neden sadece Lise-2'lerden toplanacağını da açıkladılar(!). Öğretmenlere "yeni kayıt olan öğrencilerden alınan birer milyona

ne oldu" diye sorulduğunda "bizde bilmiyoruz" cevabı alınmaktadır. Kayıt sırasında velilerden istenen bir milyon lira kayıt parası -Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi'ne kayıt olabilmek için belirli bir not barajı gerekmektedir- not barajını aşamayan öğrencilerden üç milyon lira olarak tahsil edilmiştir. Bu parayı ödeyemeyeceğini belirten velilere ise bu parayı taksit bağlamışlardır.

Okulun önünde ve içinde resmi-sivil polisler gezmekte, öğrencileri bakışlarıyla ve hareketleriyle baskı altında tutmaya çalışmaktadırlar. Öğrencilerin gözünü gerici-faşist disiplin yönetmeliğiyle korkutmayı başaran idareciler, keyfi isteklerini bile öğrencilere hiç bir direnmeyle karşılaşmadan yaptırımlarını uygularlar. Baskılar karşısında örgütlü tavır alamayan ve baskılara karşı mücadele etmeyi düşünemeyen, düşüncesiz korkudan söyleyemeyen Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi öğrencileri, bunlardan rahatsızlık duymakta fakat önemsememekte idirler.

Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi öğrencileri, baskılara baş kaldırmak yerine boyun eğmeyi öğreneceğine onurları ile yaşamayı öğrenmelidir. Tüm bu baskılara karşı boyun eğen, bir yumruk yediği zaman "ikinci yumruğuda atarım" diyen anlayış bir tarafa bırakılmalıdır. Onursuz yaşayan bir insan olacağına, onurlu ve kişilikli davranarak yumruk yediği zaman kendisinin de karşılığında yumruk atabileceğini kavramalıdır. Ancak bu şekilde faşist düzenin karşısında durabilirler. Unutulmalıdır ki, faşist düzen hayatını devam

ettirdiği sürece bu baskılar artarak devam edecek ve en küçük demokratik haklarımızı bile elimizden alacaktır. Demokratik haklarımızın alınmasına ses çıkarmamamız, egemen güçleri sevindirmekte ve cesaretlendirmektedir. Oysa öğrencilerin en basit bir demokratik talebi ve bu talebin yerine getirilmesini istemeleri bile egemen güçlere korku salmaktadır.

Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi öğrencileri, güçlerinin farkına bir an önce varmalı ve mücadeledeki yerini almalıdır. Demokratik Halk Liseleri mücadelesini okulumuzda da başlatmak için öz örgütlerimiz olan Öğrenci Birlikleri'ni kurmalı, buralarda birleşmeli ve mücadeleye bizde katılmalıyız."

Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi'nin tanıtımı ile ilgili görüştüğümüz okurumuzun anlattıkları ve izlenimleri Türkiye'deki tüm liselerin sorunlarıyla hemen hemen aynı. Öğrencilerin bilinçsizliği, neye karşı nasıl bir anlayışla mücadele edeceğini bilmemesi, faşist disiplin yönetmeliğiyle baskılar karşısında pasif ve sinik kalışı ile bundan bir çıkış arayışı içinde olması. Biz inanıyoruz ki, Bakırköy Ticaret Meslek Lisesi öğrencileri de en kısa zamanda mücadeledeki yerini alacak ve Öğrenci Birlikleri'nde birleşerek demokratik hakları için mücadeleye atılacaktır. Yalnız bunun için kararlı, sabırlı ve enerjik bir çalışma gereklidir. Canlı kitle ilişkilerini yaratma ve kendimizi geliştirmek en önemli görevimiz olmalıdır. Ancak bu sayede bulunduğumuz alanda mücadeleye yükseltilebilir. ■

DÖB Koordinasyonu açlık grevi yaptı

Çeşitli liselerden öğrencilerin biraraya gelerek kurdukları Demokratik Öğrenci Birliği Koordinasyonu adı altında toplanan Direniş dergisi okurlarının açlık grevi, Sosyalist İktidar Partisi Bakırköy binasında 31 Ekim ile 8 Kasım tarihleri arasında yapıldı. Açlık grevinin ilk gününde yapılan basın açıklamasında; "Gerici-faşist kimliğiyle tanınan Sefaköy Lisesi müdürü **Edip Baykal**'ın, Sefaköy Lisesi'nde okuyan üç arkadaşlarını, daha önce okulun önünde yapılan protesto eylemine katıldıkları gerekçesiyle okuldan attığını" belirttiler. Atılan öğrencilerin yanısıra, "protesto eylemine katıldığı iddiasıyla öğrencilerin tamamının da 3-5 gün arasında uzaklaştırma cezası aldıklarını" ve "okula alındıktan sonra tekrar atılan 3 arkadaşları için daha önce okul önünde yapılan basın açıklamasında alınan eylem kararlarını hayata geçirdiklerini" söylediler. Basın açıklamalarını "tüm duyarlı kişi ve kuruluşları destek amacıyla yanımızda görmek istiyoruz" sözleriyle bitirdiler.

Daha sonra konuştuğumuz eylemci arkadaşlar "eylemlerinin pasif bir eylem olabileceğini fakat bunun bir başlangıç olacağını ve eylem zincirlerinin sadece bir halkası olduğunu" belirttiler. Ayrıca "Soygun değil, eğitim" isimli bir kampanya da başlattıklarını söyleyerek bu konuda çeşitli çalışmalar içinde olduklarını belirttiler.

5 Kasım günü, **Yeni Demokrat Gençlik dergisi okurları**, elli beş kişilik bir katılımla DÖB Koordinasyonu'nun açlık grevine destek amaçlı bir ziyaret gerçekleştirdi. **Grup Munzur**'un da katıldığı ziyarette YDG'liler birde mesaj okudular. Mesajda;

"Baskın, sömürünün, işkencenin, yargısız infazların, katliamların ve her türlü insanlık dışı uygulamaların meşrulaştırılmaya çalışıldığı bir ülkede yaşıyoruz. Tüm bunları kabullenen, destekleyen, hatta uygulayan bireyler yetiştirmek amacını güden düzen, bu amacına öğrenci gençliği de katmak istiyor. Bunu da çağdışı, anti-demokratik, bilimsel olmayan eğitim sistemiyi yapmaya çalışıyor. Buna karşı bir ses çıktığı zamanda bu sesi bastırmak için polisini ve jandarmasını kullanıyor.

Liselerde bugün gelişen mücadeleyi bastırmak içinde, okuldan atmalara, disiplin cezalarına ve öğrencileri polise verme tehditlerine başvuruluyor. Ama liseli gençlik, tüm bunların mücadelelerini engelleyemeyeceğini her geçen gün daha güür bir sesle haykırıyor. Biz Yeni

Demokrat Gençlik olarak liseli gençliğin her türlü hak alma eylemliliklerini destekliyoruz ve mücadeleniz mücadelemizdir diyoruz.

-Kahrolsun burjuva-feodal eğitim sistemi!

-Yaşasın liseli gençliğin onurlu mücadelesi!

-Biz gençiz, gelecek ellerimizdedir!" dendi.

Daha sonra Grup Munzur, birbirinden güzel türküleriyle bir müzik dinletisi sundu. Grup Munzur'un türküleri gençler tarafından hep bir ağızdan söylendi. YDG'lilerin eylemlere mücadelelerinde başarılar dilemesiyle ziyaret sona erdi.

Demokratik Öğrenci Birliği Koordinasyonu, içinde sadece Direniş dergisi okurları bulunan bir yapı. Demokratik Öğrenci Birliği (DÖB) Koordinasyonu'nun homojen bir yapı olmadığını ve bunun tüm çevrelere açık olduğunu belirtiyorlar. Fakat buna rağmen DÖB Koordinasyonu içinde Direniş dergisi okurları dışında bir başka yapı bulunmuyor. Kendilerine bunu belirttiğimiz zaman DÖB Koordinasyonu'na katılmak isteyen gruplar olduğunu söylediler. Ama izlenimlerimize göre şimdilik böyle bir şey yok.

Demokratik Öğrenci Birliği Koordinasyonu'nun çağrısı üzerine 6 Kasım günü Demokratik Öğrenci Birliği Koordinasyonu ile Liseli Öğrenci Birlikleri LÖB, İstanbul temsilcileri düzeyinde "LÖB ve DÖB" konulu bir tartışma toplantısı düzenlediler. Toplantı, DÖB'ün açıkladığı 5 gündem maddesi ile açıldı. Gündem maddeleri; 1-DÖB-LÖB ilişkisi, 2-Liseleri kuşatan nesnel koşullar ve liselerde genel sorunlar, 3-Liselerin biraraya geliş biçimleri, 4-Bugünkü mevcut durumun genel olarak ele alınması, 5-DÖB-LÖB arasındaki ilişkilere genel öneriler olarak belirlenmişti. Bu aşamada LÖB'lüler bu maddeler için değil, DÖB hakkında konuşmak için geldiklerini ve gündemin sapıtıldığını belirttiler (DÖB önceleri ÖB'ler içinde liseli gençliğin akademik-demokratik mücadelesine katılırken, 1993-94 döneminde hiçbir açıklama yapmadan LÖB'den ayrı olarak çalışmalarına başladıklarını duyurdular; LÖB'ün toplantılarına da 1 DÖB'lü temsilci olarak geliyordu. Açlık grevine başladıkları bir dönemde LÖB'le bir toplantı yapmak istediklerini belirttiler. LÖB'de bunu kabul etti. Toplantıda ayrılıklarının nedenini açıklayacaklardı). LÖB'lüler daha sonra

YDG'liler açlık grevcileri yaklaşık 60 kişilik bir grupla ziyaret ederek dayanışmada bulundular

DÖB'ün amacını sordular. Fakat doyurucu bir cevap alamadılar. Uzun tartışmaların sonra DÖB'lüler açıklamalara başladılar. DÖB'ün anti-faşist, anti-emperyalist ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunduğunu, DÖB'ün demokratik bir kitle örgütü olduğunu ve Demokratik Halk Liselerini savunduklarını belirttiler. Bunun yanında neden böyle bir örgütlülük kurma ihtiyacı duyduklarını ve neden ÖB'ler içinde mücadelede katılmadıklarını bir türlü izah edemediler. Daha doğrusu bu noktada sahip oldukları mantıklı bir açıklamaları yoktu. Ayrıca gündemde olmamasına rağmen sürekli ve esas olarak, ÖB'ye gelenlerin anti-faşist, anti-emperyalist olup olmayacağı konusu tartışıldı. Daha sonra karşılıklı olarak dar-grupçuluk suçlamaları yapıldı. LÖB ve DÖB arasındaki farklılığı anlatmaya hizmet etmeyen bu kısır tartışmalar; LÖB içindeki bazı arkadaşların olgun tutumlarından uzak, hırçın bir tarzla hareket etmesi ve esas olarak DÖB'lü arkadaşların liseli gençliğin mücadelesini grupçuluklarıyla bölmelerinin verdiği zararın üzerine örtmek için sekte ve ne yapacağını bilmeyen bir anlayış ortaya sermeleri anlayışların arasındaki farkı ortaya çıkardı. Genelde gözlenen nokta, DÖB'ün belirli bir anlayışın ÖB'si olma özelliği taşıması ve bu isim altında kitleye önderlik etmek istediği şeklindeydi. LÖB

ve DÖB içinde bazı anlayışların ortamı elektrikleştirmesiyle tartışmalar bir anda şiddetlendi ve yumruklasmaya dönüştü. Daha sonra öğrendiğimize göre, öğrencilerden birisinin yanındaki bir öğrenciyle konuşurken, söz sivil faşistlerden açılınca bu öğrenci "onu dövmek lazım" şeklinde bir laf söylemiş. Yanında bulunan DÖB'lü öğrencide konuşmanın bu son kısmını duyarak, bu sözün arkadaşı hakkında söylendiğini zannederek bu öğrenciye saldırmaya sonucunda yumruklasma ortaya çıkmış. Olayların bu şekilde dönüşmesiyle birlikte YDG'liler dışındaki LÖB mensupları toplantıyı terkettiler. YDG'liler ise, DÖB'lü öğrencileri davranışlarından ve hatalı tutumlarından dolayı kınayarak "arkadaş öyle bir söz söylemiş olsa bile yapılması gereken, kendisini teşhir etmek ve kitleyi provake etmesine izin vermemektir, oysa bu yapılmamış ve devrimcilere yakışmayan bir tutuma girilmiştir. DÖB'ü ve DÖB içinde bulunan arkadaşları bu tutumları yüzünden uyarıyor, aynı şeyin tekrarına karşı önlem alınmasını ve devrimci sorumluluklarıyla hareket etmelerini istiyoruz. Ayrıca DÖB'lü arkadaşlara mücadelelerinde başarılar diliyoruz ve liselilerin ortak mücadelesi konusunda daha duyarlı ve sorumlu davranmaya çağırıyoruz" dediler ve toplantının yapıldığı Sosyalist İktidar Partisi'ni terkettiler. ■

Özgür geleceğe doğru yürüyoruz

Liselerde yeni öğretim döneminin başlamasıyla beraber her okulda olduğu gibi Kocasinan Lisesi'nde de öğrenciler (özellikle devrimci-demokrat öğrenciler) üzerinde baskılarda başladı. Bu baskılar okulda polis işgali, okulda para toplanıp, vermeyenleri okuldan atmakla ya da disiplin cezalarıyla tehdit ederek, devrimci-demokrat insanları ve onlarla dolayan insanları idareye çekip gözdağı vererek ve sivil faşist öğrencilerin saldırılarıyla kendini gösterdi.

Açacak olursak okul açılınca 20.000 TL spor parası ve bir de 100.000 TL toplanmaya başlandı. Bu parayı vermeyen öğrencileri ve geçen senelerden bildikleri devrimci-demokrat öğrencileri yine idareye çekerek tehdit ettiler. Bu tehdit ve baskılar sadece idare tarafından değil, diğer gerici-faşist öğretmenler tarafından

da söyleniyor. Okulda öğrencilerin üzerinde baskı kuran öğretmenlerin bazıları şunlar: **Hasan Sarısoy, Fikret Gürsoy, Bilge Tezşecer, Kemal Aydın ve Feyyaz.**

Diğer yandan okul dışında ve içinde polisler cirit atıyor. Okul çıkışları otomatik silahlarla bekleyen polis bazen öğrencileri gözaltına alıyor. Sivil faşist saldırılarda artmış durumda. Okulda öğrenciler bıçak çekilip dövülüyorlar. Diğer yandan devrimcilere yönelik küfür edebiyatıyla süslenmiş ETKO ve TIT yazılamaları dikkat çekiyor. Okulda bu yazıların yazan ve öğrencilere saldıranların bazıları **Numan Karaman, Tarık Özgeç, Habit Soydan, İlker Karaman, Şenol Karakoyun, Garip Karaman, Mustafa Aksoy** adlı öğrencilerdir.

Biz YDG'li öğrenciler olarak bu bas-

kılara karşı geçen seneki sessizliğimizi bozarak, kitlelere sesimizi duyurmaya yönelik yoğun ajitasyon-propaganda çalışmalarına başladık. Okulumuzda YDG özel sayıları sınıflardaki soralara dağıtıldı. Ayrıca YDG imzalı "Birlik, Mücadele, Zafer", "Yaşasın Demokratik Lise Mücadelemiz", "Kahrolsun Gerici-Soyguncu Eğitim" yazılamaları yapıldı. "Askeri Kışla Disiplinine Son", "Liselerde Polis İşgaline Son", "Paralı Eğitime Hayır" ve "Yaşasın Demokratik Halk Liseleri" yazılı, YDG imzalı kuşlamalar yapıldı. Yine okulumuzda YDG imzalı "Yaşasın Halk Liseleri" ve "Askeri Kışla Disiplinine Son" yazılı pullamalar da yapıldı.

Faaliyetlerimizin yoğunlaşmasıyla beraber okulda bazı(!) çevreler Mao'ya ilişkin olarak "küçük burjuva, köylü dev-

rimcisi, köylüye toprak verilirse seni satar, Mao köylüyü önder almıştır" gibi kullaktan dolma ve hiçbir bilimsel dayanağı olmayan sözlerle Mao'yu karalamaya başladı.

Biz Kocasinan YDG olarak geçen seneden kalan zaaflarımızı aşık ve faaliyetlerimiz hız vedik. Bununla beraber bilinçlenmeye yönelik ideolojik çalışmalarımızda başladı. Bundan sonra MLM bilimi ışığında özgür geleceğe doğru yürüyoruz.

-Kahrolsun Askeri Kışla Disiplini!
-Liselerde Polis-İdare-Sivil Faşist İşbirliğine Son!

-Yaşasın Demokratik Halk Liseleri!
-Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Kocasinan Lisesi YDG

Yaşanılan süreç, liseli gençlik ve görevlerimiz

Bugün liseli gençlik, örgütlenme konusunda bir takım sorunlarla karşı karşıya. Bu sorunlar üniversiteli gençliğin geçmişte yaşadığı ve mücadelenin gerileyişinde etkili olan sorunlardan farklı değil. Liseliler; çeşitli adlar altında yapılan soygunlara, dayaağa, faşist, feodal, şoven propagandalara karşı üniversiteleri dahi imrendirecek şekilde ayağa kalkarken içinde bulunduğu örgütsel sorunlara doğru tarzda müdahalede bulunamazsa bu mücadelenin geleceği, üniversitelerdeki mücadelenin geleceğinden farklı olmayacaktır. Soruna doğru bir alternatif konulduğunda liseli gençliğin mücadelesi yükselecek ve belirli bir düzeye gelecektir.

Liseli gençliğin bu günkü durumunu daha kolay anlamak için mücadelenin tarihçesine göz atmak yarar vardır. 1975-76'lı yıllarda birçok demokratik kitle örgütünün (İDÖD, DEV-LİS, DEB gibi) orta öğrenim gençliğine önderlik edemeyeceğini ilan ederek çeşitli siyasetlerden orta öğrenimli gençler, İstanbul'lu orta öğrenim gençliğinin "tek kitle örgütünü" kurmak amacıyla faaliyete geçtiler. Aynı amaçla 1976-77'de de yürütülen bu hareketler sektör ve dar-grupçu anlayışlar yüzünden başarısızlıkla sonuçlandı. Bunun neticesinde İstanbul'da orta öğrenim gençliğinin verdiği mücadelede orta öğrenim gençliğine önderlik etmek amacıyla kurulduğunu idda eden, oysa dar faaliyetleri ön plana çıkaran bir takım dernekler kuruldu. Bu dernekler aralarında dayanışma kurmayarak birbirlerini teşhir etmeye, kötülemeye ve orta öğrenim gençliğinin meşru derneği olduğunu idda etmeye başladılar. Oysa bu derneklerin işleyişine bakıldığında, iddalarının aksine orta öğrenim gençliğinin mücadelesinin parçalanmasına, zayıflamasına hizmet etmişlerdir. Sonuçta bir araya gelmeme, kitle örgütlerinin işleyişini kavrayamama, orta öğrenim gençliğinin tek çatı altında birleştirecek kitle örgütlerini kuramama, orta öğrenim gençlik hareketinin bölük-pörçük kalmasına ve halkçı başarılar elde edememesine yol açmıştır.

Bugün liselerde sanki tarihin tekrarı yaşanmaktadır. Liseli gençliğin mücadele örgütü olan Öğrenci Birlikleri'nin yetersiz, güçsüz, beceriksiz olduğunu ve kitleye

önderlik edemediğini söyleyerek, kitleye önderlik edebilme hayaliyle bazı çevreler tarafından DÖB (Demokratik Öğrenci Birliği) kurulmuştur. Biraz önce belirtildiği gibi böyle bir olay ilk değildir ve pratikte bunun örneği çoktur. Bu süreçte liseli gençlik, geçmiş pratiğe sınıksız sarılmaya, gerekli dersleri çıkarmaya, faşist TC'nin böl-parçala-yönet politikasına düşmemeli, sorunlarını iyi kavramalı ve görevlerini buna göre belirlemelidir. Bunu yapabilmek için sürecin tahlilini iyi yapmalı ve kitle ruhunu iyi kavramalıdır. Alanımıza ilişkin belirli bir programa sahip olmak; belirli bir deneyim, bilinç ve birikim gerektirir. Bu yaşanan pratiği değerlendirmede, doğruyu bulmada, yanlışları tespit etmede ve bunlardan ders çıkartmada son derece önemlidir. Süreç incelendiğinde liseli gençlik için önemli olan mücadelenin kısır döngüye girmemesidir. Geçmişte yüksek öğrenim gençliğinin düştüğü hataya düşmemektir. Bu kısa zamanda yaşananlar göstermiştir ki, gerekli müdahaleler olmazsa bu tehlike çok daha boyutlu olarak karşımıza çıkacaktır. Bu kısır döngüye düşmemek için liseli gençliğin yapısını, içerisinde bulunduğu süreci irdelemeli ve bir program ortaya çıkarılmalı, bu da pratiğe aktarılmalıdır. Yani hedeflerini net koymalı, hedefe ulaşacağımız yollar netleşmeli ve taktiklerimizi buna göre belirlemeliyiz.

Bu amaçlar doğrultusunda 6 Kasım'da SİP (Sosyalist İktidar Partisi)'nde yapılan toplantıya (LÖB ve DÖB toplantısı) değinmekte yarar vardır. Çünkü bu toplantıdan sonra anlaşılacaktır ki; yukarıda söylediğimiz gibi gerekli müdahaleler yapılmazsa liseli gençliği büyük bir hüsrana beklemektedir. Bu toplantı, geleceğin ne kadar sorunlu olabileceğini net bir şekilde göstermiştir. Toplantıya ön yargılarla gelen, toplantı sırasında öğrenci kitlesinin kendilerine yüklediği sorumluluğunu unutan LÖB içerisinde bulunan bazı devrimci grupları ve DÖB'ü arkadaşları kıyıyoruz ve onlara soruyoruz: Bu toplantıyı provake etme hakkını size kim verdi? Nasıl böyle kitle sorumluluğu ve bilincinden yoksun bir şekilde hareket edebiliyorsunuz? Liseli gençlik için oldukça önem taşıyan böyle bir toplantıda nasıl bu kadar sorumsuz ve

dar, grupçu olabiliyorsunuz? Kendilerine devrimci ve demokratım diyen, kitle önderi olarak geçinen bu insanlar bilmelidir ki, bu tarzda yaptıkları her hareket faşist TC'nin ekmeğine yağ sürecektir. Bize düşen görev, objektif ve bilinçli bir şekilde sürecin tahlilini yaparak, geçmişteki pratiklerden de yararlanarak doğru çözüm yolları üretmek ve sorunları dostluk çerçevesi içerisinde çözmeye çalışmaktır. Bu gibi sektör davranışları yapma hakkını size kimseniz vermemiştir. Bu insanları devrimci bilinç ve sorumluluklarına sahip çıkmaya davet ediyoruz.

Liseli gençlik bu sorunların üzerine sağlıklı gitmek istiyorsa, önce anahtar konumundaki örgütlenme sorununu çözmelidir. Ancak böylece diğer sorunlara karşı derli-toplu mücadele yürütebilir. Bunun için bir kez daha:

ÖĞRENCİ BİRLİKLERİ: Gelişen liseli mücadelesi, mecburi olarak kendi araçlarını yarattı. Ortak sorunlar etrafında toplanan liseliler, devrimci ve demokrat öğrenciler önderliğinde Öğrenci Birlikleri'ni kurdular. Burada esas önemli olan, ÖB'leri devrimci-demokrat öğrenciler dışındaki öğrenci kitlesinin örgütlenilebileceği yapılar haline getirmektir. Fakat pratiğe baktığımızda ÖB'ler devrimci-demokrat öğrenciler tarafından kurulu. Daha sonra genel kitle içinde az bir kesime sahip olan bu insanlar, yığınları kavrayamadığından ve kısır tartışmalardan, grupçu çıkarılardan kurtulamadığından eriyor ve dağılıyor. Açık ki, kendi kitlesini bir arada tutamayan bir yapının çekim merkezi haline alması beklenemez. ÖB'leri çekim merkezi haline getirmenin ilk koşulu; varolan kitleyi korumak ve işler yapılar haline getirmektir. Tabi bunu yapabilmek için, kitle neden dağılıyor ve süreç nasıl tersine dönüyor, bunu bilmek gerekir. Pratiğin bu yönde gelişmesinin esasta bir kaç nedeni vardır. Bunlar, geçmişten beri bir hastalık olan dar, grupçuluk, ÖB'lerin genelde kitlenin karar alma sürecinde yer almadığı bir işleyişe bürünmeleri ve ÖB etkinliklerinin çok dar olmasıdır. Devrimcilerin bir arada olmalarına engel olan dar grupçuluğa karşı mücadele edilmeli ve eylemde birlik, ajitasyon-propaganda da scrbestlik ilkesi doğru şekilde hayata geçiril-

melidir.

Genel kitle, ÖB'lerde karar alma sürecinde yeterli oranlarda bulunmamakta ve kararlar bir kaç kişi tarafından (ki bunlar genelde belirli siyasi çizgilerin savu fucusu devrimci öğrencilerdir) kitlelerden uzak alınmakta ve uygulamaya geçilmektedir. Burada, kitlenin karar alma aşamasında olmayışının sebebi izin verilmemesi değildir. Bunun sebebi, kitlenin kendine güvenmemesi ve bunun sonucunda kararların başkasından beklenmesidir. Bize düşen görev "Nasıl olsa kitle başkasından bekliyor, biz çıkarırız, onlar uygular" gibi mantıklara karşı çıkıp, düzenin yaratmak istediği, araştırmayan, sorgulamayan gençlik tipinin aksine, üretken bir gençlik yaratmaktır. Ancak kitlenin katıldığı bir üretimle Öğrenci Birlikleri kitleleşir ve güçlenir. Mao yoldaşın dediği gibi "Bizlerin görevi halka balık tutup vermek değil, onlara nasıl balık tutulacağını öğretmektir. Aksi halde balık vermediğimiz takdirde aç kalırlar". Yani görevimiz kitlenin var olan durumunu kabullenmek değil, onları eğitmek ve dönüştürmektir.

Ayrıca ÖB'lerin faaliyetlerine geniş çaplı bakılmalıdır. Okullardaki eğitsel kollar, spor faaliyetleri, sanatsal kollar, gezi, sosyal faaliyetler, gösteriler ve bir çok araç kitlelere ulaşmak için kullanılmalıdır. Bir veya birkaç araçla mücadeleye kısırlaştırılmamalıdır. Faşist, feodal, şoven eğitim sistemine karşı verdiğimiz mücadelede tek olduğumuz düşünülmemelidir, ailelerimizi ve demokrat insanları da mücadeleye katmak için çaba sarfetmeliyiz. Liselerde mücadeleyi güçlü bir hale getirmek için böyle platformları örgütleme çalışmalarına hız verilmelidir. Ancak geçmişte olduğu gibi bu platformlar, siyasi çatıların tartışma alanı olmamalıdır ve bu tür anlayışlardan kaçınılmalıdır.

Öğrenci Birlikleri liseli gençliğin kitle örgütüdür. Geçmişten çıkardığımız dersler doğrultusunda lise mücadelesinde kitlesel hale gelmek için önümüzdeki görevlere sınıksız sarılarak Öğrenci Birlikleri'nde birleşelim.

-Birlik, Mücadele, Zafer!
-Yaşasın Öğrenci Birlikleri!

Avclar-Esenyurt Lisesi YDG

Liseli Yeni Demokrat Gençlik imza kampanyası başlattı

Liseli YDG'nin orta öğretim kurumlarında faşist disiplin yönetmeliğine karşı başlattığı imza kampanyası metnini aşağıda yayınlıyor, tüm devrimci-demokratları kampanyaya destek vermeye çağırıyor.

KAMUOYUNA

Orta öğrenimdeki gerici-faşist yönetmelik ve getirdiği baskılar sonucu arkadaşlarımız ya okuldan atılmakta ya da çeşitli cezalar almaktadır. Akademik-demokratik taleplerimiz karşısında bizleri susturmaya yönelik olarak uygulanan bu cezalar üzerimizde yoğun bir baskı teşkil etmektedir. O kadar ki; tek tip insan yetiştirmenin bir uzantısı olarak tek tip kıyafet yönetmeliği, en sıradan demokratik bir istem olan herhangi bir haksızlığa karşı basın açıklaması yapmak, bildiri dağıtmanın ve yayımlamanın yasaklandığı yönetmeliği, öğrencilerin siyaset yapmasının yasaklanması, okul içinde ya da dışında öğretmenlere, yöneticilere, devletin güvenlik görevlilerine ve okul personeline karşı gelmenin -ki bir haksızlık karşısında bile ses yükseltmek karşı gelmeye girmektedir- yasaklandığı yönetmeliği istememek okuldan atılmak ve polis tarafından işkenceye tabi tutulmak için yeterli olmaktadır. Her öğretime her zaman saygı gösterilmeside bu yönetmelik tarafından dayatılmaktadır. Yani bize ağzına geleni söyleyen ve döven öğretmenlere karşı bile söz söylememiz faşist disiplin yönetmeliğince yasaklanmıştır. Bu yönetmeliklerle her türlü haklarımız kısıtlanmakta ve yapılan haksız uygulamalara karşı gelmemiz engellenmeye çalışılmaktadır. Yönetmelikler karşısına sadece öğrencileri değil, aynı zamanda velileri ve demokrat öğretmenleri almaktadır. Okullarda kayıt parası alınmasına ve senede birkaç kez öğrencilerden çeşitli nedenlerle para toplanmasına öğrenci velileri de -faşist disiplin yönetmeliğinin öğrencilere zarar vereceğini düşünerek- ses çıkartmamaktadırlar.

Bizler tüm bu uygulamalara son verilmesini, faşist disiplin yönetmeliğinin kaldırılmasını, ayrıca faşist disiplin yönetmeliği sebebiyle okullarından atılan veya uzaklaştırılan bütün öğrencilerin üzerindeki bu cezaların kaldırılmasını ve tüm anti-demokratik uygulamaların son bulmasını istiyoruz..

Adı Soyadı

Mesleği

İmzası

Mithat Paşa Endüstri Meslek Lisesi'nde Öğrenci Birlikleri faaliyetlerini geliştiriyor!

Mithat Paşa Endüstri Meslek Lisesi'nde Öğrenci Birlikleri ile ilgili faaliyetlerimiz devrimci-demokrat ve duyarlı bir çok arkadaşımız tarafından büyük bir duyarlılıkla karşılandı. Ayrıca öğrenciler içerisinde tespit ettiğimiz kadanyla çoğunun şu anda ekonomik ve sosyal koşulların, aile ve daha birçok sorunlar karşısında psikolojik olarak bunalımda olduğunu, bir boşlukta sürüklendiğini gördük. Bundan dolayı birçok arkadaşımızda da olduğunu; bunların doğal, sebebinde burjuvazinin rahatlığını sağlatabilmesi için üzerimize konulmuş olan ekonomik-sosyal baskıdan ve sömürden meydana geldiğini, tepki olmaksızın hakların alınamayacağını dolaylı bir şekilde olsa da anlatık ve şu anda bizim yapacağımız şeyin ÖB'de birleşerek kenetlenip, güç birliği oluşturmak, hep birlikte sesimizi yükseltip haklı mücadelemize destek verilmesini istemek olduğunu anlatmaya çalıştık.

Ayrıca okul içerisinde gerçekleştirdiğimiz 28 Ekim'de yapılan YDG özel sayısının dağıtılması, öğrenciler tarafından büyük bir sempatiyle karşılanmıştır. Daha sonra gerici-faşist idarenin; "bunlar teröristlerin bildirileridir, sakın okumayın, ülkeyi bölmek istiyorlar, canı bunlar" diye konuşma yaparak öğrenci-

lerin kafasında çelişki uyandırmaya çalışmışlardır. Ayrıca eli ayağı birbirine karışan gerici-faşist idare okul giriş-çıkışlarında arama yapmıştır. Birçok öğrenci tehdit edilmiş ve polis, idarenin izniyle okula sokulmuştur. Yine 29 Ekim'de bir öğrenci arkadaşın okulun önünde trafik kazası geçirmesinden dolayı okulun önüne trafik ışıklarının konulması için ÖB'li olan arkadaşların öncülüğünde yapılan yolu kapatma eylemi 300'den fazla kişinin katılımıyla gerçekleştirildi ve "Öğrenciler Öğrenci Birlikleri'ne" sloganlarıyla canlılık kazandı. Daha sonra polis ve idarenin sert ve tehdit niteliğinde ikazlarıyla eylem bitirilmeye zorlanmış ve kalabalık dağıtılmıştır. Bir süre sonra idare çevrelerince yapılan konuşmada "buna öncülük edenleri yakalayıp okuldan atacağız" tehdidiyle öğrencileri korkutmak, yıldırma istenmiştir.

Fakat hep birlikte burada haykırıyoruz ki; bizleri hiçbir baskı ve zulüm bu haklı davamızdan vazgeçiremez. Mücadelemiz Demokratik Halk Liseleri mücadelesidir.

-Kahrolsun Burjuva-Feodal Eğitim Sistemi!
-Yaşasın Öğrenci Birlikleri!

İzmir YDG

YDG Marmara Üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü'nde öğrencilerin sesi oldu

Biz Marmara üniversitesi Haydarpaşa Kampüsü YDG olarak sene başından bu yana çalışmalarımızı öğrenci derneği kurma ve onu kitleleştirme üzerine yoğunlaştırdık. Amacımız bugüne kadar kitlenin akademik-demokratik taleplerine cevap verecek herhangi bir yapılanmanın olmayışı ve bunun gerekliliği idi.

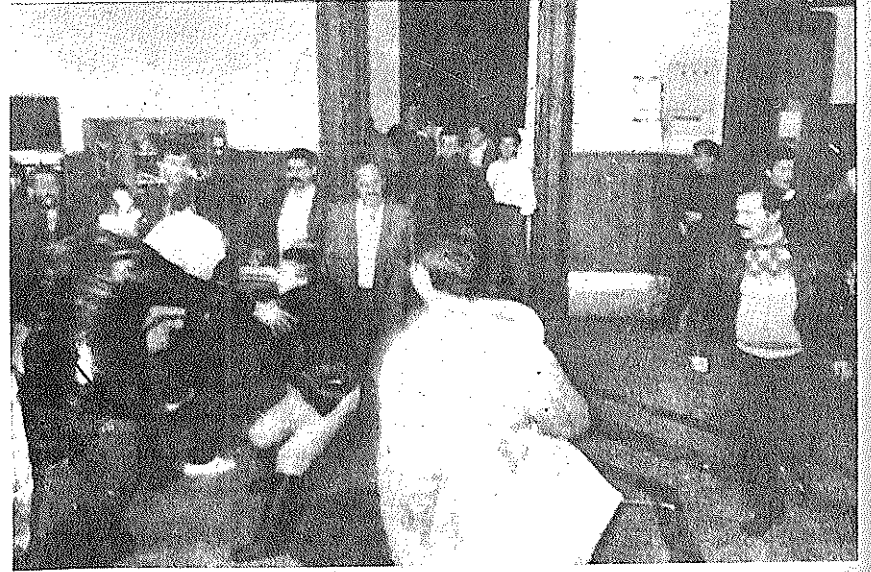
Geçmiş dernek tecrübelerinde yaşanan dar-grupçu, kitleyi küçümseyen, içine kapanık, kitlelerin sorunlarından, istemlerinden uzak, devrimci siyasetlerin platformu olmuş dernek anlayışını eleştirerek ve doğrusunu teorize ederek işe başladık. Sadece devrimcilerle değil demokrat ve sıradan insanlarla sürekli birebir ilişki kurduk. Onları derneğe gelmeleri için ikna etmeye çalıştık. Geçmişte ve varolan öğrenci derneklerinin önemli zaaflarından biri de kitleyi kucaklayamayacak kadar merkezi planda kalmalarıydı. Merkezilik her zaman güçlülüğü beraberinde getirir. Fakat bu güç tabandan geliyorsa önemlidir. Eğer biz çatıyı kurup tabana yani birimlere çatıdan inmeye çalışsaydık, bu hem yapay hem de dört bir yana yumruk sallamak olacağından bizim için zararlı olacaktı. Bu yüzden M.Ü. Haydarpaşa Kampüsü'nü kapsayan değil de, bulunduğumuz M.Ü. Hukuk Fakültesi'ni kapsayan öğrenci derneğinin kurulmasını savunduk ve gerçekleştirdik.

Dernek çalışmalarına başladığımızda öncelikle derneğe var olan devrimci demokrat kitleyi çağırarak ve onlarla birlikte hareket ederek, gerek yoğun bir şekilde sosyal demokrat ve sıradan duyarlı insanlarla birebir ilişki kurarak,

gereksede klasik, alışılmış söylem ve şekilleri terkederek kitlenin ilgisini çekecek afiş, duvar gazetesi, bültenle öğrenci derneklerinin asıl işlevlerini, geçmiş öğrenci derneklerinin hatalarını ve bizim bu hatalardan kurtularak öğrenci sorunlarına sahip çıkacak bir dernek oluşturma amaçlı olduğumuzu anlattık. Özellikle de derneklerin siyasetlerin platformu haline gelmesinin yanlış olduğunu, bunu kırma gibi bir niyetimizin olduğunu ısrarla vurgulamaya çalıştık. Çünkü "öğrenci derneklerinde örgütlenmemiz gerekir" dediğimizde öğrenciler sürekli derneklerde yalnızca örgütlerin var olduğu ve örgütlerin platformu olduğunu söylüyorlardı.

Derneğe gelen insanlara karşı "onlar yapamazlar, tecrübesizler" gibi kitleleri küçümseyen bir anlayışla hareket etmedik. Afiş ve bildiri hazırlarken yeni insanlarla birlikte hazırlamaya, afişleri onlarla birlikte asmaya ve bildirileri birlikte dağıtmaya çalıştık. Kimi zaman topu topu 300-400 bildiriye 10-15 kişi birlikte dağıtıyorduk. Bu hem derneğe yeni gelen insanlara pratik oluyor, derneğe daha çok sahiplenmelerine neden oluyor hem de 10-15 kişinin birlikte (hele bu yüzlerin çoğunun ilk defa görülmesi) bildirileri dağıtması kitleyi olumlu yönde etkiliyordu. Bu yöntem dernek çalışmasının bir kaç "malum" kişinin çalışması olmadığını vurguluyordu. Yani kısacası düşünce sürecinden üretim sürecine kadar kitleyi karar ve uygulama mekanizması kılmaya, yanlışları düzeltmeye ve kitleleri ikna etmeye, doğrularına uygulanmasına çalıştık.

Dernek olarak ilk yaptığımız çalış-

YDG'liler polislere aktif direnişle cevap verdiler

ma öğrenci sorunlarını kapsayan, içinde karikatür ve espirili sözlerin bulunduğu gerici-faşist eğitim sistemini eleştiren duvar yazılarını çok büyük bir kartona duvar şekline çizerek yazmak oldu. Bunu, öğrencilerin en yoğun gelip geçtiği ve bulunduğu bir alana astık. Bu çalışmamız okulda yoğun bir ilgi gördü. Üstelik sadece asmakla kalmayıp polis onu indirmediğinde alkışlı protesto ile çalışmaya sahip çıktığımızı hem kitleye hem de polise belirttik. Bu tavrımız, bize hem moral hem de güç verdi. Daha sonra özeldir Hukuk Fakültesi'nin, genelde öğrenci gençliğin sorunlarını ele alan bir bülten çıkardı ve çok yaygın bir şekilde dağıttık. Bunun dışında radikal söylemleri olmayan, klasik söylemlerin tamamen dışında şifresel bir dille, insanların sorunlarını çözmek için örgütlenmeleri gerektiğini konu alan bir afiş hazırlayıp astık. Oda oldukça ilgi çekmişti. Bir gün önceki alkışlı protesto tavrımızdan dolayı polis onu indirmede. Bu bize daha fazla moral verdi.

Ardından gelen süreçte 6 Kasım vardı. 6 Kasım çalışmasına amfi konuşmalarıyla başladık. Daha sonra bir bildiri hazırlayıp yoğun bir şekilde dağıttık. Bildiri YÖK'ü, devletin üniversiteler ve öğrenciler üzerindeki yalanlarını teşhir ediyordu. Özellikle öğrenci derneklerinde örgütlenmesi gerektiğini vurguluyordu. Ardından 6 Kasım'la ilgili bir basın açıklaması yapmayı planladık. 5 Kasım günü okula geldiğimizde çok yoğun bir güvenlik önlemi vardı. Okul adeta bir polis karakolunu andırıyordu. Sürekli afiş, döviz astığımız ve basın açıklamasını da orada yapmaya karar verdiğimiz, okulun merkezinde bulunan alan, dahasabah saatlerinde 20-25 tane sivil polis ile tutulmuştu. Biz buna rağmen YDG olarak yapacağımız eylemin meşru olduğunu, öğrencilerin anti-demokratik kurumlara ve uygulamalara karşı tavrının haklı olduğunu söyledik. Devletin, polisin, idarenin böyle bir önlem almasının onun doğasında olduğunu, durumdan rahatsız olan tedirgin arkadaşlara anlattık. Zaten onların sayısında azdı. Öğrenci arkadaşlarda basın açıklamasının yapılıp yapılmaması konusunda fazla bir tereddüt yaşanmamıştı.

Daha alkışla basın açıklamasının duyurusunu yapmaya başlamışken sivil polisler eyleme müdahale edip öğrencilere saldırmaya başladılar. 3 YDG'li ve 2 devrimci - demokrat arkadaşımızla beraber polis saldırısına karşı direndik. Yaklaşık 10 dakikada ancak bizi gözaltına almayı başardılar. Bizler bir taraftan sivil polislerle boğuşurken bir taraftan "kahrolsun faşizm", "insanlık onuru işkenceyi yenecek", "baskılar bizi yıldırılmaz" sloganlarını atıyor, diğer taraftan kitleye "faşizm dediğimiz işte budur arkadaşlar. YÖK'ü protesto etmemize bile izin vermiyor bu devlet" diye var gücümüzle bağırarak kitleye ajit konuşmalar yapıyorduk. Doğal olarak beşimizde gözaltına alındık. Polis onların ortasında eylem yapmamıza, birde onlara karşı çıkıp böyle bir tavır koymamıza oldukça şaşırıyordu. Sınırdan bizlere ana-avrat küfrediyorlardı. Kitlenin büyük bir kısmı ise "katil polis dışarı, üniversiteler bizindir" gibi slogan atıyordu, eylemimize sahip çıkıyordu.

Bizler gözaltındayken Öğrenci Derneği'nden arkadaşlar kalabalık halde İHD'ye gidip orada basın açıklaması yapmışlar. Polisi ve idareyi bir kez daha teşhir etmişler. Daha sonra bu olayı kinayan, polisi teşhir eden ve "hak verilmez alınır" mantığını vurgulayan afişler astık. Bunun dışında biz YDG olarak YÖK'le ilgili afiş hazırladık ve astık. Afişleri hazırladıktan sonra afişlerin yanında durarak onları okuyan insanlarla ilişki kurmaya, onları daha fazla aydınlatmaya, onlarla tartışmaya çalıştık. Bu şekilde sorunlarına duyarlı yeni öğrencilerle tanışmış olduk. Aslında dernek olarak YÖK'le ilgili yaklaşık 15 tane afiş hazırlamıştık. Fakat onları birkaç gün önceden polise kaptırdığımızdan asamadık.

Ayrıca YDG olarak bu süreç içerisinde Maoizm'le ilgili okulumuzda afişleme yaptık ve bildiri dağıttık.

Tüm bu çalışmaların yürütülmesinde YDG olarak önemli ve belirleyici katkılarımız oldu. Doğru politikalarda ısrar ederek derneğimizi daha da güçlendireceğimizi ve kitleleşeceğimizi inanıyoruz. ■

M.Ü. Haydarpaşa Kampüsü
YDG

YDG'liler kendilerini yaka paça gözaltına almak isteyen sivil ve resmi polisleri sloganlarıyla yendiler.

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi ve Diş Hekimliği Fakültesi'nde alternatif açılış yapıldı

Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde 21 Ekim'de alternatif açılış şenliği düzenlendi. Açılış şenliğine yaklaşık 300 kişi katıldı. Grup Yorum, Özgürlük Türküsü, Mezopotamya Kültür Derneği'nden Koma Amed ve İnsancıl Dergisi'nden Cengiz Gündoğdu'nun katıldığı şenlik yaklaşık iki saat sürdü. Şenlik "Devrim Şehitleri ve Sivas katliamında hayatlarını kaybeden insanlar için" saygı duruşuyla başladı. Okunan şiirler sonrası söylenen türküler eşliğinde halaylar çekildi.

Sık sık "Yaşasın halkların kardeşliği", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Paralı eğitime son" ve "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarının atıldığı şenlik açılan pankartlarla daha çekiciydi. Şenlik sırasında "Gelecek Ellerimizdedir" sloganının yazılı olduğu Yeni Demokrat Gençlik imzalı bir pankart da açıldı.

Polisin bulunmasına rağmen müdahale etmediği şenlik olaysız sona erdi.

M,Ü İletişim Fakültesi YDG

Mimar Sinan Üniversitesi'nde alternatif açılış ve YDG çalışmaları

20 Ekim günü Mimar Sinan Üniversitesi (M.S.Ü), Fen-Edebiyat Fakültesi'nde M.S.Ü.- F.E.F. Ö.D. tarafından 3. Geleneksel Seher Şahin alternatif açılış şenliği yapıldı. Devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşu ile başlayan şenliğe M.S.Ü.-F.E.F.Ö.D. şiir komisyonu ile Genç Ekin şiir grubu katıldı. Öğrenci derneği adına yapılan ortak konuşmada öğrenci sorunlarına değinilerek öğrenci derneklerinde birleşme çağrısı yapıldı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı şenlik; Kutup Yıldızı ve Özgürlük Türküsü müzik gruplarının söylediği marş ve türküler eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Şenlikten sonra okulumuzda kimlik kontrolü uygulaması başlatıldı. Durumu değerlendirmek için toplanan öğrenci derneği anket yapmayı, böylece öğrencilerin tepkilerini değerlendirerek buna göre bir eylem yapmayı kararlaştırdı. Ayrıca toplantıya katılanlar topluca dekan sekreterinin yanına çıktılar. Kimlik kontrolünün gerekçesi sorularak "meydana gelecek olaylardan onların sorumlu olduğu ve bu uygulamaya uyulmayacağı" söylendi. Bu arada şenlik hazırlıklarıyla birlikte yürütülen

- Yemek miktarının artırılması ve temizliği, yemek dağıtım süresinin uzatılması

- Kantin ve yemekhanenin ayrılması

- Kantinin temizliği, masalara tuz-

luk, bardak, su konulması

- Yemek fiyatına yapılan zaminin geri alınması (2000-TL'den 5000-TL'ye) ilgili dilekçeler toplanan 320'nin üzerinde imzayla dekan sekreterine verildi.

4 Kasım günü okul çıkışında biri İTÜ öğrencisi ikisi okulumuz öğrencisi 3 arkadaşımız gözaltına alındı. Aynı gün kantine inen 4 sivil polis kitap standındaki (öğrenci derneğinin) kitapları toplayan arkadaşlardan birine hakaret ederek dövmeye çalıştı. Daha sonra kitaplarımız saklanan yerden alınarak şubeye götürüldü. 5 Kasım günü bu olayları protesto etmek için Öğrenci derneği tarafından olayların geniş bir duyurusu yapılarak basın açıklaması yapıldı. Son olarak öğrenci derneği kitapları geri almak ve öğrenci derneği Tiyatro komisyonu çalıştırıcısı İTÜ öğrencisinin okula girebilmesi için (çalıştırıcı kimlik kontrolünden dolayı içeri alınmıyor) bir imza kampanyası başlatıldı.

Okulumuzda YDG'nin üniversitelerin açılışlarıyla ilgili özel sayısı kantinde dağıtıldı. İlk olması nedeniyle özellikle yeni öğrenciler tarafından ilgiyle karşılandı. Ayrıca Mao afişlerinde kantinde ve okulun diğer bölümlerinde yaygınca yapıldı.

- Yaşasın Öğrenci Derneklerimiz!
- Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelemiz!

Mimar Sinan Üniversitesi.
Fen-Edebiyat Fakültesi YDG

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde alternatif açılış şenliği düzenlendi

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde 19 Ekim salı günü alternatif açılış şenliği yapıldı. Şenliğe yaklaşık 400 kişi katıldı. Grup Yorum, Özgürlük Türküsü, Koma Amed, Cengiz Gündoğdu (İnsancıl Dergisi'nden), Yeni Gün ve daha başka grupların katıldığı şenlik Devrim Şehitleri için saygı duruşu ile başladı. Türküler eşliğinde halaylar çekildi. Açılış başlamadan dış kapı gi-

rişinde, İstanbul Üniversitesi'nden bir arkadaş gözaltına alındı. Polisin yoğun olarak bulunduğu şenliğe ayrıca müdahale edilmeli. Açılan pankartlar arasında "Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelemiz" yazılı Yeni Demokrat Gençlik pankartı da vardı.

Yıldız Teknik Üniversitesi YDG

Baskılar, mücadelemizi boyutlandırmada itici bir güç olacaktır!

Geçtiğimiz 1 Mayıs öncesi YDG okullarını hedefleyen ve 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek amacıyla yapılan keyfi polis baskınları ve gözaltılara sahne oldu. Bu saldırılar devrimci-demokratlara yönelik bir sindirme hareketiydi. Amaç devrimcileri yıldırma ve onların şahsında emekçi halkımıza gözdağı vermektir.

Düzen tüm kurumlarıyla bir bütündür ve saldırılarını tüm cephelerden sürdürmek ister. Netekim öyle de oldu. Saldırıların gözaltılarıyla sınırlı kalmadı. İlk olarak kontra-basın girdi devreye. Çıkarıldıkları DGM'ce serbest bırakılıp, hakkında hiçbir tahkikat yapılmayan insanlara yerel basın tarafından örgüt üyesi olmakla ve pankart asmak, yazılama yapmak gibi çeşitli eylemlere katıldığı iddiasıyla teşhir edildi.

Ardından polis-idare işbirliği devreye giriyor ve emniyetin yazıları (direktifleri) doğrultusunda keyfi soruşturmalar başlıyordu. Devrimci-demokrat öğrencilerin savunmalarında da dile getirdikleri gibi, polis sorgusunun sopsız haliydi hedeflenen ve amaç devrimci öğrenciler üzerinde baskı oluşturmak, keyfi cezalarla yıldırma. Bilim üretmesi gereken insanlara (öğretim üyelerine) hafiyelik yaptırılıyordu. Üniversitelerde olmaması gereken bu tutumlar öğrencilerce protesto edilip yönetimin teşhiri yapıldı.

Geçen öğretim yılının sonunda başlayıp Temmuz ayında sonuçlanan soruşturmaların sonuçları, yeni öğretim yılı kayıt yenilenmelerinde öğrenilebiliyordu. Soruşturma duyuruları fakültelerde asılarak ilan edilirken sonuçlar gizleniyor, adreslere postalanıyordu. Kararların gizli tutulmasının tek nedeni ise sonuçların keyfi, tutarsız ve kendi faşist disiplin yönetmeliğini dahi ihlal eder durumunu diğer öğrencilerin öğrenmesini istemiyorlardı. Kısacası teşhir olmaktan çekiniyorlardı.

Tutarsız, dayanıksız ve keyfi olan kararlar tek kelimeyle komedi olarak nitelendirilebilir. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nde ceza verilmezken, Mimarlık Fakültesi'nde kınama ve uyarı, Fen-Edebiyat Fakültesi 1'er ay okuldan uzaklaştırma cezası veriyor, polis-idare işbirli-

ği ve gerici kafa şampiyonu olarak hukuk fakültesi 2 öğrenciyi hiçbir delil göstermeye gerek duymadan okuldan atıyordu. Öyle ya delile ne gerek vardı. Onlar Hukuk Fakültesi'ydi ve düzenin hukuk mantığını en iyi kavrayanlardı. Türkiye'de bir insana ceza vermek için delile ne gerek vardı? Faşizm doğası gereği kendi gerici yasalarını dahi çiğner. Ve yasalar uymak için değil, yasa dışı devlet gözükmek için, hukuk fakültesi'ne de faşist yönetmelikler dar gelmiş ve onu ihlalden çekinmemiştir. Biz atalım, öğrenci mahkemelerle uğraşsın mantığı içindedirler.

Kararların en ibretkar tarafı herkesin durumu aynı iken ve haklarında açılmış bir ceza kovuşturması bulunmuyorken ve soruşturma dosyalarında da hiçbir delil yokken kararların farklılığı ve her kararın "delillerle sabit görüldü" diyerek verilmesiydi.

Neydi bu deliller? Ortada pankart ve ya yazı yazdıklarına dair bir delil değil en küçük bir şüphe olsa polis bu insanları rahat bırakırmıydı?

Evet o dosyalarda delil vardır. Ama bu o insanların pankart astıklarının değil, idarenin polis işbirlikçisi ve faşist-feodal kafasının delilidir. Biz biliyoruz ki o dosyalarda sadece emniyetin (öğrencilerin cezalandırılmalarını isteyen) yazısı vardır. Yine belirtiyoruz, bu bizzat delildir. O dosyaları iyi saklayın. Çünkü işlediğiniz suçların hesabını vereceğiniz günlerde gelecektir.

Son olarak: bilmelisiniz ki keyfi cezalar ve uygulamalarla devrimcileri yıldırılmazsınız! Bu olsa olsa mücadelemizi yükseltmede ve boyutlandırmamızda itici güç olur. Tüm öğrenci arkadaşlarda keyfi uygulamaların önüne geçmenin tek yolunun demokratik üniversite mücadelesine katılmak ve haklarına sahip çıkmak olduğunu iyi kavramalıdır.

- Kahrolsun faşist-feodal disiplin yönetmelikleri!
- Polis-idare işbirliği ve keyfi cezalara son!
- Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri!

KONYA YDG

Istanbul Üniversitesi'nde tüm baskılara rağmen devrimci-demokrat öğrencilerin çalışmaları devam ediyor

İ.Ü Merkez Kampüsünde YÖK'ün kuruluş yıldönümünü dolayısıyla çeşitli afişler hazırlayıp, YÖK'ün teşhi-rine yönelik çalışmalar yaptık. Bu çalışmalar sırasında sivil polisler 2 arkadaşımızı gözaltına almaya çalıştı. Fakat arkadaşlarımızın kararlı tutumları sayesinde bu girişimleri boşa çıktı.

4 Kasım günü YÖK'ü protesto etmek amacıyla merkez binada 100 kişilik bir forum yapıldı. Forumda YÖK ve getirdiği gerici, anti-bilimsel uygulamalar dile getirilerek, 5 Kasım günü (6 Kasım tatil olduğundan) derslere girilmeyerek YÖK'ün protesto edilmesi dile getirildi.

Tabii böyle bir boykot örneği bizim başından beri karşı olduğumuz bir şeydi. Kitlelere, YÖK'ün işlevi, getirdiği uygulamalar anlatılıp, kavratılmadan böyle bir boykottan! başarı beklenemezdi. Nitekim arkadaşlar boykotu nasıl algılıyorlarsa boykot günü birçoğu okulda yoktu. Zaten onların boykottan pek başarı beklediği yoktu. Kendileride sadece geleneği bozmamak için "boykot yapmış olmak için" boykot yapıyordu.

Boykot günü okulun bahçesinde, kantinlerde öğrencilerden çok resmi ve sivil polisler mevzilenmişti.

YÖK'ün bir eserini (polis okuldaki varlığı) böyle bir günde tüm canlılığıyla görmek daha anlamlıydı!

Bunların dışında 3 Kasım'da Lice katliamıyla ilgili merkez binada YCK (Yurtsever Gençlik) tarafından bir forum düzenlendi. Aslında bu forumun tüm grupların ortak katılımıyla yapılması düşünülüyordu. Ama yurtseverler yangından mal kaçırırçasına her zamanki kibirlilikleriyle neredeyse kimseye haber vermeden forum düzenlemişlerdi. Forumda "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Lice'nin hesabı sorulacak" vs. sloganları atıldı. Ayrıca "Lice'nin hesabı sorulacak" YCK imzalı pankart asılmıştı.

12 Kasım Cuma günü merkez binada DÜK (Demokratik Üniversite Kurultayı) ile ilgili çalışma yapan 2 öğrencinin sivil polisler tarafından gözaltına alınmasından sonra, öğlen 2 civarında öğrenciler tarafından bir basın açıklaması yapılarak bu gözaltı protesto edildi ve DÜK çalışmalarına destek verilmesi istendi. Basın açıklaması "Üniversitede polis işgaline son, Katil polis üniversiteden defol!" sloganlarıyla sona erdi.

İ.Ü YDG

İTÜ'de YDG çalışmaları

İTÜ'nün açılmasıyla birlikte YDG faaliyetleri de başladı. YDG'nin çıkardığı üniversitelere yönelik özel sayılar yaygın bir şekilde dağıtıldı. **Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik ve Devrimci Demokrat Sendikal Birlik** imzalı MAO afişleri yapıldı. TMLGB ve TKP/ML imzalı pullarında İTÜ'de cam ve duvarlara yapıştırılmış olduğu ve aynı hafta içerisinde "Faşist-Feodal-Şöven Eğitime Hayır" yazılı TKP/ML-TMLGB imzalı bir de

pankartın asıldığı gözlemlendi. Bu arada bir kamulaştırma eyleminde şehit düşen İTÜ Elektronik öğrencisi TİKB savaşçısı Nilgün Gök için DPG bir forum düzenledi. Forumdan sonra Fen Edebiyat Fakültesi kantinine TİKB-GK imzalı bir pankart asıldı. 30-40 kişinin katıldığı forumdan sonra, çevik kuvvet gelerek pankartı topladı. Afişlerde sökmeye kalkan polisler, genel öğrenci kitesinin alkışlı protestosuyla karşılaşınca geri çekildi.

İTÜ YDG

M.Ü İletişim Fakültesi'nde TMLGB çalışmaları

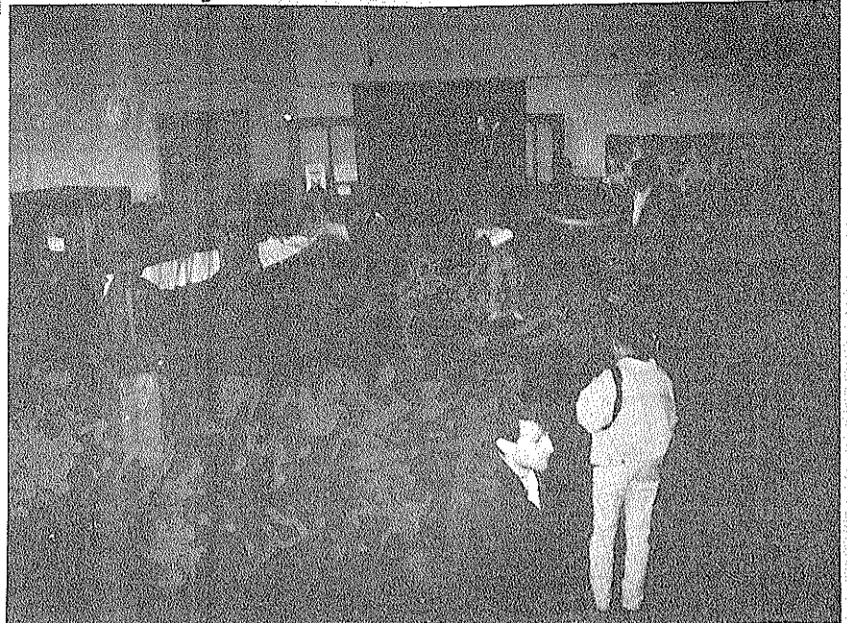
TKP/ML'nin gençlik örgütü TMLGB tarafından Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde pankart asıldı. 12 Kasım günü saat 11.00 sularında "Kahrolsun Faşist-Feodal-Şöven Eğitim Sistemi, Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri" yazılı TKP/ML-TMLGB imzalı pankart yaklaşık 4,5

saat asılı kaldı. Daha sonra okula gelen polisler tarafından pankart indirildi.

Ayrıca okulumuzda Ekim ve Kasım ayı içerisinde YDG imzalı bildiri-ler dağıtıldı ve MAO'nun 100. doğum yılı ile ilgili afişler duvarları süsledi.

Marmara Üniversitesi
İletişim Fakültesi YDG

Istanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nde forum

15 Aralık 1993 günü saat 13.30'da felsefe koridorunda bir forum düzenleyen İ.Ü. Edebiyat Fakültesi öğrencileri paralı eğitim, polis-idare işbirliğini teşhir ederek kaloriferlerin yanmasına olan tepkilerini dile getirdiler.

Alkışlarla başlayan forumda yapılan konuşmada "ortalama 10.000 öğrencinin öğrenim gördüğü İ.Ü. Edebiyat fakültesinde bu yıl yeni har(a)ç zamları ile yaklaşık 12 milyar lira toplanmıştır. Ve devlet bütçesinden ayrılan %5'lik payla üniversite bütçesi hayli yüksek bir miktara ulaştığı halde ticarethane mantığı ile hareket edenler 6-12 Kasım tarihleri arasında havalalar soğuk olduğu halde kaloriferleri yakmamışlardır. Öğrenciler amfilerde ders dinlemek yerine soğuktan korunmaya çalıştılar. Bizlerin bu durumunu görmemezlikten

gelen dekanlık ancak öğrencilerin başlattığı imza kampanyası sonucunda kaloriferleri yakmaya başlamışlardır. "HAK VERİLMEZ ALINIR" sözünün bir kez daha kanıtlandığı fakültemizde biz öğrenciler üniversite yönetiminin bu vurdum duymaz tutumunu protesto ediyor ve aşağıda sıraladığımız taleplerin bir an evvel yerine getirilmesini istiyoruz.

- Har(a)çların kaldırılması ve herkese parasız eğitim hakkı!
- Yemeklerin iyileştirilmesi ve parasız hale getirilmesi!
- Eğitimin gerici-faşist yapıdan arındırılıp, bilimsel ve demokratik temellere oturtulması!
- Okulumuzdaki polis işgalinin sona erdirilmesi" diye taleplerini anlatan öğrenciler "Paralı eğitime son!", "Polis dışarı" sloganları ile forumu sona erdirdiler.

Birim derneklerinde örgütlenmeye gidildi!

Marmara Üniversitesi Göztepe Kampüsü YDG olarak bizler, okulumuzun açılmasıyla öğrenci gençliğin öz örgütlülüğü olan derneğimizin tekrar kitleleşmesi ve bu kitleleşmenin sağlanabilmesi için birim derneklerde örgütlenme perspektifimizi hayata geçirmeye çalıştık. Gelinen süreçte merkezde yapılan iki toplantı sonucunda -bu toplantılara katılım oldukça sınırlıydı- birim derneklerde örgütlenme anlayışı hakim çıktı. Ancak henüz bu anlayış tam anlamıyla pratik faaliyete dökülemedi. Önümüzdeki süreçte varolan birim dernekleri yanında diğer alanlarda da dernekleşmeye gidilecektir.

Teorik olarak yürütülen bu mücadele sırasında ise öğrenci derneği, öğrenci gençliğin genel sorunlarını içeren bir bildiri dağıttı. Ayrıca YÖK ile ilgili olarak duvar panoları bölümlere asıldı. Bunların yanında "YÖK'e Ha-

yır!" içerikli bir pankart asıldı. Öğrenci gençlik hareketinin tabana vurduğu ve yoğun bir sessizliğin hakim olduğu şu sıralarda bizler, sağlam temellere oturtulan öğrenci derneğiyle geleceğe daha umutlu bakıyoruz.

Bunun yanı sıra, YDG olarak kampüs genelinde yaklaşık 400 tane YDG özel sayısı dağıttık. Yoğun olarak MAO afişlemesi yaptık. Ayrıca kampüs genelinde TKP/ML imzalı pullarının yapıldığı gözlemlendi. TMLGB tarafından asılan "Kahrolsun faşist-feodal-şöven eğitim TKP/ML-TMLGB" pankartı okulumuzda yarım saat kadar asılı kaldı.

-Örgütsüz Gençlik, Köleleştirilmiş Gençliktir!

-Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelemiz!

Marmara Üniversitesi
Göztepe Kampüsü YDG

Yüksek öğrenim gençliği hareketi geçmişi, bugünü ve çeşitli sorunlarına YDG'nin bakış açısı konulu kitabımız ÇIKIYOR!

Gecekondular semtlerinden kısa izlenimler

Bizim profesörler gecekondular semtlerine turlar yapıyorlarmış. Bilinçsiz kadınları bilinçlendirip arkasından da birer "mintax" vermek için. Ve farketmişler bazı gerçekleri. "Gecekondular insanların kültürleri, yaşam tarzları yüzyıl öncesini anımsatıyor bize" demişler. Şaşırılmışlar! Ama gerçeklere uzak olmak şaşırtmış onları. Daha doğrusu yoksulların gerçeklerine gözlerini kapatmak işlerine geldiği için şaşırılmışlar. İki ziyaretle düzelecekmiş gecekondular insanının kültürü, yaşamı. Türkiye çağ atlamış ya! Minarede kılıfına uymuyor. Minareyi zorla kılıfa uydurmaya çalışınca da doğal olarak böyle şaşkınlıklarla ifade ediyorlar bilmezden geldikleri gerçekleri.

Büyük şehirlerin, küçük tepelerin de çarpık çurpuk evler; gecekondular. Temeli turnakla kazılmış, direkleri üç beş günde atılmış, defalarca yıkılmış, direnilemiş, tekrar yapılmış.

Türkiye Kürdistanı'nda yıllar yılı varolan yoğun baskılar, köylerde bir çok nedenden dolayı verimsizleşen topraklar, geçimin ancak şehirlerde sağlanabileceğine kanaat getiren insanların doğuruyor. Bunların göçleri de gecekondular. Kimileri şehirlere ve şehir kültürüne daha yakın. Doğal güzelliklerden nasibini almış. Su, elektrik gibi çok belirgin olmayan sorunlardan başka "gecekondular" demeye bin şahit ister. Kimi gecekondular ise yaşanılmayacak derecede kötü araziler üzerinde belirivermiş. Hasta bedenlere, nasırlı eller oturmuş ister istemez. Köydeki sefaletten kurtulmuş derken yine girmişler yaşamın çıkmazlarla dolu çaresiz bir kanala.

Nasıl olursa olsun, kurulan gecekondulara yaşayan insanlar düzene karşı bir tepki beslerler yüreklerinde. Çünkü yıkımlar bitmez. Çünkü yaşadıkları mekanlarla belediyeler ilgilenmez, ihmaller tükenmez. Bunlar zaten devletin adam yerine koymadığı insanlardır. Adam yerine konmaması daha çok ezilmeyi getirir aynı zaman-

da. Çünkü sömürülenler adam yerine konmayanların arasından çıkarılır. Ama gecekondular halkının yoğun tepkilerini giderebilecek politikalarında yararlı devlet. Güzel arazilerdeki gecekondular birkaç on milyona alır, insanlar arasında pek gelişmemiş olan mülkiyet ilişkilerini kırarlar. Dayanışmayı yıkar. Birkaç kişiyle başlar gecekondular kalelerini yıkmaya, ta ki, ortağı iyice düz edene kadar. Kar getirmeyen topraklardakileri de, diğer alanları değerlendirene kadar yedekte bırakır işte! Dolayısıyla her gecekondular semtindeki ilişkiler farklıdır. Yaşam tarzları güçlüklerle dolu olan kesimin devlete karşı tepkisi yoğunudur, devletle ilişkileri yoğundur. Bu yoğunluk içerisinde insanların da şekillenmeleri farklıdır.

Ve gecekondular gençliği! Bahsettiğimiz gibi gecekondular insanların düzenden yedikleri darbe daha ağırdır. Tabi bu sınıfsal karakterlerini de belirler. Gecekondular halkı, kadınıyla, erkeğiyle, genciyle, yaşlısıyla, işçidir, emekçidir. Gecekondular halkının nüfusunun azımsanmayacak bir bölümünü de gençler oluşturur. Varolan sorunları anneler babalar önemseselerde yaşamdan beklentileri çocuklarına göre daha sınırlı olduğu için, tepkilerini dile getirmekte hantal davranır, isyan etmenin anlamsız olacağını düşünürler. Sorunlara sahip çıkamaksa görünürde gençliğe düşer.

Gençler dinamiktir, gençler ataktır, gençler isyankardır. Biz bunu ne kadar iyi biliyorsak, devlette bunun o kadar farkındadır. Gecekondulardaki yaşamdan ve buradaki gençlerden habersiz değildir. Bu isyankar gençleri devrimcilerle kaptırmaktan ve böyle bir potansiyeli karşısına almaktan korkar. Ve bunun içindir ki, onların icabına bakmanın yollarını arar.

Ucuz emek gecekondular insanların. Sürekli yaygınlaşan, ara sokaklarda hızla başgösteren atölyeler, bu emekleri kullanmak içindir. Bilinçsiz-

ce, sadece gelir getirmek için kurulan atari salonları gençleri köreltmek için birebirdir. Aslında ne atölye sahipleri patronlar, ne atari salonu kuranlar sömürücüdür. Devlet özellikle böyle semtlerde bu tür işletmeleri yaygınlaştırmanın cazibesini sinsi sinsi yaratmıştır. Gecekondular halkının yaşamı her ne kadar şehirlerden dışlansada, insanların sömürülmesi düzenden dışlanmamıştır, dışlanamazda zaten.

Gecekondular semtlerindeki okullar en köhne okullardır. Sıralar, masalar çöplükten toplanmıştır adeta. Öğretmenleri buralarda boşuna çalıştırmak, boşuna maaş ödemekse zaten gereksizdir. Devlete külfettir. Gecekondular gençleri okuyup ne yapacak. İki-üç öğretmen verilsin bu semtlere, tarihe giren öğretmen bedene de girsin, fiziğe de giren öğretmen din dersine de girsin. Nasıl olsa bu gençler sanayi mahallelerinin tamponu olmaya adaylardır. Daha fazla bilgiye, eğitime gerek yoktur. Babalarının kaderlerini, onlar da çocuklarına taşıyacaktır.

Gençlerin düşünceleri yasaktır zaten. Bunu zorunlu bir yasak olarak uygulamaktan çok yaşamları yasaklamıştır düşünmeyi onlara. Sabahın erken saatlerinde evlerine çok uzak olan işyerlerine taşınıp, akşamın geç saatlerinde eve dönen, kafasını geçim sıkıntısından, gelecek kaygısından kaldıramayan gençler nasıl düşünebilir ki? Düşünmeye vakit var mıdır gerçekleri? Hele renkli aileleri yansıtan televizyon programları, gerçeklere set çeken zengin şaklabacları, kafalarını durulatan atari salonları... Bunlar varken gerçekleri görebilmek mümkün müdür?

Gençlerin kafalarını açmak mümkündür. Bunu demokratik kitle örgütleri aracılığıyla yapabiliriz. Heey du-run bakalım! Devlet o kadar aciz mi? Demokratik Kitle Örgütleri'nde ne demek? Onun yerine bu gençlere reva görülen Milli Gençlik Vakıfları'dır. Burjuvazinin karşısına geçecek olan

bu potansiyeli köreltmenin en iyi yolu bu vakıflarda beyinleri yıkamaktır. Gençlere yaşamın nimetlerini uzaktan koklatıp yeterince uyuşturulmaları anlamından sonra, posalarını sömürü yuvalarına fırlatmaktadır. Gençler buna karşı da çıkabilirler. Onu da bilmez mi devlet? Bir örnek; İhlamurkuyu'da cadde başlarında silahlarla bekleyip, yerli yersiz kimlik arayarak gözdağı vermeye çalışan MHP uşakları devletin bu çok bilmişliğinin ürünüdür. Nedense bu uşaklar mahallelerin arka kesimlerine giremezler. Devlet henüz erişmemiştir oralara, uşaklarda ancak polisinde egemen olduğu cadde ortalarında boy gösterebilirler böylece.

Görülen o ki, düzen gençliğin bir kolunu patron zincirine, bir kolunu kendine bağlamıştır. Verilmek istenen "boyun eğ ve kaderine razı ol" mantığıdır; erilmek istenen yaşamın bundan başka alternatifinin olmadığıdır. Alternatif vardır. Bunu yaratacak olan da bu potansiyelin devrime kanalizasyonu edilmesidir. Örgütlülüğün yaygınlaştırılmasıdır. Gençlerin önce kendi sorunlarına, sonra da tüm ezilenlerin sorunlarına sahip çıkabilmelerini sağlamaktır.

Devlet gençliği bir taraftan süslü emzikleri vererek gençliği susturmaya denese de diğer taraftan gençlik üzerindeki baskıları da yok edememektedir. Çünkü devlet, gençliği sömürüye mahkum etmiştir. Sömürmedeki tavizsizliğinde verdiği tüm süslü emziklerin gerçek görünümünü gizleyememektedir. Gençliğe aşılman istenen milliyetçilik, dincilik gibi ayrımlar fayda etmeyecektir. Sömürü herkese öz olarak aynı şekilde uygulanmaktadır ve susmanın tek sebebi gençlerin alternatif yolu görmemeleridir.

Evet! Zaten devlet tarafından haklarını aramadaki duyarlılığı ve geleceksizlikten ötürü potansiyel suçlu görülen gecekondular gençliğini bilinçli ve örgütlü mücadeleyle çağırarak bizim görevimizdir.

Anadolu Kargo'da sömürülen işçilerin sesi

Biz Anadolu Kargo'da çalışan işçiler olarak sömürülmek değil, emeğimizin karşılığını almak istiyoruz. Fakat emeğimizin karşılığı, eski solcu şimdiki dönem patronlarımız tarafından verilmediği için bir uyarı niteliğinde 27 Ekim tarihinde Anadolu Kargo Ankara Bölge Müdürlüğü'ne molotoflama yapılmış ve duvarına "İşçileri Sömürmenin Hesabını Soracağız-TMLGB" yazılması yapılmıştır. Bundan sonraki süreçte, Anadolu Kargo işçilerinin haklarına daha güçlü bir mücadeleyle sarılacağımızı ve sömürünün devam ettiği sürece hak almak için eylemlere devam edeceğimizi duyuruyoruz.

Şişli'de 3. Kitap Şenliği düzenlendi

Şişli Belediyesi'nin düzenlediği 3. Kitap Şenliği'nin 29 Ekim Cuma günü programında yer alan Grup Şafak'ın dinletisi ile yine aynı grubun hazırladığı, emperyalizmin ve onun uşaklarının halklar üzerindeki baskı ve katliamlarını teşhir eden bir dia gösterisi yapıldı. Osmanbey Tayyareci Fehmi sokakta düzenlenen şenlik sıra-

Özgür Üniversite açılmadı

13 Kasım günü açılacak olan Özgür Üniversite İstanbul İnsan Bilimleri Fakültesi, "Dernekler Yasası Yönetmeliği"nde bazı prosedürleri tamamlamadığı gerekçesiyle açılış tarihini ertelemek zorunda kaldı.

İstanbul İnsan Bilimleri Fakültesi Dekanı Cengiz Gündoğdu, yaptığı açıklamada, Özgür Üniversite'nin İstanbul Şubesi oldukları için bazı prosedürlerinin eksik kaldığını, eksikleri giderdiklerinde eğitime başlayacaklarını bildirdi. Gündoğdu, "Dernekler Yasası Yönetmeliği"nin 17., 18., ve 19'uncu maddelerinin gereklerinin yerine getirilmediğini ifade ederek, eksikliklerin en kısa sürede giderileceğini belirtti.

sında bulunan insanların özellikle dia gösterisine ilgisi büyüktü. İzleyicilerin sayısı yaklaşık 100 civarındaydı. Gösteri sonunda YDG'İlilerin öncüllük etmesiyle kitlenin yumruklarını havaya kaldırarak coşkulu bir biçimde sloganlar attığı ve o zamana kadar sesiz olan bir çok insanın da sloganlara destek verdiği görüldü. Atılan sloganlar; "Kahrolsun faşizm, Yaşasın halkların kardeşliği; Kahrolsun faşist diktatörlük; Marks, Lenin, Mao, Onderimiz İbo, Savaşıyor TIKKO" idi.

Çorum meslek Yüksekokulu öğrencileri SHP il binasını işgal etti.

Gazi Üniversitesi'ne bağlı Çorum Meslek Yüksekokulu öğrencilerinden bir grup, okul müdürü İrfan Çağlar'ın okuldan uzaklaştırılması ve okuldaki faşizan baskıların sona erdirilmesi amacıyla SHP il merkezi'ni işgal ederek eylem başlattılar.

9 Kasım günü Çorum'da bulunan Gazi Üniversitesi'ne bağlı Çorum Meslek Yüksekokulu'ndan bir grup öğrenci SHP il ve ilçe binalarını işgal ettiler. SHP il ve ilçe merkezi'ni işgal eden öğrenciler okul müdürü İrfan Çağlar'ın okuldan uzaklaştırılmasını ve öğrenciler üzerindeki baskıların son bulmasını istediler.

Edinilen bilgiye göre, bugün saat 14.00 sularında Çorum Meslek Yüksekokulu öğrencilerinden bir grup SHP il ve ilçe merkezi'ni işgal ederek eylem başlattılar. Çorum'da Gazi Caddesi üzerindeki Yeni Kültür Merkezi karşısında bulunan bir işhanının 5. katındaki SHP il ve ilçe merkezlerine gelen öğrenciler anahtarları arak bir görevliyi dışarı çıkarttılar. Bu öğrenciler adına açıklama yapan bir öğrenci olayları okul müdürü İrfan Çağlar'ın kışkırttığını söyledi.

Çorum Meslek Yüksekokulu'daki olaylar şöyle gelişti!

Önceki gün okulun motor ve inşaat bölümlerinde bir grup öğrenci arasında bilinmeyen bir nedenle kavga çıktı. Olay yerine gelen okul müdürü ülkücü grup diye bilinen öğrencileri "kendi aranızda kavga edeceğiniz yerde teröristleri dövmün" şeklinde konuştu. Kendilerini ülkücü grup olarak tanımlayan öğrenciler okuldaki devrimci ve demokrat kişiler olan Ülger ve İbrahim Aybutlu'yu döverek hastanelik ettiler. Abdullah Ülger'in iç kanama tehlikesi atlattığı ve doktor kontrolünde olduğu bildirildi.

Daha sonra devrimci, demokrat bir grup öğrenci olayları protesto etmek ve okul müdürü İrfan Çağlar'ın okuldan uzaklaştırılması, hakkında soruşturma açılması ile öğrenciler üzerindeki faşizan baskıların sona erdirilmesi amacıyla SHP il ve ilçe merkezi'ni işgal etti. Aynı zamanda okul müdürü İrfan Çağlar'ın görevinden alınması için imza kampanyası başlatılan öğrenciler bir de bildiri dağıttılar. Öğrenciler istekleri yerine getirilinceye kadar SHP il ve ilçe merkezlerinde kalacaklarını belirttiler. Polisin öğrencilere henüz müdahale etmediği ve SHP Çorum il başkanı Fevzi Ayvazoğlu'nun olaydan haberdar olmadığı öğrenildi.

Eylemciler ertesi gün yaptıkları açıklamada işgal eylemine son verdiklerini duyurdular. Öğrenciler işgal eylemiyle okul müdürünün yüzünü teşhir ettiklerini, amaçlarına ulaştıklarını belirttiler.

Çıraklara dair

Ülkemizde sayısı net olarak bilinmemekle birlikte beş milyondan fazla çocuğun farklı işkollarında çırak olarak çalıştığı tahmin edilmektedir.

Emperyalizme göbekten bağlı olan ülkemiz ekonomisinde önemli yer tutan imalat sanayi, bunlar küçük işletme sınıfına giren zanaatkarlık boyutunu aşmayan, el emeğini yoğun üretimin olduğu yerlerdir.

Sanayi öncesi ekonomi biçiminin en iyi göstergeleri, sanayi siteleridir. Buralarda yaşanan ustalık-kalfalık-çıraklık ilişkilerinin incelenmesi ayrı bir yazı konusudur. Emperyalistlerin ihtiyacı olan yan ürünlerin üretimini ve montajını yapan bu "işyerlerine" gözettiğimizde beş-on küçük çocuğun çalıştığı, birkaç makinaya sahip işyerlerini görmekteyiz.

Köylerinden iş umuduyla kopup gelen aileler çocuklarını biran önce meslek sahibi yapabileme umuduyla bu işyerlerine "eti senin kemiği benim" mantığıyla teslim eder. Çocukluklarını yaşamadan, ustanın eline teslim edilir genç bedenler, ağır iş koşullarında çabucak yorulur ve yaşlanır, "gelişen, büyüyen Türkiye" naraları arasında yiten milyonlarca çocuk bedeni bu gelişmenin bedeli olarak veriler. Resmi kayıtlarda birkaç yüzbin olarak geçen çırak sayısının 1986 da 800 bini aştığı açıklanmıştır. Bugün 246 eğitim merkezinde sadece 200 bin çırak eğitim yapabilmektedir. Bu sonuca baktığımızda milyonlarca genç çırağın görmezden gelindiği açıktır.

Çocuk işçilerle ilgili ciddi bir araştırma yapılmamıştır. Resmi kayıtlar net bilgiyi vermemektedir. Bu konuda getirilmiş tek özel yasa 1977 yılında

çıkartılan 2089 sayılı çıraklık-kalfalık-ustalık yasasıdır. Bu yasanın ücret ve sosyal güvenlik düzenlemelerini belirleyen 25. maddesi sömürüyü çarpıcı olarak gözler önüne serer. Bu maddede çıraklara asgari ücretin % 30'undan aşağı ücret ödenemeyeceği hükmü örtülü olarak çıraklara bu ücreti reva görmektedir. Ayrıca çalışan çocukların sosyal sigortalar yasasının sa-

dece, iş kazaları, meslek hastalıkları ile hastalık sigortası hükümlerinin uygulanması başka bir çarpıklıktır. Uluslararası Çalışma Örgütü'nün (ILO) belirlediği standartlara göre en düşük çalışma yaşı 15'tir. Getirilen Meslek Eğitim ve Çıraklık yasasıyla gündeme gelen "aday çırak" tanımlamasıyla 11 yaşındaki çocukların çalıştırılması ön-görülmiştir. Aynı yasanın çeşitli

maddeleri 16 yaşını doldurmamış çocukların ağır işlerde çalışmasını engellemiş gece ve gündüz 8 saatten fazla çalışmasını engellemesine rağmen bunu ihlâl eden işverene konular yaptırımlar caydırıcı olmaktan öte teşvik edicidir. Yasanın ilgi çekici diğer maddesinde, çırakların kendilerine ait işyeri açmalarıyla ilgilidir. Bu yasadaki sadece eğitim merkezlerinden mezun olanlara dükkan açma ruhsatı verilmek, milyonlarca kaçak çırak yaşamaları boyunca işyeri açamayacaktır.

Çıraklık Eğitim Merkezlerinde ise mesleki eğitimden çok, din kültürü, ahlak bilgisi gibi doğrudan eğitimle ilgili olmayan soyut derslerin verilmesi bu yasayla zorunlu kılınmıştır. Meslek edinme umudu ile gelen yoksul halk çocukları devletin, beyin yıkama merkezleri olan bu yerlerden nasibini almaktadır.

Özellikle 50 den fazla işçi çalıştıran işyerlerinde işçi sayısının % 5'i ile % 10'u oranında teknik eğitim öğrencisinin çırak olarak çalıştırılması zorunlu kılınca işletmeler asgari ücretin % 30'u tutarında ücretle çalışan çıraklarla doldurulmuştur. Böylece "grev yasağı" olan çırakların işletmelerde "Grev kırıcı" bir rol oynamalarına yasal çerçeve hazırlanmıştır. Ekonomik zorlukların kısılcacındaki genç emekçilerin sendika kurlarında bu yasayla yasaklanmıştır.

Yukarıda kısaca değindiğimiz gibi çıraklık kurumu bugün sömürünün en vahşice uygulandığı alanlar olmaktadır. Bugün çırakların örgütlenmesini sağlamak, Yeni Demokrat Gençliğin önemli görevleri arasındadır.

Menzir'in "melek"leri

Marmara Üniversitesi'nin Göztepe kampüsüne girdiğimizde yoğun bir güvenlik önleminin alındığını gördük. Nitekim İstanbul'un sayın emniyet müdürü Necdet Menzir idare tarafından kurulan Marmara Üniversitesi kulübünün daveti üzerine öğrencileri emniyet müdürlüğünün çalışmalarını konusunda bilgilendirmek (!) için teşrif edecekti!

Neyse ki bekleyiş uzun sürmedi ve "sayın" Menzir sahnedeki yerini aldı.

İstanbul ve Ankara'nın özel statülü iller kapsamına girdiğini açıklayarak konuşmasına başlayan "emniyet" müdürü, bu illerdeki "güvenlik" personelinin azlığından yakınıyor. Ve özellikle geleceği emanet ettiği (!) gençleri "güvenlik mensuplarına" destek vermesi için adeta yalvarıyordu (boşuna yalvarma Menzir, gençlik senin bu oyunlarına gelmeyecek). Türk gençliği ülkesinin ve milletin bölünmez bütünlüğünün sağlanması için bir an önce harekete geçmeliydi. Ne de olsa polis örgütü yenileniyor; halkın yararına (!) yeni kanunlar çıkarılıyor ve uygulanmaya başlanıyordu. Böyle bir durumda memleketi bölücü (!) PKK, Marksist-Leninist TİKKO ve Dev-SÖK gibi yasadışı örgütlere bırakmak olur muydu hiç?

Ayrıca huzur ve refahı sağlamak ve terörün kökünü kazımak aynı zamanda vatandaşlara kolaylık(!) sağlamak için her ilçede "Emniyet" müdürlükleri kurulmuş, "Terör"le Mücadele Şubeleri açılmıştır. Menzir tam huzur, asayiş, kamu güvenliği gibi konularda bizi projektör gibi aydınlatırken birden bire kendimi trafik gibi pek de alakalı olmayan bir konunun içinde buluyorum.

Trafik işlerinde bu ilçe "emniyet"

müdürlüklerine verildiğini ve artık trafik sorunlarının büyük ölçüde hallolduğunu da öğreniyoruz bu vesileyle. Menzir'in bu konuda çok engin bir bilgiye sahip olduğunu görmemek elde değildi. Be adam sen hiç mi gazete okumazsın, televizyon seyretmezsin? Hergün trafik kazalarında ölüm haberlerinin geldiğini ve sayısını bilmediğim kadar yaralının olduğunu ben mi sana öğreteceğim? Zincirleme kazaları, şarmpole yuvarlanmaları, şoför kavgalarını...

Sonra yine aynı çekirge hızıyla kendimi bu kez de pasaport mevzusunun içinde buluyorum.

Emniyet müdürlüğünün değer bilir yöneticileri halkın pasaport işlemlerini daha rahat yapabilmeleri için yeni şubeler açmışlar. Oh oh ne güzel! Artık ver elini Avusturya, Avrupa, Amerikahatta Kuzey Kutbu'na kadar bile elini verebilirsin. Elini uzatabilirsin desem daha doğru olur. Çünkü elini uzatırsın ve sonra şrak... koca bir tokat yer sin eline. Çünkü ya mal varlığın yoktur dönme garanti teşkil edecek, ya da SİYASİ olarak sakıncalı(!) görülmüştür. Ama sayın Menzir bizi tatlı hayallere daldırmaya devam ediyor. Kendisine sorulan bir sorunun rahatına kapılarak yapıyor bu işi.

Soruyla birlikte içinde bulunduğum ortama yeniden dönüyorum.

- Sayın Menzir Cibali karakolunun müzeleştirilmesi konusunda ne düşünüyorsunuz?

Ve başlıyoruz Şeyh Menzir döktürmeye. Efendim Cibali karakolu onarılmamış. Modern tekniklerle donatılıp halka açılacakmış vs. Türkiye'de insanların işkencehanelerde kasaplık et gibi tezgahlara yatırıl-

dığı ve üzerlerinde son derece gelişmiş tekniklerle kesme, biçme, ısıya, elektrige, kanalizasyon farelerine karşı dayanıklılık testi yaygın bir şekilde uygulanırken (Şeyh Menzir'e inanın ki, bunların hepsi bilim için yapılıyor) karakolların süslenip püslenip halka sunulması göz boyamadan başka ne anlama gelebilir. Bu sözler bana Çiller başbakan olduğunda devrimciler (onların deyimiyle terörist) yaptığı çağrı geldi. "Ananızın şevkatli kollarına gelin" diyordu Çiller anamız. Menzir babamız ise "elektrik telleriyle ısıtılmış, kanalizasyon deodorantıyla hoş(!) koku verilmiş, karanlık (pardon loş) ışıklı odalarıyla size son derece romantik bir ortam sunan karakollarımızın, size en az onbeş günlük nefis bir tatil yaşatması için bize gelin" diyor. Bundan beklentisi ne acaba, insanların haydi hurra deyip kollarına atılmasını mı bekliyor? Tabii ki değil! Çirkin amaç ortada karakolları şirin gösterip kendilerini halkın gözünde masum koruyucu iyilik melekleri mertebesine yükseltmek. Halk da bu palavraları aspirin gibi yutmaya hazırız zaten.

Daha sonra polisle ilgili ilginç bir açıklama yapıyor sayın emniyet müdürü. Aslında bizler polisi yanlış tanıyorduk. Polisler aslında çok sevecen(!), müşfik(!) ve duyulmuş(!) insanların geleceğini onlarında bir takım maddi manevi sorunları olabilir. Bizim yapmamız gereken ise polislere karşı nazik, sevecen vs. olmamızdır. Öyle ki ne zaman bir polis görsek "günaydın, iyi günler" gibi hoş giden sözler sarfetmeliyiz. Ama bunları sarfederken gözüne alınmak, dayak yemek vb. ufak tefek sonuçlarında gözönünde bulundurmamız gerektiğini düşünüyorum. Ne dersiniz?

Ayrıca Menzir o kadar "sevecen" ve "müşfik" bir insan ki azılı düşmanı "terörist"lerin psikolojik durumlarını araştırma, inceleme noktasına kadar götürüyor işi. Ve soruyor; İnsanlar neden "terörist" oluyor? Ben de size soruyorum. Bu mutlu, sakini, emniyetli, bolca pembe bulutlu ülkede niye Menzir babayı dinlemiyorsunuz da "terörist" oluyorsunuz ha? Adamcağızı niye bu kadar üzüyorsunuz canım...???

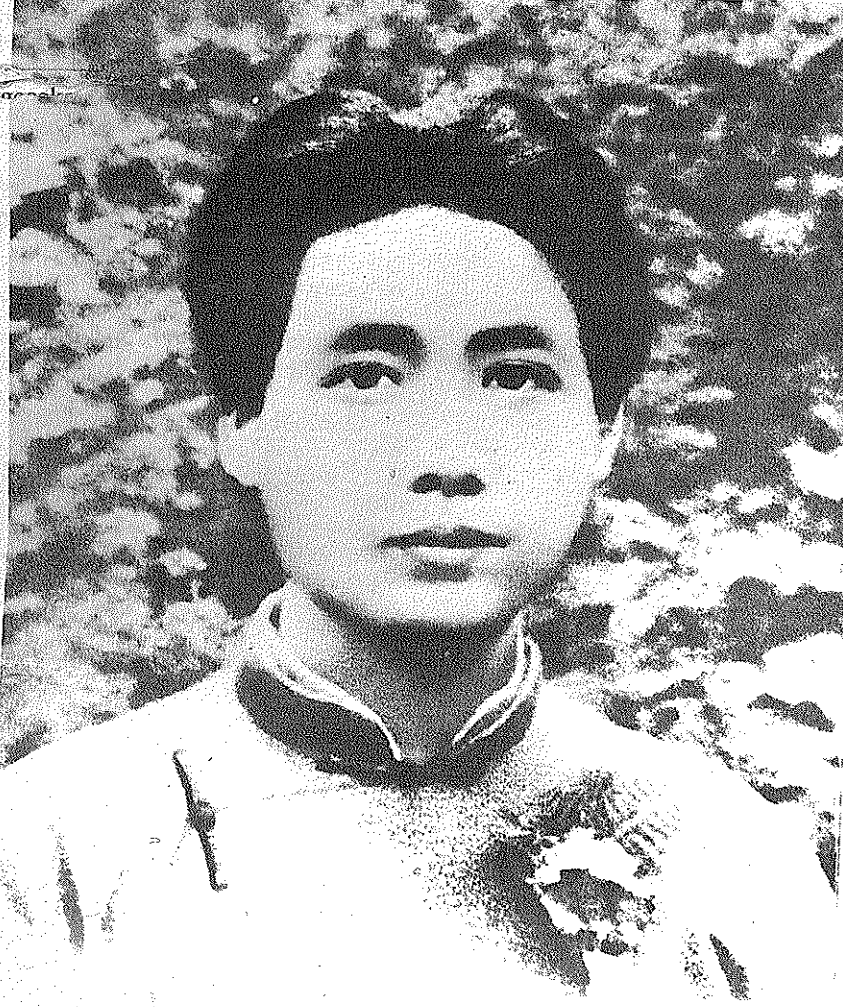
Bu ülkede neden insanlar "terörist" oluyor? Bu konu üzerinde düşünmek gerekiyor. Yargısız infazların, gözaltında kayıpların, yoğun işkencelerin yaşandığı, tüm insan haklarının gaspedildiği, evine bir ekmeğin almak için insanların gece gündüz çalışmak zorunda kaldığı bu ülkede insanlar nasıl isyan etmesin, nasıl "terörist" olmasın.

Yolumuza devam ediyoruz ve CMUK macerasına doğru ilerliyoruz. Bu konuda fazla açıklama yapılmamasıyla birlikte ucundan kıyısından bilgilendiriliyoruz. Bu yasanın bazı nimetlerinden bahsediliyor. Mesela yasayla birlikte gözaltında olan kişiyi hakları okunuyor ve avukat çağırmasına izin veriliyor. Ayrıca tüm soruşturmanın 24 saatte bitmesi gerektiğini belirtiyor. Fakat işin ilginç yanı bu nimetlerden tutukluların haberi olmaması. Diğer ilginç yanı ise bu yasadaki terörünün dağınık ve vahşice sürdürülmesi.

Sonuçta tüm bu sorunlara ek olarak bir de Menzir'den öğrendiğimiz, üniversitede öğrencilere polislik eğitimi verecek bir bölüm açılacağıydı. Böyle bir bölüm açmanın hazırlığı içinde olan egemenler, yeni başlayacak olan bu uygulamayla faşist eğitimin üniversitelerde vardiği boyutu da gözler önüne seriyor. Bu da egemen sınıfların üniversite gençliğini ajanlaştırma ve polisleştirme yönelik pervasız çalışmalarının yeni bir halkasıdır.

Mao ve

Başkan Mao'nun doğumunun 100. yılı, tarihsel olarak dünya çapında karşı-devrimci cephenin tüm silahlarıyla "sosyalizm öldü" çığlıklarını kustuğu, buna karşı da dünyanın dört bir yanında Maoizm bilimiyle donanmış komünist hareketlerin adım-adım ilerledikleri bir döneme denk geldi. Mao Zedung'un ölümüyle Maoizm'e yönelen saldırıların boyutlanmasının ardından, toplumsal yaşamca tekrar ispatlanmasından ve kararlı savunucularının mücadelelerinden aldığı güçle bugün Maoizm dünya çapında yeni bir yükseliş içindedir. Dünya proletaryasının ve halklarının sorularına yanıtın Maoizm'de olduğu, toplumsal devrim mücadelelerinin her türlü olumsuz koşullara rağmen, önderlerinin Maoist'ler olduğu her gün daha net bir şekilde ortaya çıkmaktadır. Başta Peru ve Türkiye olmak üzere gerek emperyalist-kapitalist gerekse de yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimiyle silahlanmış birçok hareket mevcuttur ve bunlar boyutları değişmekle birlikte proletaryanın ve halkın mücadelesine önderlik etmekte gün geçtikçe gelişmekte ve yetkinleşmektedirler.

Başkan Mao en başta "proletarya diktatörlüğü altında devrimi sürdürmek" şeklinde formüle edilebilecek

olan Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin teorisi ve pratiğiyle bilimsel sosyalizmi geliştirmiş ve yeni bir nitel aşamaya ulaştırmıştır. O aynı zamanda proletaryanın askeri teorisinde, felsefede ve ekonomi-politik alanda muazzam katkılarda bulundu. Bugün bunları kavramak, yaymak ve uygulamak dünya devriminin temel dayanağını oluşturmaktadır ve herkesin görevidir.

Tüm dünya çapında kutlanan Başkan Mao'nun 100. yaşını, bizlerde O'na layık bir şekilde kutlamak, O'nu tanıtmak, görüşlerini yaymak ve sınıf mücadelesinin tüm alanlarında kavgayı yükseltmek zorundayız. Özellikle Mao Zedung'un doğum ayı olan Aralık ayında bu yöndeki çabaları yoğunlaştırmak ve en üst noktaya ulaştırmak hedefimiz olmalıdır. Bunun için Aralık ayı boyunca fabrikalarda, sendikalarda, üniversitelerde, liselerde, kitle örgütlerinde forumlar, seminerler, video ve dia gösterileri örgütlemek, gerek Başkan Mao'nun gerekse de O'nun görüşlerini tanıtan kitapları içeren standlar açmak, afişler, duvar gazeteleri asmak ve daha birçok çeşitli faaliyeti gerçekleştirmek için var gücümüzle çalışmalıyız. Ayrıca bu çalışmalar içinde Peru Devrimi, PKP ve Başkan Gonzalo'yla ilgili ajitasyon-propaganda yürütmeli ve Başkan Gonzalo'yla ilgili yürütülen enternasyonal kam-

panyaya destek vermeli ve gereklerini yerine getirmeliyiz. Tüm Marksist-Leninist-Maoist gençlik bu çağrıya kulak vermeli ve gereklerini yerine getirmelidir.

Başkan Mao bugüne değin birçok yönüyle ele alındı ve incelendi. Bu tür çabalar büyük önem taşımaktadır ve devrim, sosyalizm ve komünizm mücadelesiyle ilgisi olan herkesin temel uğraşlarından biri bu olmalıdır. Dünya komünist gençliğinin ve onun bir parçası olan Türkiye komünist gençliğinin temel görevlerinden biri de budur. Özellikle gençlik, Mao Zedung'u inceleyen O'nun gençlik mücadelesiyle ilişkisi noktasını da incelemek ve aydınlatmak göreviyle karşı karşıyadır. Ne yazık ki bu yönde ki çabalar bugüne değin sınırlı kalmıştır. Oysa Başkan Mao'nun gençlik ve gençlik mücadelesiyle ilişkisi incelendiğinde görülecektir ki, bu konu oldukça zengin ve önemlidir. Örnek bir devrimci genç ve gençlik önderi olmasıyla Mao Zedung'un gençliği, Çin devrimi sırasında gençlikle ilişkileri, O'nun bilimsel sosyalizmi sıçratığı ve yeni bir nitel aşamaya ulaştırdığı Büyük Proleter Kültür Devriminde gençliğe verdiği önem ve gençliğin BPKD'deki rolü, dünyanın en büyük gençlik hareketleri olan '68 olaylarına etkisi gibi olgular gözönünde tutulduğunda "Mao Zedung ve gençlik" ilişkisinin ne denli önemli olduğu kolaylıkla kavranabilir.

Böylesine (özellikle gençlik açısından önemli) bir konuyu elden geldiğince açma çabası bu yazının konusu olacaktır. Değindiğimiz gibi konu oldukça zengin, bugüne değin ki incelemeler ise sınırlıdır. Bu nedenle bu yazıda da birçok eksiklik olması doğaldır. Bu sorunun daha çok incelenmesi, aydınlatılması ve özümlemesinin tüm MLM gençliğin temel görevlerinden birisi olduğu kavranmalı ve asla akıldan çıkarılmamalıdır.

1) Örnek bir devrimci genç ve gençlik önderi olarak, Mao Zedung:

Başkan Mao'nun tüm yaşamı boyunca sahip olduğu ve geliştirdiği birçok üstün özelliğinin tohumları gençlik yıllarında oluşmuştur. O'nun gençliği her yönden tüm halk gençliğinin örnek alması, incelemesi ve dersler çıkarması gereken örnek bir gençliktir. Mao Zedung'un gençlik yılları (bu dönemi 1911 yılından Çin Komünist Partisi (ÇKP)'nin kuruluşuna katıldığı 1921 yılına değin uzatabiliriz) Çin'in çok yönlü ve derin kargaşaların ve devrimci kabarışların içinde olduğu bir dönemdir. 1911 devrimi, 4 Mayıs 1919 hareketi gibi Çin tarihinin temel köşe taşlarını oluşturan birçok olay bu dönemde yaşanmış ve Mao Zedung'da henüz gençlik çağında bu olayların içinde aktif bir şekilde yer almış, yoğun bir şekilde inceleme- araştırma çalışması içinde

olmuş ve sonuçta Çin ve Dünya tarihinde belirleyici bir rol oynayacak kişiliğini oluşturmuştur. Mao Zedung'un gençliğini incelediğimizde bilinmesi ve örnek alınması gereken başlıca konuları şöyle sıralayabiliriz.

A-Bir gençlik önderi olarak, Mao Zedung:

Mao Zedung tüm öğrenim yaşamı boyunca gerek okullarda gerekse toplumda gördüğü haksızlıklara, olumsuzlara karşı mücadele etmiş, bu yöndeki çabalara önder olmuştur. Mao 1915 yılında Çanşa Öğretmen okulu öğrenci derneğinin sekreteri oldu ve öğrencilerin öz-yönetim derneğini kurdu. Bu dernek daha sonra Hunan eyaletindeki 4 Mayıs 1919 öğrenci ör-

Gençlik-1

gülenmesini çekirdeğini oluşturacaktır. O'nun önderliğindeki öğrenci derneği siyasi faaliyetlere girişmiş, Yvan Şih-Kay'e (1911 devriminden sonra başa geçen karşı-devrimci), savaş ağalarına, Japonya'nın Çin'e verdiği muhtıraya karşı öğrencilerin gösteri yapmasına izin vermeyen okul müdürünün görevden alınması için eyalet valisine mektup yazan Mao Zedung bu yüzden okuldan atılma noktasına gelmiş ama çalışmalarını sürdürmüştür. Yine bu dönemde Mao Zedung bütün Çin öğrenci federasyonunu gerçekleştirmek amacıyla öbür okullarla ilişki kurma çalışmaları yapmıştır. Haziran 1919'da öğrenci eylemlerini bütün Çin öğrenci federasyonuna bağlamak için Hunan Birleşik Öğrenci Derneğinin kurulmasına önderlik etmiştir. Mao Zedung 4 Mayıs hareke-

ti'nde Hunan'daki önderleri arasında yer almıştır. Tüm bu çabaların sonucu olarak Mao Zedung okulundaki 400 arkadaşı tarafından ahlaki davranış, kendini denetleme, cesaret, konuşma ve yazma yeteneği konusunda örnek seçilmiştir. Mao Zedung tüm öğrenim yaşamı boyunca bir toplumsal devrimci olarak arkadaşları arasında büyük bir etki sahibi olmuştur. Görülüyor ki Başkan Mao gençlik döneminin Çin'deki önemli gençlik önderlerinden biridir. Devrimin temel merkezlerinden olan Hunan'daki çabaları ve etkisi bunu çok iyi göstermektedir.

B-Komünist gençliğin önderi olarak, Mao Zedung:

Çin'e Ekim devriminin top sesleriyle gelen Marksizm-Leninizm'i Çin'de ilk benimseyenlerden biri Mao Zedung'dur. Daha ÇKP kurulmadan 1920 Aralık ayında O'nun tarafından Sosyalist Gençlik Birliği'nin Hunan kolu kurulmuştur. Bu örgüt 1922'ye kadar 2000 üyesiyle Çin'deki öğrenci gruplarının en büyüğü olmuştur. SGB'leri tüm Çin kongresi 5 Mayıs 1922'de Çin'in ilk Sosyalist Gençlik Birlikleri'nin delegelerinin katılımıyla toplanmış ve ülkenin devrimci gençliğinin birleşik örgütü böylece oluşmuştur. Bu tarih daha sonra Çin komsomol'unun kuruluş tarihi olarak kabul edilmiştir. Kongre ÇSGB'nin komünist enternasyonal tarafından yönetilen Komünist Gençlik Enternasyonal'ine katılması kararını almıştır. Birlik 1925 Ocak ayında Şangay'da yapılan toplantısında Çin Genç Komünistler Birliği adını almıştır. Mao Zedung Çin komsomol'unun ilk çekirdeklerini oluşmasına yoğun katkıları dolayısıyla sadece ÇKP'nin değil, aynı zamanda ÇGKB'nin de kurucuları arasındadır. Yani O, Çin komünist gençliğinde ilk önderlerinden biridir.

C-Okullarda eğitim görmeyi kişisel çıkarları açısından değil, halka nasıl en iyi hizmet edebileceği noktasından ele almasıyla, Mao Zedung:

Mao Zedung çok başarılı bir öğrenci olmasına karşın öğrenim yaşamında birçok okul değiştirmiş, birçok okuluda yarım bırakmıştır. 1911'de okulunu devrime katılmak için terketmiş, 1912 yılında tekrar Çangşa'ya (Hunan'ın başkenti) döndüğünde sabbunculuk okulu, polis okulu, hukuk okulu, ticaret okulu gibi okullara başvurmuş, daha sonrada bunların hiçbirinin halka en iyi biçimde hizmet etmesini sağlayamayacağını düşünerek bunlardan vazgeçmiştir. Birincilikle kazandığı Çangşa eyalet okulunda terk ederek kendini yetiştirmek amacıyla 6 ay boyunca Hunan eyalet kitaplığında birçok konuda inceleme,

araştırma çabası içinde olmuştur. Bu olgular bize genç Mao Zedung'un diploma ya da paralı bir iş sağlayacak bir eğitimi reddettiğini, halka gereğince hizmet etmesini sağlayacak bir eğitimi (gerekirse kendi çabalarıyla) tercih ettiğini göstermektedir. Mao Zedung bu süreçten sonra öğretmen olarak halka yararlı olacağı düşüncesiyle birinci öğretmen okulunun sınavlarını kazanıp, 1913 sonbaharından 1918 ilkbaharına kadar bu okulda öğrenim görmüştür.

Halk gençliğine ve komünist gençliğe önderlik etmek, eğitimi kişisel çıkarlar için değil halka hizmet noktasında ele almak, işçilerle ve köylülerle kaynaşmak; devrimci savaşa tereddütsüz katılmak... Tüm bunları halk gençliği ve MLM gençlik doğrudan Başkan Mao'yu örnek alarak, O'nu inceleyerek içselleştirmeli ve uygulamalıdır.

D-Bir devrimci genç olarak işçilerle ve köylülerle kaynaşmaya verdiği önem açısından, Mao Zedung:

Mao Zedung, gençlik yıllarında halkla özellikle işçiler ve köylülerle kaynaşmaya, onları tanımaya onlara yardımcı olmaya büyük önem vermiş ve bu konuda birçok girişimde bulunmuştur. O Çangşa öğretmen okulunda öğrenciyken "toplumsal inceleme" için bir araştırma bölümü kurmuş ve Çangşa fabrikalarındaki hayat koşullarını incelemek için öğrenci ekipleri örgütlemiştir. 1917 yılında bir arkadaşıyla birlikte işçiler ve çıraklar için gece dersleri vermeye başlamıştır. Burada işçilere parasız okuma-yazma ve sayı sayma öğretiliyordu. Mao, tarih ve güncel olaylar dersini veriyor, işçilere gazete okuyor ve onları olup bitenlerle ilgili tartışmalara yöneltiyordu. 1917 yılında Mao Zedung Hunan eyaletini yürüyerek gezdi ve köylülerin durumları, ürünleri ve yağmur, kiralılar ve toprak ağaları konusunda bir inceleme yaptı. Öğretmen okulunu bıraktıktan sonra Pekin'e gidişinde de yolun büyük bir bölümünü yürüyerek geçti ve yolda köylülerle ilgili notlar aldı. Pekin'e geldiğinde de Pekin-Hankof demiryolu işçileri arasında

toplumsal araştırmalar yaptı.

Mao Zedung yıllar sonra kurulmuş olan bir gençlere seslenişinde tüm bunları yecektir: "Bir gencin devrimci olup olmadığını neye dayanarak söyleyebiliriz? Bunu nasıl anlayabiliriz? Bunun sadece bir tek ölçütü olabilir, o da onun geniş işçi ve köylü kitleleriyle kaynaşmak isteyip istememesi ve bunu gerçekten yapıp yapmamasıdır. Eğer kaynaşmaya istekliyse ve gerçekten kaynaşmıyorsa devrimcidir. Aksi takdirde o devrimci değildir ya da karşı-devrimci'dir." İşte bir gencin devrimci olup olmadığına temel ölçüt olan halkla kaynaşma konusunda Mao Zedung bu denli örnek bir kişiliktir.

E-Genç bir öğrenci olarak devrimci savaşa katılmadaki tereddütsüzlüğü ile, Mao Zedung:

1911 devrimi 10 Ekim'de başladığında Mao okuduğu okulunu hemen terketti. 5 gün sonra Cumhuriyetçi orduya katılıp devrimin bir neferi olmak için Vuhan'a doğru yola çıktı ve 1911 Ekim'inden 1912 Şubat'ına kadar 5 ay askerlik yaptı. Bu dönemde 18-19 yaşlarındaydı. Devrimin sona ermesinden sonra tekrar öğrenime döndüğünde de savaştan kopmadı. Çangşa öğretmen okulundayken savaş ağalarına karşı öz-savunma taburunun komutanı oldu ve birçok çatışmaya komuta etti. Devrimci savaşa katılmadaki tereddütsüzlüğüyle de Mao Zedung'un gençliği tüm halk gençliğine örnek alınmalıdır.

Tüm bu, her devrimci özellikle MLM gencin, örnek alması ve içselleştirmesi gereken değerli özelliklerinin yanı sıra, Mao Zedung'un gençliği beden sağlığına ve spora verdiği önem, (bu konuda yazılar dahi yazmıştır. 1916'da beden eğitimi üzerine yazdığı bir yazı "Yeni Gençlik" dergisinde yayımlanmıştır) kadın sorununa duyarlılığı, kitap okumadaki yoğun çabası, (öğretmen okulundayken okuduğu kitaplardan çıkardığı notların, eleştirisi ve düşüncelerinin toplam yarım milyon sözcük tuttuğu sanılmaktadır) sade ve tutumlu yaşamıyla da örnektir.

Halk gençliğine ve komünist gençliğe önderlik etmek, eğitimi kişisel çıkarlar için değil halka hizmet noktasında ele almak, işçilerle ve köylülerle kaynaşmak, devrimci savaşa tereddütsüz katılmak... Tüm bunları halk gençliği ve MLM gençlik doğrudan Başkan Mao'yu örnek alarak, O'nu inceleyerek içselleştirmeli ve uygulamalıdır. Başkan Mao'nun gençliği dünya komünist gençliğine ve halk gençliğine büyük bir örnek Maoist gençlik olarak Başkan Mao'dan öğrenmek en temel davranışlarımızdan biri olmalıdır. Başkan Mao'ya layık gençler olmak için bir zorunluluktur.

Birinci bölümün sonu

“Demokratik Üniversite Kurultayı” önerisini doğru içeriklerle ve hedeflerle yaşama geçirelim

... gibi Devrimci Proleter (DPG) tarafından tüm gençlik çevrelerine ve duyarlı öğrencilere, mevcut duruma çözüm bulunmasında “etkili bir araç, müdahale” olacağı düşünceyle “öğrenci gençliğin başta örgütlenme üzere tüm sorunlarını tartışmak ve çözüm üretmek için” gençliğin karşısına birlikte biçimlendirilecek bir “Demokratik Üniversite Kurultayı politikasıyla” çıkma çağrısı yapıldı.

Çağrılarda “Demokratik Üniversite Kurultayı sadece sorunların dile getirileceği bir toplantı olarak algılanmamalıdır. En geniş katılım için güçlü bir hazırlık çalışmasının ardından demokratik bir seçim ile belirlenecek delegelerin faşizme karşı birleşik mücadele olanaklarını yaratmaya çalışacağı bir zemin olarak kavranmalıdır” deniliyor. Buradan anlaşılıyor ki, sorunların dile getirilmesinin dışında bu Kurultay’a yüklenilmeye çalışılan en önemli işlev “demokratik bir seçim ile belirlenecek delegelerin faşizme karşı birleşik mücadele olanaklarını” yaratmasıdır. Peki birimlerden gelen delegelerin yaratacağı birleşik mücadele olanağı nedir? Tabii ki merkezi bir yapı. Demek ki Kurultay’dan bir merkezi yapı çıkarma eğilimi var DPG’de. Zaten çağrılarda Kurultay’ı oluşturmanın bir nedeni olarak da “öğrenci gençliğin son yıllarda yaşadığı merkezi kitlesel demokratik örgüt boşluğuna

son vermek, bunun yol ve yöntemini hep birlikte tartışmak” denilerek bu daha açık olarak da ifade ediliyor.

Kurultay’ın örgütlenmesi için önerilenler ise “öğrenci olmanın sorunlarını yaşayan herkesin gönüllülük temelinde çalışabileceği... öğrencilerin bulunduğu her yerde”, “Kurultay’a Hazırlanma Komiteleri (KHK)” nin örgütlenmesi ve bunların “Kurultay’a tamamen taban çalışmalarına dayanan raporlarla” gelecek olan “Kurultay delegeleri”ni “demokratik bir seçimle” seçmeleridir.

“Demokratik Üniversite Kurultayı” sürece etkin bir müdahale aracı olabilir mi?

“Demokratik Üniversite Kurultayı”nın DPG tarafından önerilmesinin ilk nedeni Yüksek Öğrenim Gençliği hareketinin sürecine bir müdahalenin gerektiği ve bunun aracında “Demokratik Üniversite Kurultayı” olacağıdır. Bugünkü mevcut durumun etkin bir mücadeleyi gerektirdiği açıktır. Ama bu nasıl olacak? Burada hangi araçlar kullanılacak ve hangileri esas olacak? Çeşitli yerlerde birçok kez yinelenen için burada “kısaca” şöyle diyebiliriz; kitlelerle bağların en zayıf noktalarda gezindiği, ilgi odağı olmaktan uzak bulunduğu bugünkü koşullarda (ve bu koşulların en baş-

DÜK HAZIRLAMA KOMİTESİ

ta gelen nedenlerinin kitlelerin dışından oluşturulan örgütlenmelerle, politikalarla hareket etmek olduğu gözönünde tutulduğunda) bir-iki ay içinde oluşturulacak KHK’leri aracılığıyla geniş kitlelere ulaşmanın, bunları hareketlendirmenin ve Kurultay’ın sonuçlarına göre hareket ettirilerek sürecin ivmeleneceğini beklemenin gerçekliği yoktur.

Geniş kitlelerle bağların çok zayıf olduğu, ciddi bir güven sorununun yaşandığı, devrimcilerinde kendi içinde bir zayıflama sürecine girdiği bu koşullarda sürece etkin müdahalenin yolu en başta geçmiş hatalardan arınmış bir politikayı uygulamaktan, yani; kitlelerden öğrenmeyi, kitle örgütlerinde kitlelerin iradesinin hakim olmasını, yurtlara ve sınıflara ağırlık verilmesini, birleşilebilecek bütün güçlerle birleşmeyi içselleştirmektedir. Bunların doğrultusunda, gelişmeye en açık yerlerde yoğunlaşarak sabırlı bir şekilde kitlelerin kitle örgütlerinde (dernekler, yurt komiteleri vb.) örgütlenmelerine girişmektir. Bu uzun süreli ve zor bir yoldur. Ama sürece etkin bir müdahale de ancak böyle yapılabilir. Sorun bunların sözde yadsınıp yadsınmadığı değildir. Sorun neyin esas alındığıdır. Bizce bu süreçte, en alt birimlerde kitlelerin içinde adım adım örgütlenmek ve bunları geliştirip boyutlandırmak esastır. Sürece “D.Ü.K.” vb. araçlarla müdahaleyi esas almak, bu çabayı zayıflatacağı için bir olumsuzlukta barındırmaktadır. Ve açıkçası sürece

böyle müdahale etme çabasını almak kolaycılıktır, hayalciliktir.

Esas net bir şekilde kavrandığı sonra esasla çalışmeyecek, ona met edecek tali araçlar olamaz. Bunlardan biri de “Demokratik Üniversite Kurultayı (D.Ü.K)” olabilir mi? Eğer doğru içeriklere ve hedeflere sahip olursa bu sorulara “evet” yanıtı elbette verilebilir. Soru belirttiğimiz gibi böyle bir çabayı içerdiği, ondan beklenenlerdir. Biz olumluluklara yol açabilecek çabayı, başarabileceklerinden hedeflerle doldurursak ne yazık ki çaba bir takım olumluluklara yomması bir yana olumsuzlukların kim olduğu bir olguya dönüşür.

Bu nedenlerle biz “D.Ü.K” risine sürecin önünü açacak etkin müdahale aracı olarak bakılmayacak gerçekçi bulmuyoruz ve gerçekçiyi mayan hedeflerle donatılmaması yararından çok zarar vereceğini söylüyoruz. Ama doğru içeriklerle donatılırsa, önüne gerçekçi hedefler koyulursa bu girişim tali de olsa yapılabilir.

“Demokratik Üniversite Kurultayı”ndan merkezi yapı çıkabilir mi?

Ya da bu neye hizmet eder?

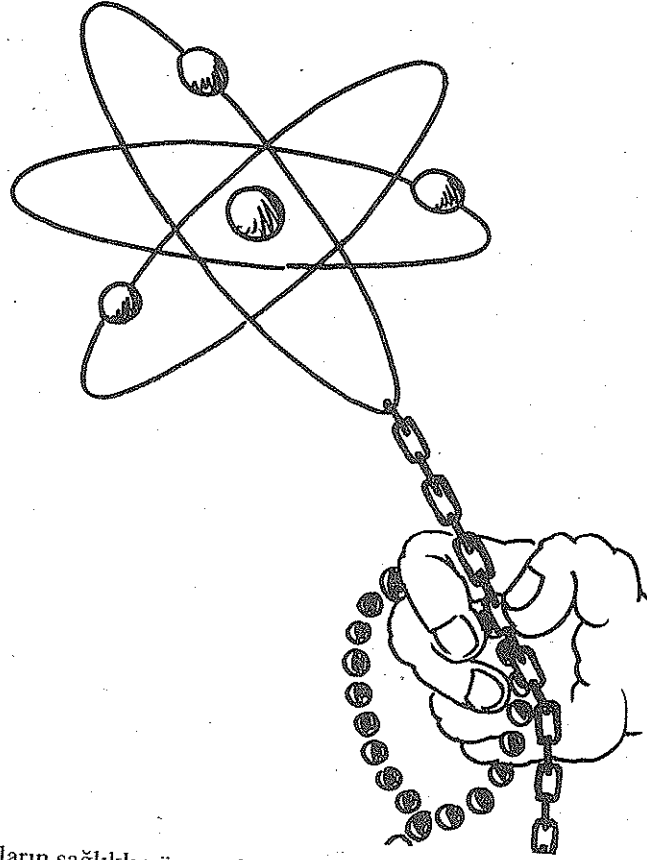
Çağrılardan görülüyor ki DPG’nin “D.Ü.K”den beklenenlerinden birisi Kurultay bir merkezi yapı çıkarmaktır.

DÜŞÜNCE DUVARLARINI YIKALIM!

BİLİMSEL EĞİTİM İSTİYORUZ

sek Öğrenim Gençliği (YÖG) hareketinin kısa süre öncesine değin merkezi yapı girişimleri oldu ve sonuçta bunlar başarısızlıkla sonuçlandı. Bunun nedeni kitlelerin karar mekanizmasında etkin olduğu, işleyen, sağlıklı birimler üzerine oturmaları ve anlayış olarak da kitlelerin (birimlerin) iradesini değil, merkezin kararlarının geçerli olmasını savunmalarıydı. Bu yaşananlardan çıkarılması gereken ders şudur: **Sağlıklı, kitlesel, kalıcı bir merkezi yapının iki ön koşulu vardır. Kitlelerin iradesini yansıtmayı hedeflemesi ve işler, görece kitlesel birimlerin üzerinde yükselmesi.**

Ortada işler, görece kitlesel birimlerin olmadığı bir dönemde bir merkezi yapı hedeflemenin anlamı nedir? (KHK'nin kısa sürede ne kadar işler ve kitlesel olabileceği bizce açıktır. Bu nedenle bunları "birimler" olarak sunmak bizim baştan reddedeceğimiz bir savdır.) Bu zaten kitlelerin iradesinin yansımaları, bunun koşullarının yaratılması diye bir amacın olmadığıdır. Böyle bir merkezi yapı "var" olduğu için birim çalışmalarında yönlendirmeye vb. çalışacak ve sonuçta bilinen durumda ki harekete "çok başlılık" karmaşası da eklenerek zarar verilecektir. Gerçekte bu koşullarda böylesi bir çaba -en iyi olasılıkla- bir kaç grubun toplamı olacak bir "merkezi" yapıyı yaratabilir, ancak isteyen kendini gençliğin merkezi yapısı ya da merkezi yapısının "önderi" ilan edebilir. Bu çok kolaydır. Ama bu neye hizmet eder? İşte bunu herkes iyi düşünmelidir.

Bizce görece kitlesel ve işler birimlerin oluşturulması sürecine paralel olarak, bunların üzerinden yükselen ve adım-adım basitten karmaşığa doğru şekillenen bir merkezleşme politikası izlenmelidir. Bunun tersi girişimler yarıdan çok zarar getirecektir.

Merkezleşme sorununu böyle koyunca, önerilen "delege seçimi" sorunu da ele almak gerekliliği doğuyor. Birinci olarak; bir merkezi

çimlerinin, tartışmaların sağlıklı yürütülmesine, kitlelerle gerçek ilişkilerin kurulmasına, grupların birbirine yaklaşmasına hizmet etmeyeceğine, aksine zarar vereceğine, küçük hesapların ortamı zehirleyeceğine inanıyoruz. Bu nedenlerle "delege seçimleri" yapılmamalıdır.

"Demokratik Üniversite Kurultayı" nasıl örgütlenmelidir? Gündemi nelerden oluşmalıdır?

"D.Ü.K" derneklerin var olduğu,

cak örgütlenmeleri beslemesini, onların gelişmesine hizmet etmesini sağlamış olacaktır. Ancak derneklerden, yurt komitelerinden ya da onları oluşturma girişimlerinden karar alınmadığı durumlarda ayrı "Kurultaya Hazırlanma Komiteleri" kurulmalıdır.

Her birim Kurultay için; "a) Kendi alanındaki mücadelenin tarihesi (esasta 84'lerden günümüze değinki dönem) mevcut durum, nedenleri ve çözümleri, b) Genel olarak YÖG hareketinin mevcut durumu, nedenleri ve çözümleri, c) Düzenin üniversitelere yönelik politikaları (paralı üniversite, vakıf üniversiteleri, herkece üniversite, her ile üniversite, gece üniversitesi vb.), bunların nedenleri ve bunlara karşı yapılması gerekenler, d) Düzenin Kürt Ulusu'na uyguladığı katliamlardan, özelleştirme, işsizleştirme politikalarına, sıkıyönetim-darbe hazırlıklarına değin uzanan "topyekün savaş" politikasına karşı YÖG'ne düşen görevler konularında (bu gündemler geliştirilebilir. Ama asgari olarak bunlar olmalıdır) hazırlanmalıdır. Bu konuların tartışıldığı paneller, forumlar düzenlemeli, duvar gazeteleri, bültenler çıkarılmalıdır. Olabildiğince geniş kitleler bu çalışmalara katılmaya çalışılmalıdır. Her birimde tartışmaların sonuçlanmasından sonra tartışmalara, çalışmalara katılanların çoğunluğunca benimsenen görüşler merkezleştirilmeli ve seçilen bir temsilci aracılığıyla Kurultay'da dile getirilmelidir. Her üniversite ve yurda bir temsilci hakkı verilebileceği gibi somut koşullara uygun düzenlemelere de gidilebilir. Ku-

rultay çalışmaları tanımlandı, sonra üniversitelerde veya diğer birimlerde şenlikler düzenlenmelidir. Kurultay tartışmalarına ve çalışmalarına ve Kurultay'a ne kadar kişiyi katarsak/getirebilirsek b o denli olacaktır. Kurultay'da seçilmiş temsilcilerin dışında söz alan isteyen her gruba da söz verilmelidir. Ayrıca Kurultay'a öğrencilerindeki üniversite unsurlarının, öğrenci temsilcilerinin, çalışanların vb. katılmasına çalışılmalı, en azından bunların çeşitli temsilcilerine kurultayda söz verilmelidir. Tüm bunların 1,5-2 ayda bitirilmelidir, sürecin uzaması hem Kurultay'a hem de diğer faaliyetlere zarar verecektir. Aralık sonuna değin birimlerde çalışmalar bitirilmiş olmalı ve en geç Ocak başında Kurultay yapılmalıdır. Süreç içinde doğrudan çalışmaları içindeki kitle tarafından ayrıntılandırılması, genişletilmesi gereken konularda bizim önerilerimiz bunlardır.

Sonuçlarsak

Biz "D.Ü.K" önerisinin içeriğine ve hedefine sıcak bakmıyoruz. O'nun yukarıda belirttiğimiz içerik ve hedeflerle donatarak yararlı hale getirmek amacıyla bu çalışmalarda yer alacağız. Bu çalışmada yer almamızın bir nedeni de Y.Ö.G hareketi içinde birlik-eleştiri- daha yüksek birlik anlayışı içinde, yanlış önerileri eğer dönüştürme olasılığı varsa dışında kalıp eleştirmek yerine içine girip dönüştürme geleneğini yeşertmeyi hedeflememizdir. Genel olarak çizdiğimiz içeriklerle gerçekleştirecek bir kurultay bu süreçte tali de olsa yararlı olacaktır. **Bunlar; sağlıklı bir tartışma sürecinin yaşanmasıyla doğru düşüncelerin yaygınlaşmasına, grupların yaklaşmasına, dernek ve yurt örgütlenmelerinin gelişmesine ve düzenin topyekün saldırılarına karşı Yüksek Öğrenim Gençliği'nden olabildiğince kitlesel ve derli-toplu bir sesin çıkmasına hizmet edebileceğidir.** Ama yine vurgulayalım; tüm bunlar doğru içeriklere ve hedeflere sahip olmasına bağlıdır. Yanlış içerikler ve hedefler Yüksek Öğrenim Gençliği hareketini yalnızca bu yarıdan mahrum bırakmakla kalmaz, aynı zamanda zarar verici de olur.

Herşeyde olduğu gibi bu sorunda da kilit nokta önderlik sorunudur. Kurultay'a doğru içerikleri ve hedefleri ancak Marksist-Leninist-Maoist bir önderlik verebilir. Bunun gerçekleşmesi de bizim çabalarımıza bağlıdır. Bunu gerçekleştirecek politik ve kitlesel potansiyel vardır. Sorun önderlik bilincini içselleştirmek, atak, ısrarlı ve sabırlı bir çalışmaya tüm hızımızla girişmektir.

Tüm Yüksek Öğrenim Gençliği'ni çizdiğimiz doğrultuda Kurultay çalışmalarına katılmaya çağırıyoruz!

-Gerçekçi Olalım, Devrime Hizmet Edelim!

-Yaşasın Gençliğin Devrimci Eyleminin Birliği!

-Yaşasın Demokratik Halk Üniversiteleri Mücadelemiz!

yapı çıkması söz konusu olmayacaksa/olmamalıysa delege seçimlerinde anlamsızdır. Bu sorunun esasıdır. İkinci olarak; en açık şekliyle İ.Ö.D.F. kurultayı seçimlerinde görülen (dışımızda ki tüm grupların olumsuzluğuna düşmememizin verdiği rahatlıkla dile getirdiğimiz) ayak oyunlarının, naylon "üye"lerin oylarıyla seçilen "delegeler" in özelleştirisi henüz kimse tarafından ve-tilmemişken yapılacak delege se-

oluşturulmaya çalışıldığı yerlerde, derneklerden veya oluşturma çabasındaki girişimlerden karar olarak çıkarılmaya çalışılmalı ve bu gerçekleşirse, çalışması bunlar tarafından yürütülmelidir. Yurtlar için de buna paralel bir anlayış geçerli olmalıdır. Böylesi bir gelişme her birimlerde ayrışmaları, iki başlılığı önleyecek, hem de Kurultay çalışmasının birimler de olan/oluşturula-

Felsefe dersleri-II

Daha önceki yazımızda idealist felsefe ile materyalist felsefeyi kısaca inceleyerek neden materyalist felsefe öğrenmemiz gerektiğini açıklamaya çalışmıştık. Ve materyalizmin felsefenin temel sorunu olan madde ile bilinç arasındaki ilişkiye nasıl baktığına kısaca değinmiştik. Bu yazımızda öncelikle madde, bilinç, hareket, zaman nedir? sorularını cevapladıktan sonra, materyalizmin temel niteliklerine, tarihsel materyalizme ve diyalektiğin yasalarını değineceğiz.

MADDE NEDİR?

"Madde, insanın duyumlarıyla elde ettiği, kopya ettiği, fotoğrafını aldığı, insittiği ve duyumlardan bağımsız olarak varolan nesnel gerçeği belirtmeye yarayan bir felsefe kategorisidir." I. Lenin, Bütün Eserleri-S.132) Madde, basitten karmaşığa doğru, sınımda yada uzağımızda olabildiği gibi, gözle görebildiğimiz yada görmek için, karmaşık araçlara ihtiyaç duyduğumuz çeşitliliği ile bilincimiz-bağımsız oluşan son derece geniş kavramdır. Ve maddenin görünüş şekilleri bilimin gelişimi ile doğru orantılı olarak gelişmiş ve çeşitlenmiş-

Bütün maddelerin eni, boyu ve yüksekliği vardır. (3 boyutludur) ve hareket halinde olup, yoktan varolmaz, vardanda yokolmaz. Ancak birbirine dönüşebilir.

Maddeyi konumuzun ilerleyen bölümlerinde daha iyi kavrayarak, anlayacağız.

BİLİNÇ NEDİR?

İnsanın düşünce ve duygularının, irade ve karakterinin, duyumlarının, fikirlerinin, görüşlerinin hepsine birden bilinç etkinliği yada ruhsal etkinlik deriz. Bilinç kısaca tanımlanacak olursa, doğanın bir ürünü, maddenin bir özelliği fakat herhangi bir maddenin değil, yüksek biçimde düzenlenmiş maddenin yani, insan beyninin özelliğidir. Öyleyse maddi evrenin uzun bir gelişiminin ürünüdür, bilinç.

HAREKET NEDİR?

Diyalektik materyalizme göre hareket, genel olarak değişim demektir. Bu hareket kavramını basit mekanik yer değiştirmelerden başlayarak, insan düşüncesi gibi çok karmaşık süreçlere kadar evrende olup biten her türlü olayı içerir. O halde maddenin hareketi mutlak ve sonsuzdur. Durgunluk ise ancak bir cismin başka bir cisme göre durgunludur. Bunu örnekleyecek olursak; yerküre üzerindeki herhangi bir ev görünüşte hareketsizdir. Halbuki dünya dönmekte olduğuna göre, üzerinde bulunan evde dünyayla birlikte güneş etrafında ve kendi etrafında dönmektedir.

Hareketin mutlak ve sonsuz oluşuna gelince, bunuda bilim kanıtlamış durumdadır. Evet enerjinin korunumu ve dönüşümü yasası ile kanıtlamaktadır. Nedir bu yasa: Hareket ve madde ortadan kaybolmaz ve yoktan varolmaz, ancak şekil değiştirir, bir biçimden başka bir biçime geçerler.

Hareket kavramını mekanik bir şekilde algılamak gerikir. Yaşamın her alanında kendini hissettiren hareket görünüşü ve şekilleri itibarıyla çok çeşitlidir. Maddenin hareket şekillerini

bilimsel olarak sınıflandıran ilk bilim adamı Engels'dir. Engels hareket şekillerini mekanik, fiziksel, kimyasal, biyolojik ve sosyal hareket olarak sıralıyordu.

Mekanik hareket: Öncelikle makroskopik (gözle görülebilen) cisimlerin uzayda yer değiştirilmesi anlaşılma ile birlikte yalnızca makroskopik cisimlere mal edilemez. Bunun yanında bu hareket her çeşit maddede ve bütün diğer hareket şekillerinde vardır. Yalnız mekanik olmayan diğer hareket şekillerinde ikincil derecededir.

Fiziksel hareket: Isı, elektrik, magnetizma olayları, atomların ve çekirdeklerin içinde oluşan olaylar, katı-sıvı-gaz cisimlerin içinde meydana gelen bütün hareketlerdir.

Biyolojik hareket: Maddenin hareketinin en karmaşık şekillerinden biri olup canlı organizmalarda oluşan sayısız süreci kapsamına alır.

Toplumsal hareket: İnsan toplumunun tarihi, hareketin daha mükemmel bir şekildedir ve bütün diğer şekillerden nitelik bakımından ayrıdır. Ve bu hareket, insan toplumunun doğuşundan başlar.

Maddenin hareket şekilleri aralarında birbirlerine bağlı ve ayrılmazdır.

ZAMAN NEDİR?

Bütün maddi süreçlerde ortak olan, birbirini belirli bir düzene göre izleme, bir süresi olma ve çeşitli durumlardan ve o zamanlardan geçerek evrimleşme özelliği felsefi zaman kavramını oluşturur.

Bütün cisimler zaman bakımından tek bir doğrultu üzerinde, tek yönde evrimleşebilir, geçmişten geleceğe doğru. Zaman geriye döndürülemez.

MEKAN NEDİR?

Hareket halinde olan ve bir eni, boyu ve yüksekliği olan nesnelere yer kaplarlar. Bundan hareketle mekan kavramını, bütün maddi cisimlerin belirli bir yer kaplama, diğer nesnelere arasında özel bir şekilde yer alma niteliği olarak tanımlayabiliriz.

NESNELİK NEDİR?

İnsan bilincinden bağımsız, mekan ve zamanın bir özelliğidir.

Materyalizmi, idealizmden ayıran temel niteliklerine geçen yazımızda değinmiştik. Kısaca özetleyecek olursak.

Dünyanın maddiliği: Doğanın olduğu gibi kavranması olup, duyu organlarımızla algıladığımız ve bizimde bir parçası olduğumuz maddi dünya tek gerçekliktir. Oysa bilinç ve düşünceler beynimizin ürünüdür. Olayları ruhların etkisiyle açıklayan idealizmin tersine olayları hareket halindeki maddenin değişik biçimleri olarak ele alır ve olayları maddenin hareket yasalarına uygun olarak gelişir diye açıklar.

Madde ilk, bilinç ise ikincildir: Lenin bunu şöyle açıklamaktadır: Nesnel gerçek varlığın (maddenin) bilinçten, duyardan ve deneyimden bağımsız olduğunu kabul eder. Bilinç varlığın bir yansımasından başka bir şey değildir. Ve en fazla varlığın yaklaşık olarak doğru (yeterli-tamtamına) bir yansımasıdır.

İdealist felsefenin insanların varlığını, bilinçle açıklaması yerine, mater-

yalist felsefe insanların bilincini onların varlıklarıyla açıklar. Yani düşünme beynin ürünü olduğuna ve beyninde bir madde olduğuna göre düşünceyi düşünen maddeden ayırmak olanaksızdır.

Dünyanın bilinebilirliği: İdealist felsefenin dünya ve yasalarının bilinmemesi tezine en güzel cevabı bilimin ilerlemesi vermektedir. Bunu kısaca Engels şöyle açıklar; dünya ve onun yasalarının bilinmeyeceği safatasını çürüten şey, esas olarak "pratik... deneyim ve sanayi pratiğidir"

Bunlara böylece değindikten sonra diyalektiğin tarihsel sürecinin kısaca incelenmesinin yararlı olacağını umuyoruz. Çünkü diyalektikte tarihsel süreç içinde gelişmiş geliştikçede sağlam temeller üzerine oturmuştur.

DİYALEKTİK

Diyalektik öz olarak evrenin ve insan düşüncesinin hareketinin yasaları bilimidir. Şeyler diyalektik yasalarına uygun olarak gelişir, değişir ve dönüşür.

Diyalektiğin ilk temsilcileri: Aristoteles, Heraklitas, Descartes, Spinoza'dır ve diyalektik Hegel'le doruğa ulaşmakla birlikte Marks ve Engels'de doğru bir şekilde kavranılmış ve geliştirilmiştir. Bu yüzden Mark ve Engels devrimci diyalektiğin en usta temsilcileridir.

Heraklitas diyalektiğin ilk parlak açıklamalarını şöyle yapmaktaydı. "Her şey vardır ve yoktur, çünkü her şey akıcıdır, durmadan değişmektedir, durmadan var ve yok olmaktadır kaygısı"

Yunan filozofları diyalektik düşünceyi ilk sunular olmalarına rağmen doğru kavrayamışlardır. Ve yunan filozoflarının sınırlı, dar, eksik yaklaşımlarının nedenlerini sınırlı koşullarında aramak gerekir. Nitekim gerçek doğa bilimi, 15 yy'ın ortalarından sonra kendini hissettirdi. Bu yeni dönemde Descartes ve Spinoza'yı görüyoruz. Ancak yeni dönem Alman felsefesinde Hegel'le netleşmiştir. Hegel diyalektiğin en geniş, en derin, en zengin yasasını ortaya koyuyordu. Doğal, tarihsel, zihinsel olarak bütün alem ilk kez, bir süreç olarak ele alınıyor ve bu süreç değişim, gelişim içinde yorumlanarak, sürekli hareket halindedir diye tanımlanıyordu. Ve bu gelişim, değişim, dönüşüm iç bağlantılarıyla çözümlüyordu.

Hegel felsefesinin bu devrimci özünün yanında birde tutucu yanı vardı. O da yöntemini maddeci bir temele oturtmayıp, maddeyi yadsıyarak ortaya koymasıydı. Engels bunu şöyle açıklamaktadır. "O'nun çığır açan başarısı, problemi, ortaya koymasıydı. Ona göre beyindeki düşünceler, gerçek şeylerin ve süreçlerin en çok soyut resimleri değildi, tam tersine şeyler ve onların evrimi yalnız alem var olmadan, öncesizlikten beri ve herhangi bir yerde varolan 'Fikir'in gerçekleşmiş resimleriydi."

Kısacası Hegel'de herşey başaşağı idi. Yani bu sistem insanın bilincini varlığıyla açıklayacağına, insanın varlığını bilinciyle açıklamaktaydı. Bu noktadan hareketle Hegel'in diyalektik materyalist teoriyle donanmamış olduğunu ve yöntemin diyalektik olmasına

rağmen, materyalist olmadığı tam aksi-ne idealist olduğu söylenebilir.

İşte bu başaşağı, duran sistemi ayakları üstüne oturtma işlemini Marks ve Engels yapmıştır.

TARİHSEL MATERİYALİZM

Marks'ın katkılarıyla derinliğine zenginleşerek gerçek temellerine oturan materyalist felsefe, yalnızca doğa bilimlerine değil, tarih alanına, sosyal bilimlere alanına uygulanarak, materyalizmin insan toplumunda bilimini kapsadığını kanıtlanmıştır. Modern materyalizm, varlığı bilinçle değil, bilinci varlıkla açıklar. Ve insan bilincinin kendisinden bağımsız olan doğayı, yani hareket halindeki maddeyi yansıttığını kabul eder. İşte bu teori insan toplumuna uygulandığında, sosyal bilinç, sosyal varlıkla açıklanır. Dolayısıyla, felsefi, politik, dini vb. görüşler toplumun ekonomik temeli ile açıklanmaktadır.

Engels materyalist tarih anlayışını şöyle açıklıyordu.

"Materyalist tarih anlayışı, insan yaşamını sürdürmeye yarayan araçların üretiminin ve üretimin yanısıra, üretilen şeylerin değişiminin bütün toplumsal yapının temeli olduğu tarihte ortaya çıkmış her toplumda zenginliğine dağıtıldığı ve toplumun sınıflara yada takımlara bölündüğü tarzın ne üretilmiş bağımlı olduğu önermesinden hareket eder. Bu görüş açısından bütün toplumsal değişimlerin ve politik devrimlerin eksenel nedenleri, insanların kafalarında insanların sonsuz gerçeği ve adleti daha iyi kavramalarında değil ama üreten ve değişim tarzındaki değişimlerde aranmalıdır" (Marks-Engels, S. Y-3 sf. 161)

Bu tanımdan hareketle Engels'in materyalist tarih anlayışını kısaca şöyle sıralayabiliriz.

-Tarih, insan toplumunun tarihi, fikirler değil, maddi üretim zemini üzerinde temelleşir.

-İnsan toplumu tarihi tek kişi ya da kahramanlar tarafından değil halk tarafından yapılır.

Daha önceki eksik, dar ve sığ tarih anlayışı mahkum edilerek bütün çelişkileri ve fikirlerin kaynağı maddi yaşamdan aranmaya başlandı.

Şimdi Marks'tan Mao'ya diyalektik yasaları incelenecek olursa nasıl geliştirdiği noktasında bir fikir sahibi olabiliriz.

DİYALEKTİĞİN YASALARI

Ancak öncelikle kısaca yöntem ve yasanın ne olduğunu anlamak gerekmektedir.

YÖNTEM NEDİR?

Yöntem, nesnel ve bilimsel olma zorunlu olup yasalardan çıkarılmak üzere evrensel yasaları temel veri almak zorunda olan bir kavramdır. Bizim bilgelme yöntemimiz olan diyalektik materyalizmden yöntem, tek tek kendi alanında uzmanlaşma bilimlerinde farklı olarak, nesnel gerçeğin tüm alanlarını içeren genel yasaları araştırır.

Diyalektik yöntemi en kısa olarak Hegel'in tanımını vererek açıklayabiliriz. "Bir kavramı kurabilmek için ampirik olarak anlamaya, incelemeye, ampirik'ten genel'e yükselmeye başlamak gerekir."

YASA NEDİR?

Yasa, doğa ve toplumsal olgu ve olayların temel ilişkilerinin ifadesidir. Şey ve süreçlerde yinelenen, devinen, esas ve zorunlu ilişkiler vardır. Bu ilişkiler, hem şey'lerin içindeki öz devinimi anlamamız ve hem de o zengin mekanik hareketini kavramamız açısından ve nihayet herhangi bir alandaki faaliyetimizin başarısı için önem taşırlar. Doğa, toplum, olay ve olguların temel ilişkisi olarak şekillenir yasa. Yasalar zihnimizde ayrı ve bağımsız var olan ve toplumsal pratik tarafından, yani, üretim için savaşım, sınıf savaşımı ve bilimsel deney yoluyla doğa, toplum ve düzence gelişmesinin araştırılması sayesinde bulunan ve durmaksızın yinelenen esaslı ve zorunlu ilişkilerin ifadesi olarak formüle edilir. Ancak yasalar mutlak doğruları içermezler, dardırlar, eksiktirler ve sınırlıdır.

Geçen tarihsel süreç içinde maddenin hareketinin bu yeni gelişmesi, diğer tüm yasaları olduğu gibi, diyalektik yasalarımızda geliştirecek ve zenginleştirecektir.

Engels, diyalektik yasalarını şöyle açıklar.

-Niceliğin niteliğe ve niteliğin niceliğe dönüşüm yasası

-Karşıtların iç içe geçmesi yasası

-Yadsınmanın yadsınması yasası.

Lenin, Engels'ten farklı olarak, diyalektik karşıtların birliği olarak tanımlar ve özden hareketle üç öge (1-şey'in kendisi, ilişkileri ve gelişmesi içinde çözümlenmelidir. 2-Şey'in iç çelişkisi içinde karşıt kuvvetler ve yönler 3-Analiz ile sentezin birleşmesi) ve üç ögeyi ayrıntılandırarak 16 öge sayar. Lenin, karşıtların birliğini temel hareket noktası olarak ele alır.

Stalin ise yadsınmanın yadsınmasını temel yasalarından biri olarak ele almaktadır. Ve dört öge saymaktadır.

1-Diyalektik maddenin ve olayların birbiriyle organik olarak ilişkili bulunduğunu, birbirlerine dayandığını ve birbiriyle belirlendiği tam ve bağımlı bir bütün gözüyle bakar.

2-Diyalektik doğada hep bir şeylerin doğduğu ve geliştiği, bazı şeylerin parçalanıp öldüğü, sürekli bir hareketle değişime sürekli bir yenilenme ve gelişme halinde olduğunu kabul eder.

3-Diyalektik nitel değişmelerin, rastgele değil, görünmeyen ve yavaş yavaş oluşan nicel değişmelerin doğal sonuçları olarak ortaya çıkar.

4-Diyalektik, doğadaki herşeyin ve her olayın iç çelişkisini kabul eder.

Mao Zedung ise diyalektik yasalarına ilişkin görüşlerini şöyle dile getirir. "Eskiden diyalektik üç büyük kanun olduğu söylenirdi. Sonra Stalin dört kanununu söyledi. Benim görüşüme göre sadece bir temel kanun vardır, o da çelişme kanunudur. Nitelik ve nicelik, olumlu ve olumsuz, dış görünüş ve öz, içerik ile biçim, zorunluluk ve özgürlük, olasılık ve gerçek vb. bütün bunlar zıtların birliği durumudur.

Evet Hegel dünyayı yorumlamada büyük bir felsefe ustası idi. Ve bu noktada yalnız kendi dönemine değil kendinden sonra geleceklere ışık tutmuştu. Ancak dünyayı anlamak tek başına pek bir anlam ifade etmiyordu. Çünkü gelişen ve zincirlerinden başka kaybedecek birşeyi olmayan proletaryanın dünyayı anlamak yanında değiştirmek gibide bir sorumluluğu vardı. İşte Marks ve Engels'in Hegel'in dünyayı anlamasına ek olarak aynı zamanda değiştirilmesi gerektiğini ve bunun diyalektik materyalizmle olabileceğini vurgulamaları yeni bir dönemin başlangıcıydı. İşte Başkan Mao Marksist felsefenin sınıf mücadelesi içinde kar-

şıtına karşı mücadele içinde geliştiği ve gelişeceği bu gelişmenin gelecekte de aynı dinamiği sahip olacağını vurgulamıştır. M. Zedung felsefenin proletaryanın hizmetinde olduğunu pratik üzerine makalesinde şöyle açıklar. "Diyalektik materyalist felsefenin iki önemli özelliği vardır. Birincisi onun sınıfsal niteliğidir. Diyalektik materyalizm proletaryanın hizmetinde olduğunu açıkça ilan eder. İkinci uygulanabilir oluşudur"

Ve Mao Zedung çelişme üzerine adlı makalesinde diyalektik materyalizmin temel konularını şöyle açıklar. "Çelişme kanunu, zıtların birliği kanunu, diyalektik materyalizmin temel kanunudur" diyerek Materyalist felsefenin, idealist burjuva felsefesine karşı ulaştığı bilimsel boyutu açık bir dille ifade ediyordu. Bu kanunla şeylerin zıtlardan oluştuğu, bu zıtların katı, ölü, durağan, statik değil, canlı, şarta bağlı, hareketli ve birbirine dönüşebilir bir özelliğe sahip olduğu ifade edilirken, herşey de çelişki mevcuttur, çelişki hayatın ve hareketin kendisidir. Çelişkinin iki zıt kutuptan oluşması aynı şey içinde fakat birbirlerine karşı yönde şekillenen bir hareketi zorunlu kılar. Zıtların bir arada olmadığı, hareketten bahsedilemez. Zıtların karşılıklı olarak aynı şey içinde varlığı bunların karşılıklı olarak birbirlerini alt edip bitirme mücadelesini (yani karşıtların mücadelesini) zorunlu kılar. Zıtların birliği yasası hayatın tüm hareketini izah eder.

Lenin'in, Hegel'in mantık biliminin özetinde "kısaça diyalektik zıtların birliği öğretisi olarak tarif edilebilir. Bu diyalektik özünü ortaya koyar. Fakat açıklamalar ve gelişmelerde gerektirir" şeklinde tahlilini Mao Zedung daha da geliştirdi.

Mao Zedung zıtların birliği yasasının içeriğini daha açık bu yasanın birin ikiye bölünmesi ile daha büyük bir anlam kazanacağını vurguladı. Mao "her şey ikiye bölünür", tabiiatta olduğu gibi toplumda da her varlık daima farklı parçalara bölünür, fakat somut şartlar altında biçim ve içerik farklılıkları vardır dediği zaman şeyler içinde bir arada duran ancak ikiye bölünen bir zıtlıktan bahsetmektedir. Mao'nun birin ikiye bölünmesi tezi zıtların birliği kanununun derin ve özlü bir genellemesidir. Diyalektik Materyalizmin daha da zenginleşmiş şeklidir. Çin'de "felsefe alanında üç büyük mücadele'nin ürünü olarak şekillenen "birin ikiye bölünmesi" tezi herşeyde çelişmenin olduğu, aynı şey içinde karşıt yönlerde birbiriyle mücadele eden zıtların hareketin odak noktasını oluşturduğu şeylerin çelişmesinde de bütün karşıtların birlik ve mücadelesinin ana unsuru olduğu anlamına gelir. Birin ikiye bölünmesi aynı zamanda karşıt yönlerde birbirine karşı mücadele eden zıtlıkların bir iç bağıntı ile de birbirlerine bağlı olduğunu izah eder.

Sınıfsız topluma geçildikten sonra bile devrimlerin eski ile yeni arasındaki çatışmanın sürekli olacağını vurgulayan Mao'nun birin ikiye bölünmesi ilkesi bakış açısından hareket etmesinden ötürüdür.

Böylece çelişkinin yapısını izah ederken Mao, bu çelişkinin kutupları arasındaki mücadelenin sadece çatışma ile aynı düzeyde kalamayacağı ve kutuplardan birinin diğerini yenerek alt edeceği ve bazı koşullarda birbirini dönüştüreceğini vurgulamıştır.

Mao Zedung Diyalektik Materyalizm'e katkı yaptığı çelişkiler yasasında, birin ikiye bölünmesi, çelişki ve zıtların birliği, çelişkinin özdeşliği yani sıra temel çelişki başlıca çelişki, çeliş-

lişkinin evrenselliği, özgüllüğü gibi konularda zengin teorik mirası kendisinden sonraki nesillere bırakmıştır. M. Zedung çelişkiler yasasını daha da derinleştirerek, temel çelişki söylenen bilimsel teorileri, daha üst noktaya ve daha zengin bir tahlile kavuşturdu. Bir sürece sebep olan ve süreç boyunca değişmeyen çelişki olan temel çelişkinin özünü açtıktan sonra toplumun iktisadi, siyasi, sosyal tüm problemlerine bu çelişmenin yol açtığını vurgulamıştır. Mao temel çelişmelerden türeyen başlıca çelişmelerin birbiri ile olan diyalektik bağını doğru kurarak başlıca çelişmelerle ve bu çelişmelerin birbirlerini karşılıklı olarak nasıl etkilediklerine açıklık kazandırdı. Çelişmelerin niteliklerini ve çözüm yollarındaki değişiklikleri başlıca çelişmelerin hangi esas halkanın kavranarak nasıl çözülmesi gerektiğini, baş çelişme ve başlıca çelişme diyalektik ile izah etmiştir. Mao, başlıca çelişmelerin içerisinde çözümü ile diğer çelişmeleri hızlandıran diğer çelişmeler üzerinden etkili olan çelişmeyi baş çelişme olarak vurgulamıştır. Ve baş çelişmenin doğru kavranmasının önemine dikkat çekmektedir. Baş çelişki kavranmadığı taktirde diğer başlıca çelişmelerin çözümlenmesinde izlenecek doğru yolun kavranması mümkün değildir. O farklı türden çelişmelerin farklı türden çözüm yolları olduğunu belirterek, bir süreçte temel çelişme değişmediği halde baş çelişmenin sürecin özelliğine göre değişebileceğini vurgulamıştır. (örn. Çin'de iç savaş koşullarında feodalizm ile halk yığınları arasındaki çelişki baş çelişki iken, emperyalist işgal koşullarında işgalci güçlerle Çin ulusu arasındaki çelişme baş çelişme haline almıştır) M. Zedung çelişki esas ve tali yan ayrımının önemine de dikkat çekmiştir.

M. Zedung çelişkiyi incelerken

1-Uzlaşmaz olanlar

2-Uzlaşmaz olmayanlar diye ele almaktadır. Emperyalizm-halk, feodalizm-halk arasındaki çelişkiyi toplumsal sosyal gelişmede aldıkları boyut açısından uzlaşmaz çelişki olarak görürken, halkın kendi içindeki çelişmeleri örneğin, işçilerle küçük burjuvazi arasındaki çelişkiyi uzlaşmaz olmayan olarak görür. Uzlaşmaz olanlar ve olmayanlar çelişmenin ana sebebi toplumsal ve sosyal gelişmelerdeki çelişmenin o günlük kesitte oynadığı işlev ve gelişmelerdeki rollerinden başka bir şey değildir. Ancak sunu da vurgulamak gerekmektedir ki, hiçbir çelişki uzlaşır nitelik taşıyamaz. Çelişkinin iki zıt kutbu arasındaki kıyasıya mücadele söz konusudur. Ancak düşmanla halk arasında daha fazla yoğunlaşan toplumsal ve sosyal ilişkilerde derin sancılar yaratan çelişmelerle yine bağrında uzlaşmazlığı barındıran ancak düşmanla halk arasındaki çelişkilerin boyutundan ötürü o günlük kesitte daha tali durumda olan çelişmeler şeklinde açıklamaktaydı Mao.

Mao Zedung analiz ve sentez diyalektikliğinin daha da zenginleştirerek diyalektikliğe açıklık kazandırmıştır. O analiz ve sentezin, şey'lerin objektif konumun, aynı zamanda insanların şey'leri kavramasının yöntemi olduğunu belirterek analiz "ayrıştırma", sentezin "birleştirme" olduğu şeklindeki metafizik mantığı mahkum etti. Analizin, bir bütünü iki farklı kesime böldüğünü ve bu iki kesimin birbirine karşı mücadeleye giriştiğini gösterdiğini vurgulayan Mao Zedung, sentez ise iki zıt kutup arasındaki mücadelede birinin diğerini yenerek bitirip yeni bir niteliğe kavuşması dinamiğini

oluşturduğunu belirtmektedir. O çelişmenin evrenselliği ve çelişmenin özgüllüğü arasındaki bağın, bunların karşılıklı ilişkilerinin diyalektikliğinin dahada zenginleştirip geliştirmişti.

Mao Zedung, çelişme üzerine adlı makalesinde "çalışmanın evrenselliğinin ikili bir anlamı vardır. Birincisi bütün şeylerin çelişme sürecinde çelişme vardı. İkincisi her şeyin çelişme sürecinde başından sonuna kadar zıtların bir hareketi vardır." diyerek çelişmenin evrensel ve mutlak olduğuna dikkat çekmiştir. Mao çelişmenin olmadığı yerde hiçbir şeyin varolmayacağını belirterek her süreçte çelişmenin farklı biçimlere bürünse de varlığını sürdürdüğünü belirtmiştir.

Çelişmenin özgüllüğünün çelişmenin kendine has özellikler diğer çelişmelerden farklı olan yanlarını belirtmesi olduğunu tahlil etmiştir. Proletaryanın sınıf savaşımında başarılı olabilmesi için, maddeyi her yönüyle tanıyıp dönüştürmede çelişmenin özgüllüğü ve evrenselliği arasındaki diyalektik bağı doğru kavraması ile olacağını vurgulamıştır.

İnsan bilgisinin gelişiminde dolayısıyla madde üzerinde hükmetmede özgül ve evrensel arasındaki ilişkinin kavranabilmesine dikkat çekerek "iki bilgi süreci vardı. Birisi özelden genele, diğeri genelenden özele dolayısıyla bilgi her zaman helozonlar halinde ilerler." (Çelişme Üzerine adlı makalede) diyerek önemli bir gerçeğe parmak basar.

Mao Zedung madde bilinç arasındaki çelişkinin özdeşliğini daha da beraklaştırmış maddenin dönüşümünde ciddi bir materyalist bakış açısı sunmuştur. Maddenin düşünceyi belirlediği belirten Mao, aynı zamanda bilincin madde üzerindeki yıkıcı dönüştürücü etkisinde hiçbir zaman ihmal etmedi. "bilinç maddeye, madde bilince dönüşür." şeklinde formüle edilen bu diyalektik mantık sınıf mücadelesi açısından tayan edici bir role sahiptir. Toplumda eski ile yeni arasındaki çatışmanın devam ettirilmesi, toplumun geliştirilip dönüştürülebilmesi için bu diyalektik bağın doğru kavranılması gerekmektedir.

Mao Zedung aynı zamanda Marksist bilgi teorisinin gelişim diyalektikliğini açmış ona daha geniş bir anlam kazandırmıştır. Bilginin üretim mücadelesi, bilimsel deney ve sınıf mücadelesi, bilimsel deney ve sınıf mücadelesi üçlü bileşeni kanalında yoğunlaşan geliştiğini vurgulamış proletar devrimcilerin bilgilenme çizgisine doğru bir rota kazandırmıştır. Üretim mücadelesinin insanın bilgisinde esas öge olduğunu belirterek "insan bilgisi esas olarak üretimdeki faaliyete dayanır" demiştir. Yine "sınıf mücadelesi, sınıfın karşılıklı ilişkileri, birbiriyle çatışmaları insan bilgisi üzerinde derin etki yaratır" diyerek, devamlı bilimsel deneylerin bu gelişimdeki önemine parmak basar.

Başarısızlıklar başarının anasıdır diyerek insanların pratik mücadelede kendi tecrübe ve sınıf sentezleriyle geliştirdikleri bilgilerini, toplumsal tecrübelerle birleştirmede, yalnız atılıp doğruya yönelmede sınıf mücadelesinin zengin deneyimlerinin payı oldukça önemlidir.

Özetlersek, Mao Zedung Marksist felsefeye çelişki yasası, zıtların birliği kanunu, birin ikiye bölünmesi, temel baş çelişki, özdeşlik yasası, evrensellik, özgüllük sorunu, marksist bilgi teorisi, analiz, sentez vs. bir çok konuda katkıda bulunmuştur. Ve kalıplar halindeki diyalektik materyalizm kalıplarından kurtararak bir üst aşamaya sıçratmıştır.■

Özelleştirme neyin ürünüdür ve nasıl ele alınmalıdır?

Kitlerin özelleştirilmesi olgusu 24 Ocak kararlarıyla yani "ekonomide liberalizm ve piyasacılık" adlı politikalarla birlikte Türkiye'nin gündemine girdi. 80'li yılların ilk yarısında nasıl özelleştirileceğinin yasal çerçevesi çizilip, türlü anti-kamucu propagandalarla zemini hazırlanacak, 80'li yılların 2. yarısındaki çeşitli uygulamalarla başlatıldı. Egemenler tarafından KİT'lerin özelleştirilmesine gerekçe olarak KİT'lerin zarar etmeleri gösteriliyor. "KİT'ler verimsizdir, hantaldir ve enflasyonu artırıyor" deniliyor.

Oysa egemen sınıfların kendi profellerinin hazırladığı resmi raporlara bakıldığında bile-ki raporlar onların çıkarlarına uygun bir biçimde hazırlanmıştır. 80'li yıllardan sonra ve özellikle 90 yılında bilinçli olarak zarar ettirildiğini görüyoruz. Bunu da imalat sanayi içinde KİT'lerin payını azaltarak, KİT'lere hiç yatırım yapmayarak, finansman desteğini keserek işçi sayısını KİT'lerin satışına gerekçe göstererek yaptılar.

KDI (Kamu Ortaklık İdaresi) Başkan Vekili Can Yeşilada'nın açıklamasına göre 1986'dan bu yana özelleştirme gelirleri 12 trilyon 700 milyar lirayı buldu. Bu gelirler ise kısa vadede uluslararası sermayeye olan borçların ve bu borçların faizlerinin ödenmesinde, taraf olduğumuz savaşlar için silahlanmada, sosyal ve ulusal nitelikli iç muhalefetin bastırılmasında, batık sermayeyi kurtarma ve egemen kliklerin siyasi yandaşlarına hayali girişim kredisi vermede ve daha ne idüğü belirsiz, açıklanmayan bir çok ödeneklere harcanarak kullanılıyor. 90'lı yıllarla beraber özelleştirme küresel bir görüntü haline geldi.

Portekiz'de 92 Kasım'ında Cia de Seguros Imperio SA, 93 yılı Mart ayında, Brezilya'da petro kimya şirketi Polie finans özelleştirildi. 93'ü Nisan ayında, İngiltere'de Berkshire iline bağlı karayollarının idaresi ve bakımı taşeronu verildi. Ömekleri çoğaltmak mümkün. Bütün bunlar özelleştirme olgusunun global iktisadi bir mesele olduğunu kanıtlayan verilerdir.

Üçüncü dünya ülkelerinde kamu girişimciliği emperyalist-kapitalist ülkelerden farklı koşul ve nedenlerle ortaya çıktığı gibi yine oldukça farklı koşul ve nedenlerle özelleştiriliyor. Fakat KİT oluşumunun ve özelleştirilmesinin Türkiye'de bazı özel sebeplerinin bulunmasına karşın dünyadaki bu özelleştirme furiasıyla yakın ve kopmaz bir bağı vardır.

Her ne kadar egemenlerce meselenin bu yanı gizlenmeye çalışılsada bu sorun sırf Türkiye'yi ilgilendiren ve Türkiye ile sınırlı bir mesele değildir.

Peki ülkemizde ve dünyada KİT oluşumu neden ve nasıl gerçekleşti? 70'li yıllara kadar kamu girişimciliğini, devletçiliği destekleyen burjuvazi neden 70'li yıllara gelindiğinde özelleştirme şampiyonu kesildi?

Bu yönelim esasta 70'li yıllarda çıkmasına rağmen neden 80'li yıllarda uygulamaya geçildi? Ve buna neden 90'lı yıllarda hız verildi? Bu politikaların altında yatan ekonomik ve siyasal nedenler neydi? Reçete olarak sunulan özelleştirme gerçekten çözüm mü? Özelleştirme dünya ve Türkiye halkları açısından ne anlama geliyor?

Egemen sınıflar bu mesele üzerinde arkasına kendi şak şakçısı medyayı da kullanarak tek tarafı ve tamamen yalana dayandırılmış bilgilerle halk kitleleri üzerinde oldukça büyük etkiler yarattı.

Aydınlık gazetesinin politika sayfasında yayınlanan Dev-Maden-Sen'in üç ilde yaptığı anket sonuçlarına göre halkın yaklaşık yarısı % 47.4 gibi bir kesimi özelleştirmeyi onaylıyor. Ve karşı çıkanlar da çoğunlukla yanlış noktalardan hareket ederek karşı çıkıyor. Özelleştirme hayır diyenlerin tepkisi de hemen hemen

törpülenmiş, aslında bu durum kabul edilmiş gibi görülüyor.

İşçi sınıfının ve halkın bu tepkisine öncülük edebilmek, kitleler üzerindeki burjuva propagandanın etkilerini kırarak sınıfla öncü arasındaki bağı kurabilmek için sınıf bakış açısına dayalı sağlam bir siyasi-ideolojik temele sahip olmamız gerekiyor. Bunun içinde öncelikle bu sorulara tam ve doğru yanıtlar vermeliyiz.

KİT'lerin Kurulmasına Sebep Hangi İhtiyaçlardır?

Ülke ekonomisi ifadesini üretici güçler ve üretim ilişkilerinde bulan alt yapının tamamı demektir. Ekonomi yapılanmada kendisini ifadeyi üst yapıda yani siyasi yapıda bulur. Dolayısıyla iktisadi bir kriz siyasi krize sonuçlanır. Uygun politikalar üretilip, siyasette değişiklik yapılamazsa ve ekonomi siyasi üst yapı tarafından yeniden düzenlenmezse devrimci patlamalara yol açar ve mevcut gerici iktidarlar tehlikeye düşer.

Sömürüye dayalı sistemlerde bu ikisi arasında tam bir uyum hiç bir zaman yoktur. Bu tür iktidarlarda uyum geçici, kriz süreklidir. Böylesi bir uyum yalnızca sosyalist ekonomide söz konusudur. 1980 12 Eylül darbesinde ekonominin yeniden düzenlenmesi, halkla iktidar arasındaki ilişkilerin doğrultulması nedeniyle yapıldı. Ama bizim gibi ülkelerde her siyasi müdahale malum iktisadi yapı yüzünden sahneye baskı ve zorla birlikte giriyor.

Şimdi biz kamu girişimciliği ve gündemdeki özelleştirme meselesine yaklaşırkende bu bilimsel gerçeklikten yola çıkmalıyız. Meselenin iktisadi ve siyasal sebeplerine inmeliyiz.

Devletçilik (Kamu girişimciliği) 1929'larda 1. Dünya savaşının hemen sonrasında, savaşın emperyalist ülkelerin ekonomisinde yarattığı bunalım nedeniyle zayıflayan burjuvaziye desteklemek ve onun ihtiyaçlarına cevap vermek için ortaya atıldı. Tabii bu politikanın esin kaynağı esas olarak 1917 devrimisle prestij kazanan merkezi planla toplumsal mülkiyete dayalı sosyalist ekonomiydi.

Bu politika bizim gibi emperyalizme bağımlı ülkelerde de yansımaları buldu. Fakat emperyalizme bağımlı 3. dünyada kamuculuğun işlevi bu ülkelerde komprador kapitalizmi iyice oturtmak ve kurumsallaştırmaktı. Bu emperyalizmin 3. dünyaya yaptığı sermaye yatırımının özel bir biçimiydi. Sermaye yatırımı 3. dünyadaki hammaddeleri elde etmeyi, ucuz iş gücünü sömürmeyi ve kendi ekonomisini tamamlamayı bir bağımlı kapitalizm yaratmayı hedefliyordu. Yatırım yaparkende kendi teknoloji eskisini kullanıyor ve böylece kendi sanayisinin atıl hale getirdiği sermayeyi değerlendiriyor ve buna pazar açıyordu.

Ne mükemmel bir sömürü yöntemi!.. Böylece 3. dünyayı mümkün olan en ucuz, en risksiz yöntemle sömürüyordu.

Yoksa 3. dünyadaki KİT oluşumunu sağlam bir ulusal sanayinin temelleri olarak görmek, emperyalizme ilerici bir misyon yüklemek ve onun asalak, yağmacı niteliğini gözden kaçırmak olur. Ve yine Ekim Devrimi'nden sonra emperyalizm artı değer sömürsünü meşrulaştırmak ve çelişkileri yumuşatmak için 3. dünyayı sömürerek ve işçi sınıfından aldığı vergilerle elde ettiği finansın bir kısmını ayırarak, halka ucuz ve bol mal sağlayan, bir takım sosyal hizmetleri halka parasız veren bazı kamu işletmeleri kurdu ve bundan başka işçi sınıfı içerisinde ayrıcalıklı bir kesim (işçi aristokrasisi) yarattı.

Aslında "sosyal devlet" yani "burjuva demokrasisi"de kapitalizmin sosyalizme ve proletarya demokrasisi karşısında bir model oluşturup, nisbi demokratik bir ortam yaratarak, sınıfı ideolojik ve siyasal olarak etkisizleştirme kökenine dayanıyor.

Özelleştirmeyi Kapitalizmin Gündemine Hangi Ekonomik Koşullar Soktu?

Devletçiliğin emperyalist burjuvaziye ve işbirlikçisi komprador burjuvaziye nasıl bir yarar sağladığı belli.

Peki 70'li yıllara kadar desteklenen KİT'ler 70'li yıllara gelindiğinde neden özelleştirilmek istendi? Biz bu soruya cevap verirken yine meselenin siyasal ve iktisadi kökenlerine inmeliyiz. Özelleştirmelerin altında yatan sebep artı değer sömürsünün yapılması ve sermaye birikiminin önünün açılmasını sağlamaktı.

Emperyalizm 2. Dünya Savaşı'nı takip eden yıllardan 60'lı yılların sonuna kadar hızlı bir pazara açılma ve genişleme dönemine girdi.

Kapitalizmin genel yasası olarak üretim anarşiye ve rekabete dayalı olduğu için bu genişleme ve açılım pek uzun ömürlü olmadı.

70'li yılların başında hızla aktarılan sermaye ve yapılan yatırımlar sonucunda bir tıkanma yaşandı. Gelişmiş sanayi ülkelerinde büyüme oranları geriledi, kar oranında büyük bir azalma oldu, fazla üretim yapılmıca, bu sefer üretim düştü. İşletmeleri tam kapasiteyle çalışmadı ve işsizlik arttı.

Eski siyasi model kullanılamaz hale geldi ve bu modelin yaratıcısı olan Amerika'nın dünya üzerindeki prestiji sarsıldı.

Bu kriz uluslararası ölçekte eş zamanlılaştı ve bir mali kriz ortaya çıktı.

Devlet daha önce kamu girişimciliğiyle bir yandan sermayenin üretim maliyetini düşürüyor, diğer yandan toplumsal uzlaşmayı sağlayan artı değer sömürsünü meşrulaştıran "refah devletini" tesis ediyordu.

Fakat kâr oranlarının düşmesiyle ve mali krize girilmesiyle bu sorun karşısında çözümü devlet artı değer sömürsünü meşrulaştırmak için işçi sınıfını ve 3. dünyayı sömürerek ve elde ettiği kardan bir kısmını ayırarak tesis ettiği sözü edilen "refah devletini" tasfiye etmekte, devleti küçültmekteydi.

Böylece KİT'lerin satışından ve "refah devletine" yapılacak harcamaların ortadan kaldırılmasından elde edeceği finansmanla mali krizi çözecekti.

Türkiye'de ve diğer 3. dünya ülkelerindeki özelleştirme programlarının bu küresel iktisadi krizle bir bağı olduğunu söylemiştik. Üçüncü dünya ülkelerinde özelleştirme, IMF ve Dünya Bankası uluslararası gibi finans merkezlerinin kendi mali krizlerini çözmek ve sermayeye kan aktarmak amacıyla bu ülkelere dayattığı kamu kesiminin daraltılması programlarıdır.

Fakat Türkiye'nin emperyalist ülkelerle eş zamanlı olarak bu programı gündemine alması, bunun Türkiye'li kompradorlarında tercihi olması, yalnızca IMF, Dünya bankası gibi merkezlerin değil TÜSİAD, İSO gibi komprador sermaye örgütlerinin de istemi olmasının sebeplerine inmek gerek. Türkiye bilindiği gibi yarı sömürge-yarı feodal emperyalizme göbeği bağımlı bir ülkedir. Ülkede varolan kapitalizm montaj sanayisine ve basit tüketim mallarının üretimine dayanan komprador nitelikteki bir kapitalizmdir. Ağır sanayi alanında ürettiği malları bile üretmek için dışarıdan ara mal ithal etmek zorunda. Kısacası Türkiye'de var olan kapitalizm ağır sanayide dahil tamamen ithalata bağımlı olan bir kapitalizmdir.

İthalata bağımlı bu üretim sürecinde ara malları ve daha doğrusu sanayiye ithal edebilmek için dış finansmana ihtiyaç vardır. Bu ticaret açığı 70'li yıllara kadar dış finansman yolu ile kapatılıyordu. Ama 70'li yıllara gelindiğinde aldığı borçların faizlerini bile ödeyemez hale gelen komprador burjuvazi böylelikle bu yolun kapanması ile dış borç krizine girdi. Emperyalizmden borç alabilmek için öncelikle

aldığı borçları ödemesi gerekiyordu. 80'li yıllarda uyguladığı özelleştirme politikasını ta 70'li yıllarda benimsemiştir.

Özelleştirmeler Karşısında Hükümetin ve Sendikaların Tutumu
80'li yıllardan sonra iktidarda bulunan ANAP ve DYP-SHP koalisyonunun ekonomik uygulamalarında aslında pek fazla bir fark olmaması ancak böyle açıklanabilir. 80'li yılların 2. yarısında sosyal ve ulusal mücadeleyi bastırmak için silahlanmaya yönelik yapılan harcamalarla da iyice krize giren komprador burjuvazi özelleştirme operasyonlarına iyice hız verdi.

Tabii bu yağmadan da aslan payını alan yine her zamanki gibi yabancı sermaye oluyor. DİSK'in özelleştirmeye ilgili hazırladığı raporda en çok karlı işletme olarak görülen 18 çimento fabrikasından 5'inin Fransız SCF şirketine 5'inin Rumeli Holding'e satıldığı yazılıyor. Özelleştirme sorununa karşı sınıf düşmanı sarı sendikaların tavırda egemen sınıflardan pek farklı olmadı.

Özelleştirmeye önce karşı çıkar gibi görüldüysede iş pratiğe ve ciddi bir karşı çıkışa gelince pek fazla bir şey yapmadılar. Ve sonuçta, "madem ilde KİT'ler satılacak diyorsunuz. Eğer KİT'leri ben satın alırsam satılır" dediler. DİSK'in tavrı bunlardan biraz daha farklı olmasına rağmen "karşı çıkarmış gibi görünmesi yeni yasalaştığı için diğerleri kadar işçi sınıfının sırtından vurgun yapamamasından kaynaklanıyor.

Zaten aslında DİSK'in bu uygulamalara karşı çıkıp burjuvaziye anlaşmazlığa düşmek gibi bir niyeti yoktur. Çünkü TC. devleti işçi sınıfı nezdinde epeyce itibar kaybeden Türk-İş karşısında alternatif olarak özellikle DİSK'i piyasaya sürdü. Bunun için DİSK'le TC. devleti arasında var olan çıkar birliği böylesi bir yaklaşımla iyice pekişmiş durumda.

Kitler Özelleşince Ne Olacak?
Emperyalizm KİT'lerin özelleştirilmesiyle esas olarak karlı işletmeleri satın almayı kâr etmeyenlerde kapattırılmayı düşünüyor. Böylece pazarda büyük bir yer kaplayan KİT kuruluşlarını kapatarak boş kalan pazara istediği yüksek fiyatlarla mal sürecek. Zaten kâr edenlerde çoğunlukla kendisi alacağından pazarı tamamen herhangi bir engelle karşılaşmadan hakimiyeti altına almayı düşünüyor.

Diğer yandan kâr etmeyen işletmelerinde satın almaya pek niyeti yok. En değerli gayri menkulleri şu anda KİT'lerin elinde bulunduruyor. Emperyalizm bu gayri menkullerinde kendisi almak istiyor.

Zaten Tansu Çiller yaptığı açıklamalarda "KİT'leri satın alabilecek tek gücün yabancı sermaye" olduğunu söyleyerek emperyalizmin bu talanına baştan onayı bastı.

Özelleştirmeler sonucunda TİSK'in açıklamasına göre tam 550 bin işçi işsiz kalacak, pazarı tamamen kendi denetim altına alan emperyalizm istediği fiyattan pazara mal sürecek; böylece enflasyon yükselecek, zaten yok denecek durumda olan, adı olan fakat kendisi olmayan sosyal hizmet kurumlarında ortadan kaldırılabilecek olacaktır.

Kapitalist sistem koşullarında kamu işletmeleri sınıfın sömürsünden başka bir işe yaramadığından dolayı bizim karşı çıkışımızın nokta esas itibarıyla özelleştirme sonucunda işçi sınıfının mara kalacağı saldırılardır.

Sorunun çözümü var olan sistem içerisinde KİT'lerin özelleştirilmesi ya da özelleştirilmemesi değil, MLM biliminin ideolojisiyle donanmış sınıfın kurmay öncülüğünde çeşitli milliyetlerden emekçi halkın yürüteceği **Demokratik Halk Devrimi** mücadelesinde ve **Demokratik Halk İktidarı**'ndadır. ■

İşyeri komiteleri üzerine

Toplumdaki her çelişkinin çözümü için mücadele ancak çelişkinin özüne uygun bir örgüt aracılığıyla verilebilir. Ülkemizde bütün anlamda toplumsal sürece damgasını vuran feodalizm, toprak ağaları, komprador burjuvazi ile halk kesimleri arasındaki çelişki ancak çelişkinin halk yığınları cephesindeki en ilerici sınıf olan proletaryanın en üst birliğini ifade eden, toplumdaki en ileri birinci temsil etmesi itibarıyla kendiliğinden bir mücadelenin ürünü olarak doğmaz. Toplumun gelişimi önünde engel olan gerici sınıfları yıkarak, toplumu sınıfsız yeni bir çağa taşıyacak olan bu öncü parti iradi bir sürecin sonucu oluşup aynı zamanda kendiliğinden de olsa düzen karşıtı olan bütün mücadelelere önderlik eder. Zaten toplumsal süreçlerde bu süreci belirleyen tek bir çelişmeden oluşmayıp bağrında çeşitli çelişmeler taşır. Bu çeşitli çelişkilerde genellikle kendiliğinden çözümlenemeyen çeşitli örgütlükler doğurur. Sınıf mücadelesi tarihi boyunca patronla işçi arasındaki çelişkide özü içinin iş koşullarını iyileştirmeye mücadelesine dayanan çeşitli biçimlerde örgütlülükler doğurmuştur. Genellikle bir çok ülkede bu örgütlülükler sendika biçiminde ortaya çıkmışlardır. Fakat yer yer aynı içeriğe sahip farklı biçimlerde örgütlülüklerde görülmüştür. Bu aynı öze sahip örgütlülüklerin (işçinin koşullarını iyileştirmeye mücadelesi özü) hepsi işçiler arasında rekabeti engellemek için aralarındaki dayanışmayı güçlendirmelerinde önemli roller üstlenmişlerdir. Fakat hemen belirtelim bu rol nesnif mücadelesinin öncü kurmay olan komünist partinin yerine konacak, onunla kıyaslanacak kadar abartılmalı ne de bu öncü Parti'nin kitleler içindeki etkinliğini artırma yönündeki rolleri yadsınarak küçümsenmelidir. Reformistler bu ekonomik öze sahip örgütlülükleri öncü partinin rolünü yükleyerek bir yandan öncü kurmay partinin önderliğini yadsıyıp kendiliğinden mücadelenin kuyrukçuluğunu yapıp diğer yandan bu örgütlülükleri daraltmışlardır. İşte bu ekonomik mücadelede örgütlerinin gerçek işlevin oynaması öncelikle onlara gereken işlevin yüklenmesine bağlıdır. Aksi takdirde rollerin abartılmasında tamamen küçümsenmeside, sınıf mücadelesine zarar verecektir.

İşyeri Komiteleri Hangi İhtiyacın Ürünüdür?

İşyeri komitelerinin dünya işçi sınıfı hareketi içerisinde devrim öncesi genellikle üç ayrı ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkarak bu ihtiyacı uygun olarak biçimlenmişlerdir. Birincisi sendikaların işkolu kapsamlı olması her işyerinin ise kendine özgü sorunları bu özgül sorunların çözümü için işyerleri örgütlenmesinde örgütlülüklerin oluşumuna neden olmuştur. Ki genellikle de işyerlerinde işçilerin bu ayrı sorunların olması sonucu oluşan işyeri komiteleri sendikaların işyeri örgütlülükleri şeklini almıştır. İkincisi genellikle patronların işçilerin muhalefetini kendi kanallarına akıtıp burjuvalaştırmak için birçok ülkede devlet sendikaları oluşturması ve bunları desteklemesi işçilerin buna baskı unsuru olarak işyerlerinde kendi insiyatiflerine dayalı işyeri komiteleri oluşturmasına neden olmuştur. Bu durumdaki genellikle işyeri komiteleri işçi muhalefetine dayalı alternatif sendikal hareket biçimini almıştır. Üçüncüsü ise yasal anlamda sendikal hakkın olmadığı veya

gasp edildiği durumlarda işyerlerine dayalı yasadışı sendikal faaliyet biçimini almışlardır.

Bugün ülkemizde birçok işkolunda gerici bürokrat sendikalar hakim durumdadır. Bu sendikalar gerici patron yanlısı özlere göre şekillenmişlerdir. Yasal tüzükleri her türlü kitle insiyatifinin önünde engel olarak dikilmiş durumdadır. Bu gerici sendikaların tek yasama ve yürütme organları bürokrat patron işbirlikçisi merkezleridir. Tüzüklerinde bırakalım kitlelerin insiyatif hakkının tanınmasını işyeri örgütlenmelerine bile ciddi bir hak tanınmamıştır. İşyerini ilgilendiren grev, toplu sözleşme vb. eylemlerde dahi işyeri tabanının insiyatif söz konusu değildir. Gerçi bu sendikaların işyerlerinde tabanın söz hakkının olması beklenemez. Ki mevcut devletin koyduğu sendikal yasa da zaten işçinin kendi insiyatifine dayalı eylemler önünde engeldir. İşte ülkemizde hem mevcut sendikaların çoğunun gerici olması hem de sendika faaliyetiyle ilgili yasalardan dolayı bunlara karşı baskı unsuru olarak şekillenecek işyeri komitelerini ihtiyaç olarak doğurmaktadır. Devrimci sınıf sendikalarının mevcut olduğu işyerlerinde de her işyerinin özgül sorunlarından dolayı sendikaların işyeri örgütlenmesini oluşturmak gerekmektedir. Ülkemizde zaten şu an ki gerici kısmi sendikal hakların bile kalıcılığı yoktur ve egemenlerin yoğun saldırıları döneminde yine egemenlerce gaspedilmektedir. Bu durum da böyleleri sendikalara yasalarda izin verilmediği koşullarda dahi ekonomik-demokratik

mücadele verebilecek esnekliğe sahip örgütlenmeleri zorunlu kılmaktadır.

İşyeri komitelerinin faaliyeti ne olacaktır?

İşyeri komitelerinin esas olarak işyerlerine dayalı ekonomik-demokratik mücadele örgütleri olduğundan doğası itibarıyla faaliyetinde işyerlerindeki işçilerin her türlü sorunları konusunda mücadele etmeye dayanacaktır. İşyeri komiteleri faaliyetini sadece işçilerin ekonomik haklarıyla sınırlamayı değil aynı zamanda sosyal hakları içinde mücadele edecektir. İşyeri esasına dayanmasına rağmen işyeri komiteleri işçiler arası dayanışma bilincini güçlendirecek ve farklı işyeri ve işkollarındaki işçilere yönelik hak gasplarına dahi duyarlılık göstererek protesto eylemlerini örgütleyecektir. Hatta işyeri komiteleri işçiler dışındaki toplumsal kesimlere yönelik baskılara dahi işçileri duyarlı kılmalı ve somut duruma uygun tavır geliştirmelidir. İşyeri komiteleri kendi işkolunda sendika mevcutsa sendikaların özü gerici dahi olsa işçileri sendikada örgütlenmeye teşvik etmeli ve sendikalarda aktif olarak yer almalıdır. İşyerindeki sendikaların sınıf sendikası olması durumunda işyeri komitesi sendikaların işyeri örgütlenmesini şekline alacağından faaliyetinde sendikayla uyum içinde olacaktır. İşyerindeki sendikaların gerici olması durumunda işyeri komitesi yine de işçileri bu sendikaya üye yapmaya çalışmalı ama aynı zamanda bu sendikaların gerçek özünü en geniş işçi kitlesine teşhir ederek bu sendikalarda kitle insiyatifine dayalı devrimci mevziler oluşturmayı hedefle-

melidir. İşyeri komiteleri aynı zamanda çeşitli eğitim seminerleri düzenleyerek tartışma toplantıları yapmalıdır.

İşyeri komiteleri kimlerden oluşmalıdır?

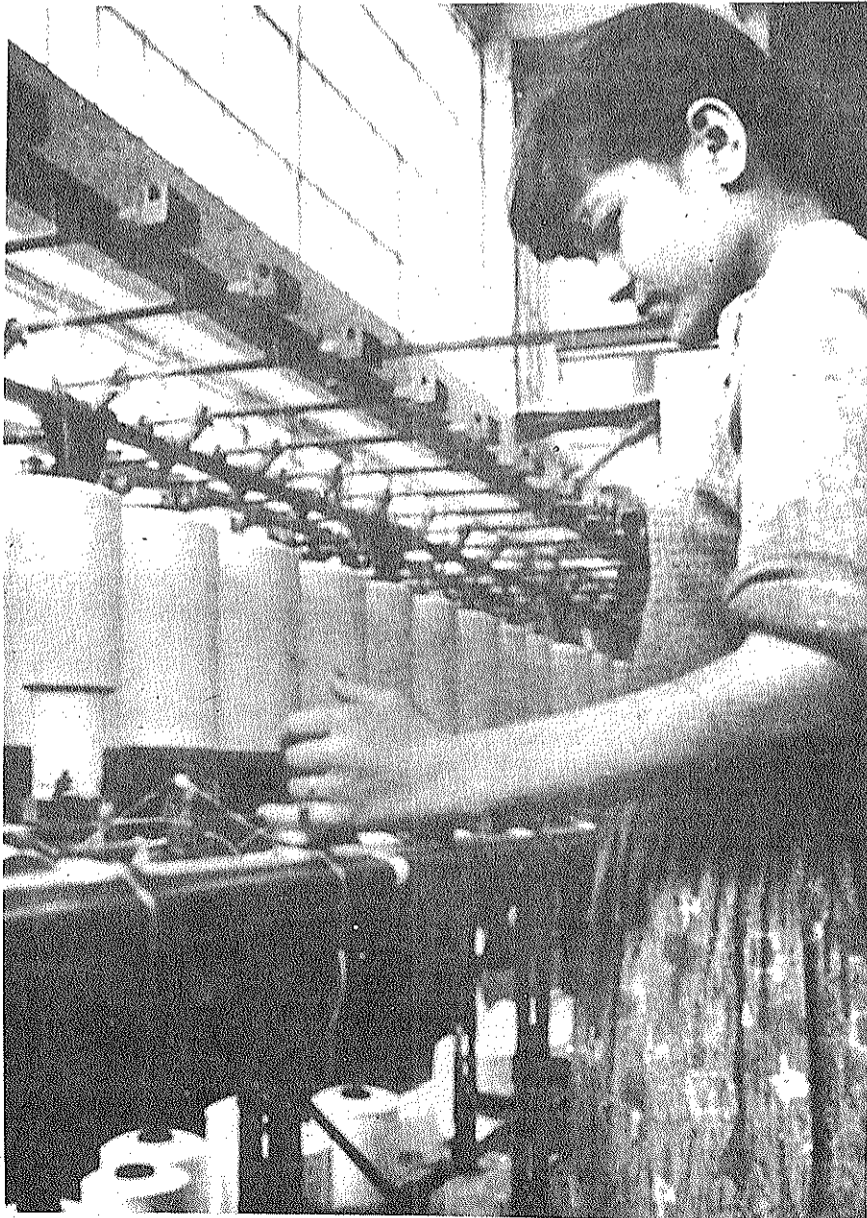
Bir örgütlenmeyi doğuran ihtiyaçların onun örgütsel şekillenmesini ve kapsamında doğası itibarıyla belirler. Yukarıda açıklamaya çalıştığımız işyerlerinde işçilerin ekonomik-demokratik mücadelesine dayanan işyeri komiteleri değişik ihtiyaçlara cevap verdiğinden şekillenmesi, işlevi değişmekle birlikte ekonomik özlere değişmediğinden mümkün olduğunca geniş olmalıdır. İşyerlerinde koşulların ekonomik sosyal açıdan değişmesinden yana herkese açık olmalıdır. Ancak örgütlü işbirlikçi ve faşistlerin yer alması engellenmelidir. Yoksa işyeri komitelerinde yer alacaklarda belli politik nitelikler aranarak daraltılmamalıdır. Fakat elbetteki politik nitelikli işçilerin daha fazla olması sınıf mücadelesinin yararına. Bunların artması zaten komünistlerin ve devrimci-demokratların çalışmasına bağlıdır. Aynı zamanda düzene muhalif her tür politik eğiliminde yer almasına çalışılmalı, fakat bunlarla kısır yararı olmayan tartışmalara girilip bu tür örgütlülüklerinin faaliyetinin önünün tıkanmasından kaçınılmalıdır.

İşyeri Komitelerinin İşleyişi Nasıl Olmalıdır?

İşyeri komitelerinin işleyişi demokratik-merkeziyetçilik olmalıdır. İşyeri komitelerinin yarı açık netiliğinden ötürü bu ilkenin demokratik yanı ağır basmalıdır. Bu ilke kararların en geniş kitle içinde tartışılmasından sonra azınlığın çoğunluğa tabi olması şeklinde ele alınmalıdır. Parti ile bu tür ekonomik örgütler arasındaki farkı karartan reformistlerin sık sık bu tür örgütlerde savunduğu aşırı merkeziyetçiliğe karşı çıkılmalıdır. Komünist partilerde illegalite koşulları nedeniyle bu ilkenin merkeziyetçi yanı alt organların üst organlara eleştiri hakları olmakla birlikte tabi olması şeklinde bürünmektedir. Fakat bu örgütlerin yarı-açık olması durumu bu ilkenin böyle şekillenmesini zorunlu kılmayacağı gibi gereksizde kılar. Zaten kararların en geniş kitle içerisinde tartışılmasından sonra uygulanışı kitlelerin sahiplenmesini ve karara uymasında güçlendirir. Bu örgütlenmenin işleyişinden kitle insiyatifinin en iyi şekilde uygulanışı sağlanmalıdır. Kısaca kitle örgütleriyle aynı içeriğe sahip olan bu örgütlenmenin işleyişide kitle örgütleriyle aynı işleyişe sahip olmalıdır. Bu konudaki anlayışımız daha önceki sayılarımızda zaten yeterince açılmıştır.

Sonuç

Komünistler somut ihtiyaçların ürünü olarak gelişen örgütlülükleri hem teşvik etmeli hem de oluşmamış yerlerde gücü elverdiğince oluşturmaya çalışmalıdır. Yeni Demokrat Genç işçiler yukarıda açmaya çalıştığımız koşulların dayattığı işyeri komitelerinin bulunduğu işyerlerinde yaygın olarak oluşturmaya çalışıp aynı zamanda işlevli kılmalıdır. Ama tekrar tekrar belirtmemizde yarar var bu tür örgütlenmelere öncü partinin işlevi yüklenmemeli ve reformistlerin gereğinden fazla abartma hatasına düşülmemelidir. Yeni Demokrat Genç işçiler bu örgütlenmeyi oluşturup, yaygınlaştırarak kitleler içerisinde etkinliğini güçlendirmede araç olarak kullanılmalıdır. Bunu için komünistler işyeri komitelerini oluşturmalı, teşvik etmeli ve içinde etkin olarak çalışmalıdır. ■

Yazar ve okuyucu ilişkisi üzerine

Yazmak. Evet ama yazarkende yazdıklarının gerisinde kalmamak. budur bir yazarın en büyük fobisi. Halkın nefesini sürekli teninde hissedecek kadar ona yakın hatta içinde olan bir yazarın böyle bir fobiyle karşılaşma yazgısına sahip değildir.

Yukarıdaki satırların sahibi, şimdilik bir yazar değil. Sadece bir okur. Ancak bu durum ne kadar sürer bilinmez. Belki de yazarlığa ilk adımı atmıştır bile kimbilir?

Ama yinede onu şimdilik bir okur olarak kabul ediyoruz. Hemde yontulmamış, incelikten uzak, anlayışsız beceriksiz bir okur! Hani o yazarların biricik gıdası olupta buna rağmen yine onlar tarafından sevilmeyen başbelası bir okur.

Hani her okur elbet böyle değil. Çoğunluktadır uysal olanlar. Yazarı içten içe kemiren kurdu olan okurlar, buna rağmen başta edilemlerdir.

Uysal olanların uysallığı kitap alırken başlar. Bir kitapçıdan diğerine koşurmazlar. O an buldukları noktadaki kitapçıyı tesadüfen görmüşlerdir. Ve tesadüfi bir seçimle alırlar kitaplarını. Öyle ki eve gitmeye kadar kitabı açmama sabrını gösterebilirler. Hem öyle bir sabır ki bazen unutulur alınan kitap bile. Alışveriş çantasında rastlar aldığı kitaba, "aaa kitapta almışım" cümlesini ifade ederken uysallığını ölçmektedir aynı zamanda.

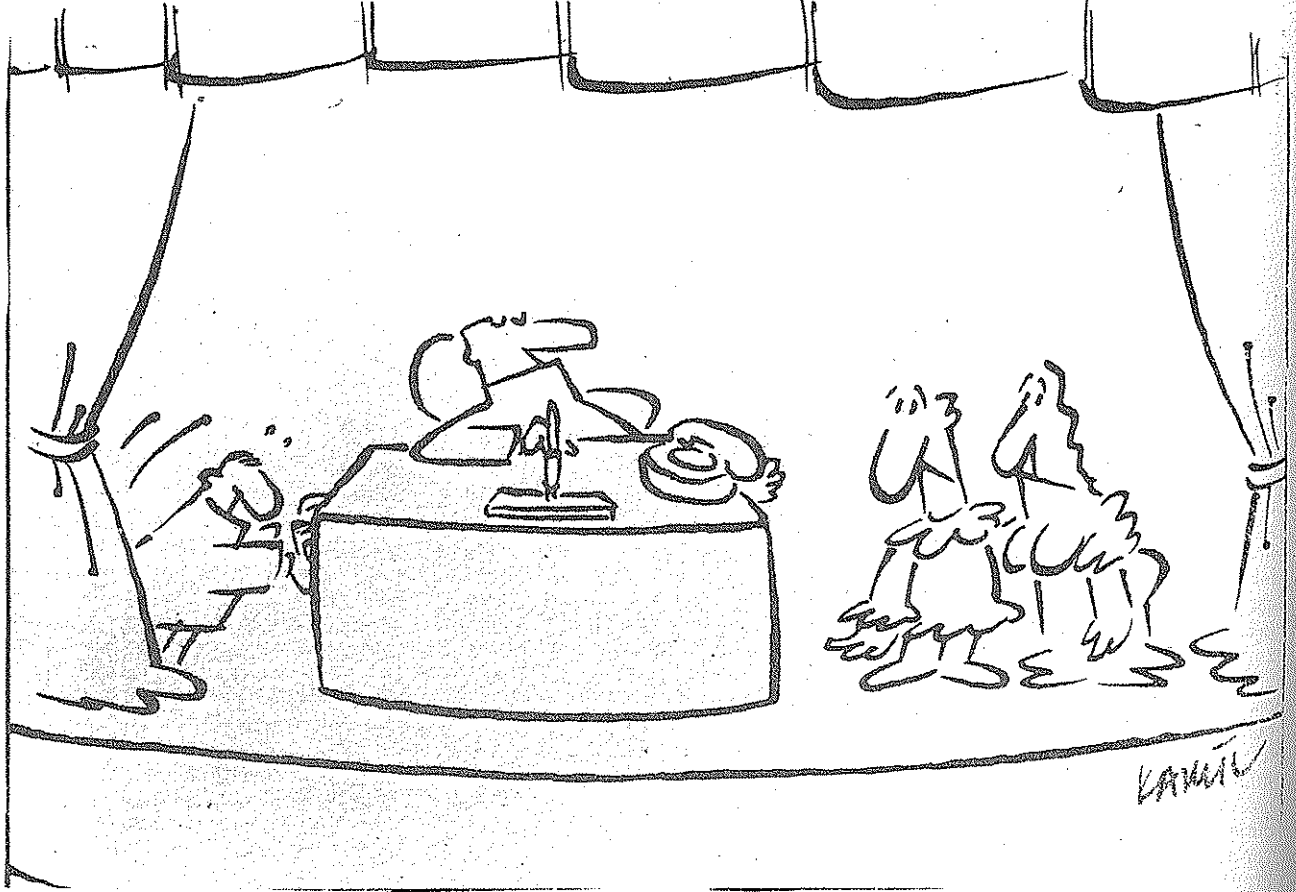
Tüm işler bitirilmiştir. Şöyle geriye kalan 15 yada 30 dakika çok bile gelir aldığı kitabı karıştırmaya. Belki bir ay belki iki ay sürede sonunda bitirir. Kitaplığın bir yerinde yalnızlığa terk edilir kitap.

Ve böylesine terk edilen kitabın yazarı rahatır! Uysal okura borçludur bu rahatlığı. Çünkü ne geceyarısı bir telefon sesiyle uykusu bölünmüştür. Ne de okurdan gelen mektupla kıymetli zamanı çalınmıştır. Ve yazarın hiçbir sorunu olmamıştır okuruyla bu yüzden başta edilemleri.

Ya o yazar için başbelası sayılan okurlar. Ah onlar yokmu onlar. Daha kitapçıyla başlar kavgaları. Alır tek tek raftan kitapları karıştırır. Aradığı bir kitap vardır. O önceden planlamıştır bunu. Ve bulamaz. Ve satıcı hissettirmeden ona kızar. Bazen dışa vurur kızgınlığını kavga başlar. Bir başka kitapçıya gider ordan bir başkasına ve yormaz bütün bu koşuşturmalar onu. Bulur sonunda aradığı kitabı, kitapçının poşetlemesine kızar. Biraz sonra açacaktır nasılsa. Bu yüzden gereksiz ve rutin işler gibi görür kitapçının oyalanmasını.

Kitap elindedir artık unutmamıştır tüm kavgasını ve sayfalara yorulmaya başlar. Okudukça kavga yeniden başlar. Ve yazarına ulaşır. Hemde onca iş arasında. Bazen kızar yazılanlardan ötürü yerden yere çalar yazan kişiyi bazen yerinde bulur yazılanları. Nasıldır düşünemedim der kendine kızar. Ve bu güzel şeyleri öğreten yada hatırlatanı göklere çıkarır.

Olumlu yada olumsuz bir tepkiye sahiptir başbelası okur. Ve buda yazarın yeni meşguliyet alanı olmuştur. Ve zorda olsa kabuğundan çıkıp yeni alanda yeniden yaratır, yeniden yazar. Ama yeni bir sorumluluk ve yeni bir görev onu başka bir şekile sokarken belki de bu şekli beğenmez yazar. Kızır başbelası okura ama onu reddedemez. Zira onun reddi kendisinin tü-

kenişidir, bu yüzden çaresiz kabullenir ve tatlı bir bela olarak taşır onu yanına.

Ve böyle bir tatlı bela **M. Oruçoğlu**'nun başındadır şimdi. Tohum ve Newroz'la başladı, **Özgür Gelecek** gazetesindeki "**Kalın ve özlü**" adlı deneme yazısı ile doruğa ulaştı. Belki de boyundan büyük işlere kalkışmakla suçlanır bu başbelası okur.

"Boyundan büyük işlere kalkışmak" soylu ve erdemli bir faaliyet. Kim ne derse desin? Anlaşılan okur bu suçlamayı pek dikkate alacak gibi değil. Aksi taktirde onun uysal olması gerekir. Oysa, **Oruçoğlu**'nun yazısına dönmek için sabırsızlıktan kıvranmaya başladı bile.

"Hem hızlı yazmak, hemde kaliteyi tutturmak zor bir iştir. Yoğunlaşmaktan enine boyuna düşünmekten damıtarak yazmaktan yanayım"

Evet Oruçoğlu'nun "**Kalın ve Özlü**" adlı denemesinin can alıcı paragrafı.

Bu estetik ifadeler üzerine bir hayli şey yazılabilir. Belki bu bir başka yazarın görevidir. Her ne kadar bu satırların sahibi "yazar" olmak gibi bir iddiada bulunmuyorsa ve kendisini başbelası bir okur olarak nitelendiriyorsa da, kendisine yazar olmayacağı diye bir sınırlama getirmiyor. Belki de o yazarlığa ilk adımını bu küçük öyküde atmıştır bile.

"Hızlı yazmak" ve "kaliteyi tutturmak" Oruçoğlu'nun dediği gibi zor bir iş olmakla birlikte imkansız değildir. Kaliteyi tutturmak; işte bunun ölçütü nedir bir yazıda?

Yazmak yaşamın herhangi bir alanını kelime tuğlalarından elde edilen cümle duvarı ile resmetmektir. Resmedilen şey yazının herhangi bir alanı ise, yazmak bu alanı çeken bir fotoğraf makinasıdır. Makina resmi çekmek için bir araçtır.

Yaşamı bu şekilde resmeden yazarın işlevi sona mı erer? elbette hayır. Marx'ın dediği gibi "yorumlamak"

evet ama yorumlanan olguyu değiştirmenin çabasını vermek. Elbetteki yorumladığı yaşam havasını soluyarak. İşte bir yazar için hızlı yazmanın ve kaliteyi tutturmanın biricik yolu.

Kelime dağarcığındaki zenginlik ki bu da kalıcı değildir- ve düşgücü elbette bir yazar için vazgeçilmez şeylerdir. Fakat hepsinden önemlisi-ki yukardaki iki şeyin yaratıcısı yazarın kendisi.

Oruçoğlu özgülünde kaliteyi tutturma sorununa gelince bunu yine kendi kitaplarında görebiliriz.

İşte Tohum işte Newroz. Her iki kitaptan dolayı yazarı kutlamak elbette boynumuzun borcu.

Yaşam+ kelime dağarcığı+düşgücü= **TOHUM**

Duyumlar+ kelime dağarcığı+düşgücü= **NEWROZ**

Bu iki kitabın arasındaki farkı başbelası okurlar gördüler.

Yazar tutuşturmalı önce kendisini yaşam ateşiyle. Ve bu ateşle yanına alıktan sonra tokalaşmalı okuruyla. Ve okuru tutuşturmalı. Budur işte hızlı

yazmak ve kaliteyi tutturmak. Zor mu? dersiniz. Eeee yazar olmakta kolay değil. Hele başbelası okurlara sahipse yazar.

Ve bir yazar yorumladığı yaşam içinde direnebildiği ölçüde yazar. Aksi taktirde yazdıklarının gerisinde kalır, tükenir diye düşünüyor bu başbelası okur.

Oruçoğlu gibi bir yazara sadece bu okurun değil, onu yaratan halkın ihtiyacı var.

Bu öykü bir öneri ile bitecektir. Her yazar aynı zamanda dikkatli bir okuyucudur, okurdur. Öyleyse neden her okur kendi çapında bir şey üretmesin, yazmasın, yazar olmasın. Hiç düşündünüz mü?

Yazar dedik, başbelası okur dedik, uysal okur dedik. Peki bütün bunların dışındakiler. Okuyamayanlar. Yani çoğunluktakiler. Bilinçsizliğin düşmanı olmaya evet ama, bilinçsiz insanların ise daha çok dostu olmalıyız. Bu yöntemdir ancak çoğunluğu azınlığa dönüştürecek.

İstanbul'dan Bir YDG okuru

DEVİRİMCİ-DEMOKRAT KAMUOYUNA

PKK, 10 Ekim günü Dersim-Çemişgezek'te Kahraman ailesinden üç kişiyi katletti. Dost olarak gördüğümüz PKK'nın devrimci-komünist güçlere şiddet uygulama temelindeki bu yanlış anlayışına karşı çıkmak ve Kahraman ailesiyle dayanışmak amacıyla Yeni Demokrat Gençlik yardım kampanyası başlatmıştır. Bu yardım kampanyasına tüm devrimci-demokratların katılmasını istiyor, para, eşya vb. elden gelen tüm maddi yardımlarınızı aciliyetle bekliyoruz.

İlanımızda bulunan hesap numarasına para yatırarak ya da direkt bürolarımıza gelerek yardımlarımızı iletelim! **Unutmayalım devrimcilerarası olumsuz tutumlara karşı çıkmak, desteğini somut olarak sunmakla mümkündür. Desteğin basit biçimlerinden biri olan bu dayanışmaya küçümsemeden en ufak katkılarımızın bile önemli olduğunu kavrayarak katılalım!**

Dayanışma için: Türkiye İş Bankası Beyazıt Şb. **Hesap No:300-2231162**

Ayrıntılı bilgi ve direkt yardım için:
UMUT YAYIMCILIK-YENİ DEMOKRAT GENÇLİK
Oğul Sok. No: 16/4 Sultanahmet/İSTANBUL
Tel: 518 84 29 Fax: 518 23 23

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Sokak çocukları ve yeni "eğlencelerinden" biri: Tiner

Hemen hepimizin şu ya da bu yerde onlarla karşılaştığına eminim. Öyle ki, bu tür manzaralara ülkemiz topraklarında rastlamak oldukça sık olan bir şey. Hatta bir çoğumuzun artık kanıksadığı, sıradan, olması gereken günlük bir durummuş gibi alıştığını da rahatlıkla söyleyebiliriz. Sömürü, zulüm ve yozlaşmanın halklar üzerinde ortaya çıkardığı dejenerasyonun bir sonucu olarak bir çok insan bu olayın vehametini göremez ya da duygusal bir iç geçirmeyle, üzülünür onları görünce. Evet onlar tren ya da tramvaylarda, köprü altlarında, cadde göbeklerinde en soğuk günlerde bile yalın ayak dolaşan sokak çocuklarıdır!

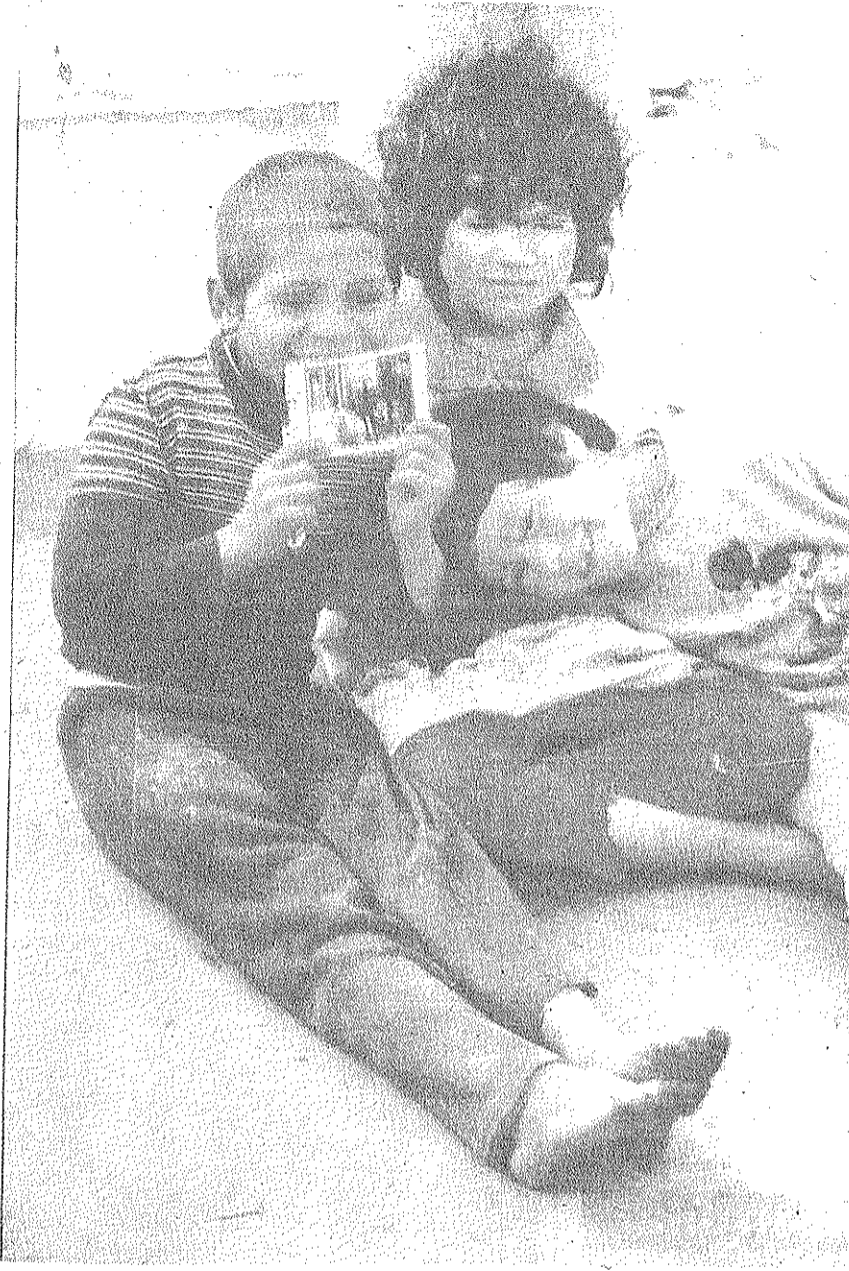
Kimi zaman duvar diplerinde sessizce uyurken görürüz onları, hemen diplerinden geçenlerin göz atışları dışında yapabilecekleri bir şey yoktur!

Çoğu kez kalabalıktırlar; annelerine sokulan minik kedi yavruları gibi iç içe, koyun koyuna yatarlar kaldırım taşlarının üzerine, fakat yanılmayın annelerine ya da babaları yok yanlarında, soğuk duvarlar, karanlık bir gece ve soğuk duvarlardan daha da soğuk olan "insanlık" var onlar için.

Kumkapı'nın ya da Beyoğlu'nun renkli kalabalığı, hareketi zaten umurlarında değil. Tüm dünya dertlerinden uzakta, gülerken görürüz onları. Çünkü bütün İstanbul onlarındır aslında. Senelerce kullanılmamasının verdiği eziyetle ya da bir çöp yığınının içinde bulunmasından ötürü tüm giysileri adeta çıplak olduklarını zannedecek kadar haşat olmuş, parçalanmıştır. Evden fersah fersah uzaklaşılsada alışkinlikler terk edilmediğinden birçok kez de açlık duygusundan olsa gerek baş parmağı ya da işaret parmağı ağızlarında emilmektedir sürekli.

Bu çocukların dilendiğini hepimiz biliriz, metrelerce yaşlı bir bayanın ya da şişman bir adamın peşinden yürüdükleri olur bin lira alabilmek için; bazende kalabalığın en görkemli olduğu bir caddede sevgilinizin yanında ayaklarınıza sarılarak para isterler sizden. Ya da kırmızı ışıkların duraklattığı arabaların camlarını pörsümüş bir süngerle silmeye çalışırken görürüz onları. Bir çoğumuz hiç mi hiç umursamaz, niçinini, nedenini düşünmez bile. Ya da bazılarımızın yaptığı gibi bir kaç madeni para atarak vicdan rahatlatır, bir an önce kurtulmaya çalışırız bu manzaradan. Ya da bir gazete manşetinde alınıp satıldıklarını öğreniriz, sokak çocuklarının.

Son yıllarda bir yönüyle kanıksanan sokak çocuklarının bu hallerine yeni bir görünüm daha eklendi. Şehlalaşmış, kaymış gözler; yalpalayan adımlar, ne olduğunu bilmediğimiz ama ağızlarından belirli belirsiz dökülen sözlerle uyumuş, sarhoş olmuş tinerci çocuklardır bunlar. Kemerlerine sıkıştırılmış plastik şişelerde ya da varsa ceketlerinin iç ceplerinde taşırılar tinerlerini. Yanlış anladığınızı sanmayın basbayağı tiner işte bu çocukların taşıdıkları. Günlük yaşantımızın kullanımını dışında bilmediğimiz başka marifetleri olduğunda öğreniyorsunuz tinerin. Nasıl mi diyorsunuz? Efendim örneğin sokakta kalmış aç bir çocuğa sanki tıka basa yemek yemişcesine tokluk hissi verebilir. Donduran ayazda, buz gibi betonlarda boylu boyunca yatarken sıcak bir evde sobanın başında ısınmışçasına ısınmasını sağlar. Daha da önemlisi ise öyle bir hayaller alemine sokar ki çocukları bir anda yalnızlıktan, kimsesizlikten kurtulurlar. Ne isterlerse, kimi isterlerse hemencecik bitirir yanlarında. Üste-

Gülüşleri, yaşamın ciddiye alınır tarafı kalmadığından...

lik utanma ya da ezilme duyguları yerini cürete ve dik başlılığa bırakmıştır artık. Yoldan geçenlerin kıyanan bakışlarını, küçümseyen hatta iğrenen bakışlarını mağrur bir edayla kendilerine fırlatarak yürümek var en işlek caddelerde. Yalpaladığını sanıp, kaçışlarda sağa sola, varlığını onlara kanıtlanmanın gücü ve keyfiyle uçarcasına yürürler bol ışıklı caddenin kalabalığında. Ta ki hayal ettikleri şeylere ulaşıncaya dek...

Üstelik sokak çocuklarını görüpte vicdanını kolay yoldan rahatlatmak isteyenlerden bir beyefendinin ya da sokak çocuklarının yanlarına yaklaştığında korkup çığlık atarak kaçmayacak bir hanımefendinin verdiği küçük liralarla rahatlıkla satın alabilir tineri.

Egemen burjuva-feodal sınıfların soysuz düzenlerinin ürünüdür bu çocuklar, onları gördüğümüzde iğrenç kapitalizmi görenek egemen sınıfların ne kadar halkçı ne kadar insancıl olduklarını bir kez daha anlamanız gerekir.

Kim vazgeçirebilir ki bu çocukları tiner çekmekten? Yani çok haksızda değil bu çocuklar. Kim onlara unutturabilir ki tecavüzü, aşağılanmayı, açlığı, sevgisizliği, soğuğu, evsizliği tinerden başka? Ancak ve ancak ab-ı hayat suyu olarak tiner can verir onlara, çaktı ki tineri tüm dertler son bulacaktır.

Birilerinin devlet dediğini duyar gibi oluyorum. Devlet mi dediniz? Bu insanlara niye sahip çıkılmıyor mu dediniz? Bırakın allah aşkıma devlet kendi

Sistem bizi öyle güdümlendiriyor mu? Ne yapabiliriz ki biz de sokakta kalmamak için çaba sarfetmiyormuz? Yani anlayacağınız biz de şöyle bir göz dokundurandan sonra ya da "içim parçalanıyor" deyip geçenlerden değil miyiz?

Taraflar böyleyken; devlet büyük şirketlerin, ağa babalarının istekleri ile yönlendirilirken sokaklarda yatan binlerce çocuğun sözü bile edilmez. İnsanlar sürüler gibi, yaşam çarkının arasında ezilirken sokaklarda yatan binlerce çocuğun kurtuluşu elde edilemez!

Kirli bez paçavralarından, morarmış küçük burun deliklerine çekilen ab-ı hayat suyu, yeryüzünün en güzel kokusu, kısacık ömrü yaşanabilir kılan bir büyü südür tiner onlar için!

Duvarın dibinde iyice birbirine sokulmuş bir vaziyette öylece yatıyorlar. Gitgide seyrekleşiyor yanlarından geçenler. Vakit gece yarısı olmuş. Onların yaşlıları kimbilir ne kadar rahat, sıcak ve güvenli yataklarında yatıyorlar şimdi? Oysa onlar duvarların önünde, kimsesiz, korumasız. Sokağın yasalarında küfür ve zor birinci sırayı alıyor. Her türlü uyuşturucu kullanımına açık sokaktaki çocuklar. Yoksullar için en ucuz ve en kolay yoldan bulunan tiner, bally gibi maddeler kullanımında birinci sırayı alıyor. Arabesk müzik onların yaşamalarının temel taşlarından biri.

Tüm bunların dışında basında yer alan; çeşitli vesilelerle işlenen Brezilya'daki çocuk katliamlarına yeri gelmişken burada değinmeden geçemeyeceğim. Evet sokak çocuklarının akıbeti dünyanın hemen hemen her yerinde aynı. Yoksulların ev sahipliğini yaptığı sokaklar birçok kez şu ya da bu biçimde onların mezarları oluveriyor. Brezilya'daki biçim ise oldukça vahşi ve sömürünün, insanlık düşmanlığının nasıl bir iğrençlik olduğunu bir kez daha gözler önüne seriyor. Kapitalizmin ucuz emek olarak kullandığı çocuklar sokaklarda belediyelerin öldürdüğü köpekler gibi kurşuna diziliyor. Yaşları en fazla 12-13 olan bu çocukların polis tarafından uyuşturucu kullandığı için, sokaklarda yaşayan çocukların "tedavi" için öldürüldüğü ortaya çıktı. Son 4-5 yıl içinde yaklaşık on bin çocuğun bu şekilde öldürüldüğünün duyulması Brezilya'da sert bir tepkiyle karşılandı. Her türlü gayri insani uygulamanın meşrulaştırılmaya çalışıldığı, her şeyin metalaştığı sömürücü, burjuva-feodal düzenlerde insan yaşantısının ucuzluğu tüyler ürpertici bir biçimde bir kez daha karşımıza çıkıyor. ■

Öylece uzanmış soğuk kaldırımlara, tinerin ateşinden olsa gerek sıcak bir odada gibi rahat hissediyor kendini.

Meral Kahraman'ın anısına

Yağmurun, tipinin halay tuttuğu, asi fırtınaların dağ kayalarını dövdüğü hırçın bir ilkbahar günüydü. Hava gittikçe kararmaktaydı. Derken ansızın bastırıldı ilkbaharın gür yağmuru. Gürleyen göğün altında hışımla çakan şimşekler dik kayalara vuruyordu. Hepimizi heyecan ve telaş bürümüştü. Adımlarımız hızlandı. Amacımız hava iyice kararmadan engelbeli kayalıkları aşip daha önce iki kez uğradığımız göçerlerin çadırlarına varmaktı. Bir yoldaşımızın çadırlarıydı bunlar. Oraya varabilirsek hem üstümüzü başımızı kurutur, hem de karnımızı bir güzel doyurabilirdik. Üstelik partizan sevgisiyle dolu küçük kızın tatlı sohbetiyle neşelenir, gülerdik. Yatacak yer de bulurdu bize küçük kız. Daha önce olduğu gibi "gelin, benim yatağında uyuyun kirve" diye neşelenirdi. Yağmur o kadar şiddetle yağıyordu ki, hepimiz sırlıslık olmuştuk. Bir saate kadar çadırlar göründü. Yan yana duran iki tek direkli çadır ve çadırların ortasında cılız bir ateş parlıyordu. "Kirvemiz süt kaynatıyor herhalde" dedi yoldaş. Herkes sevinçle güldü. Çadırlara yanaşıyoruz ateşin etrafında üç kişi oturuyor... Ateşin alazları küçük kızın gözlerine vuruyor. Yanakları soğuktan al al olmuş, dudakları çatlamış, titrek titrek karşısındakiyle konuşuyor. "Merhaba kirve, biz geldik", sevinçle havaya fırlıyor, "anne anne partizanlar geldi... partizanlar geldi", ahlanıp vahlanıyor, "nasılda görmedim sizi, hangi taraftan geldiniz." Teker teker sarılıp hepimizi öpüyor Meral kirvem. Aniden sözümlü kesip "tabi ki özledim, sizin gibi dostlar özlenmez mi?" dedi. Kendi kendime "bizim Meral'imiz küçük ama lafları büyük, çok olgun konuşuyor" diye düşündüm. Düşüncelerimi bölüyor sözleri "çok ıslandırmız mi kirve? Ateşi bollaştırayım da önünde kurutun elbiselerinizi". "Tamam" diyorum, "kirve sen meraklanma, biz hallederiz". Çabucak bir sofraya hazırlıyor. "Anne, anne, çabuk ol, kirveler hem üşümüş, hem de acıkmuşlar. Sıcak süt içsinlerde kendilerine gelsinler biraz. Elbise torbanı çıkar anne, elbiselerini değiştirsinler. Onlar süterlerini içene kadar bizde elbiseleri kuruturuz". Bu cevher dolu küçük partizanla sohbet ediyorduk ateşin etrafında. Gözleri ışıltılı, sevginin, direncin, acının, öfkenin ve sevdanın harmanlanması sanki gözleri. Ateşin alazları gittikçe küçülüyor, "kirvesi, ateşe bir kaç odun atma ısınalım, ateş sönmek üzere..." "Tamam, tamam" deyip birkaç odun atıyor ateşin üstüne. "Meral kirvesi sende amma da cimriymişsin ha! Teker teker odun atıyorsun ateşe, şu odunları ateşin üstüne yığda güzelce ısınalım". Güllüyor, "hepsini attım ya, daha ne istiyorsun. Hem burası dağbaşı odun yok, kömür yok, üstelik aşağılara, Gebana inip getirecek kimsemizde yok. Biz buralarda bir-iki gün değil aylarca kalıyoruz. Tutumlu olmak zorundayız. Hem tutumlu olmak, israftan kaçınmak komünistlerde bulunması gereken bir özellik; hele hele gerilla yaşantısında tutumlu olmak bir zorunluluktur". "Çok haklısın kirve, söylediklerin doğru şeyler. Espri olsun diye söyledim". Gülerken "ben espiri yaptığını zaten biliyorum" diyor. Küçük partizan bildiklerini, öğrendiklerini sabırsızca bize anlatmaya çalışıyor. "Ama" diyorum, "öyle olmasına öyle fakat sen yinede cimri-

16 yaşındaki Meral Kahraman ve ablası Zeynep Kahraman 10 Ekim günü PKK tarafından acımasızca öldürüldü.

sin". Kızarak hemen cevaplıyor "he he, sen çok cömertsin, yanında ısınıp geldiğinizde ne yakacağız". Yoldaşlar gülerken "gördün mü bizim küçük partizan köşeye sıkıştırdı seni" hep beraber gülüyoruz. "Kirve kirve, gel süt iç, tirtir titriyorsun, gel süt içte kendine gel biraz hem cömertliğimi görmüş olursun...". "Diğerleri içti mi", "senin haberin yok onlar süt içeli çok oldu. Bir sen kaldın bir de ben...". "Sen niye şimdiye kadar içmedin Meral?", titreyerek "sizi görünce açlığı, soğuğu unuttum, sütü de unuttum, hem doydum, hem de ısındım". Bana sesleniyor, "kirve hele gel gel bizim bu bacı sütü içti, yatağa girdi hala zangır zangır titriyor". "Sen olsan titremezmiydin Meral..., üşümezmiydin?". "Hayır hiçte üşümezdim. Biz alışkınız böyle şeylere yaşamın acımasız koşulları alıştırmış bizi tipiye, borana..." Annesi Meral'i çağırıyor "daha yeter kızım gel yat artık, üşüyeceksin", yanımdan ayrılmak istemiyormuş küçük partizan, karşı koyuyor annesine "sende hep yat dersin anne, bugün kirveler gelmiş geç yatacağım ben..." Karnımızı doyurup elbiselerimizi kuruttuktan sonra hazırlanıp yola koyuluyoruz... Gidişimize üzüldüğü küçük partizan, yakaran bir sesle "gitmeyin kalın. Bu gece bizde yatın yanına giderseniz..." diyor. Gitmemiz gerektiğini anlatıyor Meral'e. "Tamam o halde tekrar geleceğinize söz verin..." Söz verip ayrılıyor çadırdan hepimizi teker teker öpüyor Meral... Evlerden kaybolana kadar buruk buruk bizi seyrediyor! Tek sıra halinde gecenin zifiri karanlığında ard arda yürüyoruz. Gökyüzü karabulutlarla örtülü, ne bir yıldız, ne de ayışı. Rüzgar buz gibi yalayıp geçiyor suratlarımızı... Düşüncelere dahişiyor yürüyüşte... İçim sevinçle dolup dolup taşıyor. Küçük partizanın dostluğu, inancı, direnginliği takılıyor aklıma, dost, sıcak, bakışlarını bize yardım edebilmek için çırpınışlarını, yanbaşımdan bir ana şevkatiyle duruşunu düşünüyorum... Umud doluyor yüreğim. Bu dağlarda bu dost insanlar varken, emeğin, acının, öfkenin biçip diktiği bu dostlar varken düşman sırtımızı toprağa vuramaz bu dağlarda. Ayrılışımızdaki son cümleleri takılıyor kafama Meral'in "gitmeyin kirveler. Ben kendi yatağımı veririm size, hep beraber yatarız" diyen o güzel ses hiç çıkmıyor kulaklarımdan yol boyunca...

İki gün sonra dönüşümüzde tekrar uğradık göçer çadırlarına. Tek sıra halinde yanaşıyoruz çadırlara. Bizi gören ev halkında bayram havası esiyor. En güzel elbiselerini giyinmiş, saçlarını özenle tarayıp örmüş, gerilla giyinişli ışıltılı gözleriyle, teker teker kucaklıyor hepimizi Meral, gözlerinden sevinç okunuyor. Mutluluk sarmış her yanını, Meral'e olan sevgimizden dolayı Mere diye çağırıyoruz onu. Merakla "kirve nasılsınız durumunuz nasıl, diğer bacı nerede kaldı?". Heyecanlı heyecanlı bizleri soruyor. "İyiyiz hem de çok iyiyiz Meral, sen ne alemdesi?. Ne bu şıklık, bu ne güzellik, bayram değil seyran değil bugün niye en güzel elbiselerini giydin, üstelik süslenmişsin, taranmışsın, görücülerin mi gelecek yoksa". Ablası söze karışıp "kirve bizim Meral sizin geleceğinizi duydu mu bayrama gider gibi süslenip püsleniyor". Meral sitemkar bir sesle "sende hep böyle yapıyorsun kirve. Sende biliyorsun ki bizim bayramımızda seyranımızda sizlersiniz. Sizin gelmenizden daha büyük bayram olur mu? Yaşadığınızı görmek benim için en büyük mutluluk" "yok yok... görücülerin gelecek herhalde yoksa bu kadar süslenmezdim..." "Ne görücüsüyümüş eskilerde kaldı o. Siz komünistlerin görücülük usulünün ilkel ve geri olduğunu çok iyi biliyorsunuz. Ben görücü usulüne karşıyım. Sevgiyi ve emeği hiçe sayan, iki insanın beraberliğini cinsel duyguların tatmini derecesine indiren, amaçsız ve hedefsiz bir olay. İnsan beraber olacağı kişiyi özgürce tanıyarak, yaşamın zorlukları içerisinde sevgiyi, emekten damıtarak sevebilmeli, sevmeli, insanlar birbirlerini kavganın ateşinden yoğurarak bir olmalılar. Aksi bir beraberlik acı ve felaketten başka bir anlam taşımaz". "Yahu Mere sen ammada politikmişsin ha nereden öğrendin bu kadar şeyi... "Kirve yine başladın alay etmeye diyerek yutkundü. "Yok yok kirve samimi söylüyorum çok şey biliyorsun. Nereden öğrendiğini merak ettim..." Gülerken "nereden olacak, yaşamdan, sizden, kavgadan öğrendim bunları, benim abimde komünist ondan öğrendim..." Çadırlarda coşkun bir sevgi; gelişimizi ev halkı bayram kutlar gibi karşılıyor. Yorgun ve açız, hemencecik bir sofraya kuruyorlar bize, sacda et kavurulmuş, yanında kuru soğan ve yoğurt, yufka ekme bir güzel karnımızı doyuruyoruz. Böylesi zengin sofralar her za-

man nasibimiz olmuyor. Güzelim em üstüne birde Munzur'un soğuk sularını içince... Yoldaş gülerken "ziyafet hazırlamış bize Meral", Meral'e takılarak "Mere bu kuzuyu bizden habersiz tek başına yiyecektin demek". Buruk bir sesle "ben sizin geleceğinizi biliyorum, kuzuyu sizin için kestik, sizin için hazırladık bu sofrayı..." "Hadi hadi ayıp olmasın diye böyle söylüyorsunuz, Nerden biliyordun geleceğinizi..." Al al oluyor yanakları kaşlarını çatarak "abim söyledi bugün geleceğinizi, hem giderken sizde söz vermiştiniz geleceğinizi diye..." "Yoldaşa takılıyor kız kardeşi Meral'e, "tüm ev halkı kirveler gelecek kuzu keselim" dedi. Meral karşı çıktı "kesmeyin" dedi, "cimri zaten bizim Mere..." Sitemli bir sesle "tabi tabi ben iki gündür kirveler gelecek diye yol gözlüyorum, size yemek hazırlıyorum sizde hala bana cimri deyip duruyorsunuz... Konuşmuyorum artık sizinle..." diyerek çekip yan köşede oturuyor. "Mere, partizanlar küsmez hele gel gel kimin kirvesi... Biz seni çok sevdiğimizden öyle söylüyoruz. Abin anlattı bize, zaten bizde biliyoruz, sen çok cömert ve mertsin bizden hiçbir şey esirgemeyeceğini biliyoruz. Gel sen tasalanma", neşeleniyor, güllüyor, gözleri ışıltıyor. Bu sözlerimiz onun için büyük bir mutluluk kaynağı oluyor. "Abi sen zaten hep böyle yaparsın, niye sürekli benimle uğraşıyorsun, çok iyi biliyorsunki ben kirveleri her şeyden çok seviyorum, onlardan hiçbir şey esirgemem", yoldaşa tatlı tatlı "Yahu Mere madem o kadar çok seviyorsun kirveleri, seni onlara verelim, beraber götürsünler". Cıvı cıvı bizim Meral "tamam ben giderim yeterki onları götürsünler..." "birlikte götürürmüsünüz" dercesine bana bakıyor. "Mere seni götürürüz ama biraz daha büyüme lazım". Karşı koyuyor "ben yeterince büyüğüm". "Evet ama biraz daha büyümen gerekiyor, hem sen dayanılmaz gerilla yaşantısına". Sertleşiyor "niyeymiş siz dayanırsınız da ben dayanmam mı bal gibide dayanırım, bal alışkınım dağ hayatına", "tamam tamam gelecek yıla alırsın seni yanımızda grup komutanı yaparız seni öldürür kirvesi?", sevgiyi bürünüyor Meral "hep o günü bekleyeceğim" diyor, hep beraber güllüyoruz. Artık ayrılık zamanı; herkesle kucaklaşıp ayrılırken döndürene sarılıp öpüyor bizleri küçük kız "Yine gelin ha, mutlaka uğrayın bizlere, bizi yalnız bırakmayın buralarda" diyor.

Meral'i görmeyeli iki ay olmuş, özlemiştik küçük partizani, güllü sohbetini, yemeğini, suyunu, gülele gözlerini, partizan sevgisiyle dolu küçük yüreğini, dostluğunu, asilgâyürümesini, herşeyini çok özlemiş Meral'imizin...! Haberini aldık gülerken düşmüş toprağa; dost sandığı, işlerine sevindiği seveda küskünler hain kurşunlarıyla dağlanmıştı küçük yüreği. Yüreğimize gömeceğiz, karnın yüreğimize gömeceğiz küçük partizanın özlemini. Ne tatlı güllüyle gülcüncası gözleriyle nede dostluğulla bir daha buluşamayacağımız küçük partizanın, ama buluşma mekanları küçülecek, yürek olacak, beyin olacak yürekte ve beyinde binlerce kez kurşunlanarak görüşeceğiz Meral'imizle... ■

Sabah Tufanı

Berfin yayınları tarafından basılan Sabah Tufanı isimli kitap, Mao Zedung'un 26 Aralık 1893'te Hunan eyaletinin verimli Şaoşan vadisi üzerindeki dağlık klan köylerinden biri olan Şaoşa Çung'ta doğmasıyla birlikte başlıyor. Mao Zedung'un hayatını ve mücadelesini anlatan bu kitabı okurken, insan kendisini bir anda devrim sürecinin içinde bulabiliyor. Çin Devrimi'nin nasıl Başkan Mao'nun devrimciliği ve düşünürlüğü temelinde geliştiği, tüm olaylar karşısında hiçbir zaman Başkan Mao'nun kitle insiyatifini kaybetmediğini gözler önüne seriyor.

Bir insanın hayatı ve o insanın hayatını adadığı sosyalist devrim arasındaki diyalektik bağı koparmadan ele almayı başaran Sabah Tufanı, anlatımıyla günümüze ışık tutabilen bir roman. Çin halkının bitmeyen, tükenmeyen gücünü keşfeden Başkan Mao, kendini halkına adanmış ve düşüncesini biçimlendirerek, geliştirerek teori ile pratiği birleştirmiş, dünyanın tüm ezilen halklarına yol gösterici olmuştur.

Kitap, Mao'nun hayatını anlatırken hemen her insanın yaşamında karşılaştığı çeşitli sorunlara Mao'nun nasıl yaklaştığını ve nasıl bir kişilik şekillenmesi içinde geliştiğini açık ve çekici bir dille anlatıyor. Kitabın ileri sayfalarında, Mao'nun politik gelişimi ve olaylar karşısındaki siyasi kavrayışı verilmeye çalışılıyor ve bunda istisnai durumlar dışında başarılı da oluyor. Yer yer Mao'ya yöneltilen eleştiriler ve Başkan Mao'nun verdiği cevaplar günümüzde de belirli bir bağ kuruyor. Ayrıca Mao'nun kitaptaki şu sözleride düşüncelerinin günümüze nasıl yansıdığının en büyük ispatı: "Kimilerinin kitlelerle birlikte çetin bir mücadele yürütecek sabrı yoktur, onlar sadece ziyafete konmak için büyük kentlere gitmek istiyorlar... Bu ideolojinin kökünden silinip atılması, Kızıl Ordu'daki ve Parti örgütlerindeki ideolojik mücadelede önemli bir hedeftir..." (Sabah Tufanı syf. 241). Çin devriminden sonra Başkan Mao'nun haklılığı Çin'de net bir şekilde gözler önüne serilirken, ülkemizde de bu başarıyı karalamak isteyenlere bu kitabı okumalarını önerebiliriz. "Siyasi iktidar silahın namlusundan doğar" sözü de ÇKP'nin 1949'daki zaferi ile doğrulanmıştır. Başkan Mao'yu 'köylü devrimcisi' olmakla suçlayan zihniyetlere, Mao en güzel cevabı Çin halkına özgürlüğünü kazandırarak ve Çin'de sosyalizmi inşa ederek veriyor.

Kitabın yazarı Han Suyin, Başkan Mao'nun kişiliğini anlatırken de kesinlikle abartıya kaçmadan, Mao'yu kitlelere önderlik eden bir birey olarak ön plana çıkartıyor. Hatta bunu kitapta yine Başkan Mao'dan bir alıntıyla belirtelim: "Bizim tanrımız, Çin halk kitlelerinden başka değildir. Çin halk kitleleri ayağa kalkıp bizimle birlikte kazarlarsa, bu iki dağı (emperyalizm ve feodalizm) niçin yerle bir etmeyecek?" Çin halkının yoksulluğu ve cezalet ile savaşım, Başkan Mao'nun en zor işiydi. Başkan Mao, kesinlikle

devrimden sonra geriye çekilmemiş ve Çin halkının gelişmesi için uğraşmıştır.

Sabah Tufanı'na, kendi katogarisinde en iyi inceleme yapıtlarından biri diyebiliriz. Yazar Han Suyin, belgeler ve canlı tanıklarla yaptığı incelemelerle, adeta Çin devrim sürecinde karanlık sayfa bırakmamaya çalışmış. Başkan Mao'nun çocukluk günlerinden başlayarak, gençliğinden uzun yürüyüşe, iktidarın ele geçirilmesinden Kültür Devrimin'e ve Kore Savaşı'na kadar geniş bir şekilde inceleme ve yazıya dökmüş. Bize de bu yazıların okumak ve üzerinde tartışmak düşüyor. Gerçekten üzerinde tartışılması gereken bir kitap. Bazen kendinize ters gelen fikirlerle karşılaşabiliyor, bazende Başkan Mao'nun enginliği, siyasi genişliği ve kararlı mücadeleciliği karşısında "muhteşem bir insan" diye kafanızdan geçirebiliyorsunuz.

Burada aklımıza şu soru geliyor. Bu kitabın eksiklikleri yada yanlışlıkları yok mu? Sabah Tufanı güzel bir yapıt olmasına rağmen, bazen gerçek-

leri çarpıtmış ve konuları iyi ele alamamış. Özellikle ÇKP'nin Amerika ve SSCB ile olan ilişkileri pek gerçeği yansıtmamaktadır. O yüzden kitap eleştirmeye gayet açık. Böyle olmasına rağmen daha önce değindiğimiz gibi Başkan Mao hakkındaki araştırma yazılarının hepsinden daha iyi bir yapıt. Yani kategorisinin en iyilerinden biri. İşte biraz da bu yüzden Sabah Tufanı itinalı bir şekilde okunmalı ve üzerinde tartışılmalı. Yani kısaca genel olarak olumlu ve önemli bir içeriğe sahip olmasına rağmen hatalı değerlendirdiği kısmi konularda olmuştur. Bu anlamda sağlıklı ve titiz bir okumayla, bunlar daha rahat bir biçimde gözlenebilecektir.

Kitabın özelliklerinden biri de, kişileri olaylardan soyutlamıyor ve hepsini birden aynı anda ele alıyor. Böylece devrim sürecinde kimlerin ne derecede yararlı veya zararlı, ya da çeşitli aşamalarda insanların neler düşündüğünü gayet yalın bir şekilde ortaya koymayı başarıyor. Ayrıca Sabah Tufanı'nda konular hemen geçirtilmi-

yor; onun yerine geniş bir şekilde açıklama ile anlatılıyor. Bu da bizim gerçekleri görmemizi daha net olarak sağlıyor. Zaten bu anlatım sayesinde kitap hakkında tartışılacak konuların zenginliği doğuyor.

Dünyada ve Türkiye'de Maoist hareket ile birlikte Maoizm'inde güçlenip geliştiği ve aynı zamanda Maoizm'in yoğun saldırılara uğradığı günlerde, Sabah Tufanı gerçekten okunması gereken bir kitap. Anti-Maoist saldırıların yoğunlaştığı günlerde, Başkan Mao'nun daha iyi bilinişi ve kavranılması zorunludur.

Fujimori faşist diktatörlüğünün yalanlarına, Gonzalo'yu karalama kampanyasına rağmen, PKP'nin Maoizm'e sınıksız sarılması ve devrimci savaşı yükseltmesinde gösteriyor ki, Başkan Mao'yu anlayan ve kavrayan bu savaşı kazanacaktır. Kitleler Maoizm'i iyi kavradığı zaman, önderlerin ölmesi ya da tutsak düşmesi karşısında bile halk savaşını yükseltecektir. Mao'yu daha iyi anlamak ve anlatmak için de bu kitap üzerinde tartışılmalı ve sağlıklı tartışmak içinde önemli bir şekilde okunmalıdır.

2500 yıllık feodal bir toplumun binleşmesi, gelişmesi, güçlenmesi ve "feodalizmi yıkacağım" diyerek ortaya çıkmasında, sosyalizmin inşasında, iktidarı kültür devrimleriyle proletaryanın eline almada Maoizm nasıl anahtarsa, günümüzde de kitleleri dizginlerinden boşandırmada anahtar yine Maoizm olacaktır.

Sabah Tufanı'nı okurken ülkemiz koşullarını ve o günkü Çin ile benzerliklerini gözönüne aldığımızda kitap daha ilgi çekici olmaktadır. Kitabın bir başka özelliğide, alışılageldiğimiz Başkan Mao'nun devrim mücadelesini anlatan kitaplardan farklı olarak özel hayatını da anlatması. Bunu da, yani devrim mücadelesi ile özel hayatını birbirinden farklı olarak değil de aynı paralelde alması gayet olumlu ve Mao'yu bir başka yönden de kavramada oldukça başarılı bir çalışmadır.

Çocukluğundan başlayarak özel hayatı ve mücadelesinin çekiciliği içerisinde ele alındığına dikkat çekerek kitap için söylenebilecek tek şey; okuyun, okutun ve üzerinde tartışın olabilir. Şunu da yine belirtmekte yarar var. Kitabı okurken kitlelerin isyanını ve bu isyanı halkın kurtuluş mücadelesine kanalize etmede usta ve yetkin bir önderin güçlü kavrayışını özümsemek hayati derecede önemlidir. Kitleleri anlamada, onları dönüştürmede ve yarınlarnın ellerine almada yeteneği özümsemeliyiz. Bütün devrimcilerin örnek almaları ve kendi kişiliklerinde somutlaştırmak için çaba sarfetmeleri, önelere hedef olarak böyle bir potansiyeli koymayı seçmeleri gerekmektedir.

Özet olarak okunması gereken kitapların arasında önemli bir yere sahip olan bu eseri mutlaka okumak gerekmektedir. Çağımıza damgasını vuran Maoizm ideolojisinin mimarı olan Başkan Mao Zedung'un yaşantısını ve gelişim çizgisini öğrenerek anlamak, devrimci mücadelede bize vazgeçilmez değerde kapasite katacaktır. ■

HAN SUYIN SABAH TUFANI Mao Zedung ve Çin Devrimi 1893-1954

BERFİN

Kafka

Kafka/Yönetmen: Steven Soderbergh/ **Senaryo:** Lem Dobb/ **Oyuncular:** Jeremy Irons, Theresa Russell, Alec Guinness, Armin Mueller-Stahl, Jeroen Krabbel/ 1993, ABD/ 99 dak.

Kafka, gürültüsüz ama küçümsemeyecek bir izleyici kitlesi tarafından beğeniyle izlenerek geçti İstanbul'dan. Hatta seyircinin ısrarı üzerine gösterim süresi uzatılarak geçti. Gösterildiği son günde bile salonun dolu olması şaşırtıcı değildi bizim açımızdan. Filmi görünce, bu ilgiyi hakettiğini düşündük. Filme Kafka'nın biyografisini izleyeceğimiz (itiraf edelim biraz da sıkılacağımız) düşüncesiyle gittik ancak, Kafka'nın yaşamının kısa bir kesitinin, yine Kafka'nın yazdığı öykülerle örgülenerek, ilginç ve bir o kadar da güzel bir sanat ürünü çıktı karşımıza.

Filmi tanıtmadan önce, biraz Kafka'yı tanımamız gerek. Çünkü film o zaman daha anlaşılır oluyor. Zaten izlenmeden öncede Kafka'nın öyküleri ve tarzı hakkında bir ön bilgiye sahip olmak gerekiyor. Yoksa film anlam kaybına uğruyor.

Kafka, 1883 yılında Prag'da Çek bir babanın ve Alman asıllı yahudi bir anenin çocuğu olarak doğdu. Orta öğrenimini Prag'da yaptıktan sonra, babasının zoru ile Prag Üniversitesi'nde hukuk öğrenimine başladı. Bu arada kendi eğitimiyle sanat tarihi ve Alman edebiyatı dersleri alıyordu. 1906'da doktoraasını tamamladıktan sonra, Prag'daki Bohemya Krallığı İş Kazaları Sigorta Şirketi'nde çalışmaya başladı. O sıralarda bir arkadaşının vasıtasıyla Prag edebiyat çevresine girdi. Sigorta Şirketi'ndeki büro çalışmasından sıkıldığı için kendini bu çalışma düzenine adapte edemedi ve çevreye yabancılaşma duygusu 1912'ye değin devam etti. Bu ruh hali o yıllarda ki eserlerine de yansdı. Aynı dönemde tanıştığı Berlin'li Felice Baver'le iki kez nişanlandı. Ancak, evliliğin kendini yazmaktan alıkoyacağını düşünerek evlenmekten vazgeçti. Daha sonra onunla yazışması sonucu biriken mektupları, ölümünden sonra "Felice'ye Mektuplar" adıyla yayımlandı.

1914'te başlayan 1. Dünya Savaşı'nda Kafka, zayıf vücut yapısı nedeniyle askere alınmadı. Bu arada geniş bir çevrede tanınmaya başlamıştı.

1917'de Kafka'nın vereme yakalandığı anlaşıldı. 1920'de Çek gazeteci ve

çevirmen Milena Jesenka ile mektuplaşmaya başladı. ancak evlenmediler. Kafka'nın ölümünden sonra bu mektuplar "Milena'ya Mektuplar" olarak yayımlandı.

Sağlığının kötü gitmesi üzerine. 1922'de emekliye ayrıldı ve 1924'te Viyana'da öldü. Prag'da toprağa verildi.

Kafka'nın 1912'deki erken dönem yapıtlarının yaşamında önemli bir yeri vardır. Bunlar "Bir savaşın tasviri" ve çevreye yabancılaşma duygusunu ilk kez ortaya koyduğu "Taşrada düşün hazırlıkları" gibi uzun öykülerle bir düz yazıdır.

Kafka, alıngan, huzursuz, ürkek, çekingen, alçak gönüllü, çevresiyle zor ilişki kuran, duygulu kişiliğiyle, yaşamı baştan sona güçlü ve sert bir baba imgesinin gölgesinde geçmiş, babasıyla aralarında hiç bir zaman yakın bir ilişki kuramamıştı. Tam tersine, bu sağlıklı baba-oğul ilişkisi Kafka'nın içine kapanmasını hızlandırdı. Babasına yazdığı 61 sayfalık mektupta (Babaya Mektup) Kafka yazarlığı seçmesinin ve sürekli boşa çıkan evlenme girişimlerinin nedenini, üstün baba kişiliğinin baskısından kurtulma çabaları olarak değerlendirir.

1912'de bir gecede yazdığı "Yargı" adlı öyküsünde de gene oğul ve baba söz konusudur. Ama bu onun aynı zamanda çevreye yabancılaşma duygusunu en güçlü biçimde yansıttığı bir yapıttır. Bir sabah yatağında bir böcek olarak uyanan Gregor Samsa, bilinci dışında gerçekleşen bu değişimi kendisi bir türlü kabul edememesine karşın, çevresi kısa bir şaşkınlıktan sonra onun artık bir böcek olduğunu kabullenirler. Böcek haline gelen Samsa, o güne değin sürdürdüğü yaşama ve çevresindekilere değişik bir gözle bakar.

Değişim motifine Kafka'nın bir çok eserinde rastlanır. Yapıtların hepsinde değişimin taşıdığı anlam hemen hemen aynıdır. Aşağı geldiği dünyadan, durumlardan koparılıp, yepyeni, kendisine yabancı durumlarla karşı karşıya bırakılan insan, o güne değin sürdürdüğü yaşamın ne kadar yanlış, yalanlarla dolu olduğunu anlar.

Kafka'nın bütün öykü ve romanlarında dış dünyanın gerçekleriyle değil, kendi içinde geçerliliği olan bir dünya ile karşılaşılır. Eserlerini şöyle sıralayabiliriz: Bir Savaşın Tasviri, Taşrada Düşün Hazırlıkları, Yargı, Değişim, Bir

Akademiye Rapor, Yitik, Amerika, Davası, Şato...

Film, bir at arabası ve çıldırması bir insan görüntüsüyle başlıyor. İlk etapta bu ilgisiz görüntünün anlamını çözmeye çalışırken, Kafka'yı, çalıştığı sigorta şirketini ve ilişkilerini tanıyoruz. Kafka sigorta şirketinde çalışmasının yanında, yalnız yaşamakta ve yazmaktadır sürekli. Bu arada, kendisi gibi yalnız yaşayan arkadaşı Raban kaybolur. Bir kaç gün sonra Kafka'ya onu morgda teşhis ettirirler ve intihar ettiğine inandırmaya çalışırlar. Kafka bu ölümü anlamaya çalışırken, çalıştığı şirketten, devrimci bir arkadaş grubu onunla ilişkiye geçmek isterler. Ancak Kafka buna yanaşmaz. Onlarında bir süre sonra öldürülmesi sonucunu çok sözü edilen şatoya girer Kafka gizli bir yoldan. Ve oranın bir işkence merkezi olduğunu görür. Beraberinde götürdüğü bombalı çantadaki bomba patlar ve işkence merkezinin yöneticisi ölür. Kafka, şatodan geldiği yoldan çıkar. Ertesi gün işe geldiğinde, her şeyin değişmiş olduğunu, eski köhne ve baskıcı düzenin, monoton iş yaşamının sona ereceğini bekler. Çünkü işkencenin baş sorumlusu ölmüştür. ancak beklediği gibi olmaz hiçbir şey. Aynı baskılar, aynı takipler devam etmektedir. Sadece kişiler değişmiştir.

Burada, aslında kişilerin, sistemin bir parçası olduğu, çözümlen ancak sistemin tamamen değiştirilmesiyle gerçekleşebileceği mesajı alınabilir. Ancak kahramanımız Kafka, bu doğrultuda birşey yapmaz. Duyularını ve iç hesaplaşmasını günlüğüne aktarmakla yetinir.

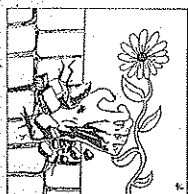
Başta da söylediğimiz gibi film Kafka'nın birkaç öyküsünün, onun yaşamıyla örgülenmesinden meydana geliyor. Burada yönetmen Steven Soderbergh'in başarısını takdir etmek gerekiyor. Soderbergh ve filmın senaristi Lem Dobb çok güzel bir kurguyla bir araya getirmişler Kafka'yı, Değişim'i, Davası'yı ve Şato'yu. Filimde Kafka gerçekte olmadığından daha araştırıcı, daha aktif ve daha gerçekçi olarak sunulmuş izleyiciye. Filmin siyah-beyaz çekilmesi ve sadece şatonun anlatıldığı bölümde renklenmesi, filmi daha da zenginleştirilmiş ve çarpıcı kılmış. Kafka'yı oynayan Jeremy Irons başarılı bir oyunculuk sergiliyor. Zaten zengin oyuncu kadrosu ve oyuncuların rollerinin hakkını vermesi filmin bir başka güzel yanı. Eğer filmi görme şansınız varsa kaçırmayın diyoruz.

* Yazıdaki Kafka ile ilgili biyografik bilgiler Anâ Britanica'dan alınmıştır.

Esenyurt Belediye Tiyatrosu'nun genç kadrosundan günümüze bir ışık: 'Duvarların Ötesi'

DUVARLARIN ÖTESİ

Yazan: Turgut ÖZAKMAN Yöneten: Nazım YILMAZ
Elekt, Müzik: Göksef İNÇİ

Oynayanlar
1. Mahkum : İrfan Badur ALKAN (Reis)
2. Mahkum : S. Suat KOROĞLU (Sahlekat)
3. Mahkum : Ç. Yıldız ARIK (Bacaksız)
4. Mahkum : Murat AYDIN (İhtiyar)
Kız : Pınar ARIK (Öğretmen)
Doktor : M. Bahri SARIHAN
Işık : Derya AKSOY
Yan Yrd : Yıldız ARIK
Sahne Amiri : Murat AYDIN
Kostüm Amiri : Derya AKSOY

Esenyurt Belediye Tiyatrosu genç kadrosu ile "Duvarların Ötesi" isimli bir oyun sergilemeye başladı. İlk oyun 31 Ekim günü Esenyurt Belediyesi Kültür Merkezi'nde ücretsiz olarak halka su-

nuldu. Oyundan önce dağıtılan tanıtım açıklamasında genç oyuncular oyunlarını şöyle anlatıyorlar: "Turgut Özakman'ın bu oyunu; mekanı, zamanı, ülkesi, isimleri belli olmayan çağdaş dünya ülkelerindeki çarpıklığı çok ince bir dille, yalın ve çarpıcı bir şekilde aktarmıştır. Sevginin olmadığı, bütün ilişkilerin yoz olduğu; kültür yozlaşmasının içinde boğulan insanlar ve baskı rejimlerinde, demokrasilerin uygulanmadığı, her ilişkinin meta ile ölçülüp tartıldığı ülkelerin birinde geçen bu oyunda sevgisi dünyaya bedel bir öğretmen; toplumun, yaşamın suça ittiği bu dört mahkuma sevgi ve ışık vermesi ile gelişip, ikna etmesi ile

farkında olmadan acı sona ulaştırıyor. Hukukun işlemediği, toplu insan katliamlarının yapıldığı, işkencelerin yoğun olduğu ve yargısız infazların uygulanıp daha sonra demokrasiden söz edilen ülkelerden birinde geçen bir oyun. İnsan malzemesinin en önemli olduğu, sevginin ve barışın en çok ihtiyacımız olduğu çağımızda bu oyunun izlenip, çok önemli sonuçlar çıkarılabileceğine inanıyoruz."

Oyunda rollerini başarılı bir biçimde yerine getiren işçi ve öğrenci gençler, içeriğiyle, anlatım tarzıyla güzel bir oyun sergilediler. Oyunda kısaca "adli suçtan yatan mahkumların özgürlüğe

karşı duydukları heyecan, hapisten kaptırarak başka bir eve kapandıkları halde edeki dört duvar arasında kendilerini özgür hissederek bir saniye daha fazla özgürlük için canlarını vermeye hazır olmaları ve dünyaya bakış açılarının değişmesi" konusu işleniyor. Düzenin her istediklerini yapacağı güvencesine kanaarak teslim olduklarında ise düzenin hiçbir güvenilecek bir tarafı olmadığını görüyorlar; fakat bunu düşünene kadar vakteleri olmuyor. Silahlarını bırakarak teslim oldukları halde infaz ediliyorlar. Düzenin gerçek yüzünü ortaya seren bu oyunda, sahne önü ve arkasıyla görev alan tüm arkadaşları kutluyor ve başarılarının devamını diliyoruz.

NOT: İsteyen arkadaşlar, 'Duvarların Ötesi' isimli bu oyunu; Esenyurt Belediyesi Kültür Müdürlüğü'nde cumartesi günleri saat 15.00'de izleyebilirler.

Rüzgar kokusu

Mor dağların gölgesine sığınan yoksul evinde, o akşam, ilk kez konaklayan misafirlerine anlatırken "Tam on bir yıl önceydi, yavrularım" diye söze başlamıştı, Nado Ana.

Zayıf, incecik bedeni, belden aşağıya bükülmüştü. Nado Ana'nın. Uzun zamanlar yasa bürünen yüreği, avurtlarını içiçe geçirmişti. Saçları, ak köpüklü bir bulut gibiydi ve seyrelmişti. Alnında, yanaklarında ve gözlerinin etrafındaki çizgiler, sabana vurulmuş toprak gibi derin ve rüzgardan kurumuş gibiydi. Yine de beyaz kirpikleri arasındaki ela gözleri, kıvılcımlanıyor gibi geziniyordu, misafirlerinin üzerinde.

Hayli zaman eşikte yol bekleyen gözlerini, okşar gibi tek tek üzerlerine dikip, yaşlı bedeninin göğüs kafesini gümbürtüyle döven yürek atışları ve ak zülüflerine asılı hasretiyle, ilk kez konaklattığı misafirlerini kucaklayıp, alınlarından öperek içeri almıştı. Sobadaki ateşi iyice harlatıp çay suyu koymuştu. Misafirlerinin karınlarını doyurmasını beklemiş ve sonra bir tutam tütün getirip, misafirleri tütünleri sararken, anlatmaya başlamıştı. Konuşmasını sürdürürken, küçük burun kanatları titriyor, üst dudagi arada bir seyiriyordu. Kabuk bağlamaya yüz tutmuş yaraları, anlatımıyla beraber, tekrar deşilmeye başlamıştı. Yeniden, yeniden yaşıyordu o günü". "Bir sonbahar günüydü" diye devam ediyordu, Nado Ana:

"O sonbahar bir başkaydı, neler çekmedik ki, o sonbahar ve sonraki baharlar... İrmakların tutuştuğu, alevlerin üşüdüğü zamandı zaman. İnce ince yağın bir yağmurla beraber, güne sis de çökmüştü. Günlük güneşlik günlerimizi de onlar, toza, dumana boğardı zaten... Siz de duymuşsunuzdur ya, ben yine de anlatayım; hem size anlatmayıp da kimlere anlatacağım ki, siz de yavrularım değil misiniz? Eşiğe adımlarınızı attığınızda, onun kokusunu hissettim birden!... Neyse, bildiğiniz havalar esiyordu o zamanlar. Bunun yanında, sonbaharın rüzgarı, yağmuru söz etmeye bile değmez.

İki ay sonra, o gün sabaha doğru çıkip gelmişti eve. O iki ay ne de zor geçmişti! Kıvrık saçları burnumda tütüyordu. Ne kadar da özlemiştim sesini, kokusunu. O da dizlerimi... Akşam karanlığıyla birlikte yine yitip gideceğini biliyordum. Kaçaktı çünkü! Önce, saatlerce bana bir şeyler anlatıp durdu: Belki bu sefer daha uzun bir zaman gelmem ana, diyordu. Arkadaşlarının çoğu yitip gitmiş, hiç kimseden haber alamıyormuş. Ne bileyim yavrularım, bir sürü şeyler konuştu bana. Senin oturduğun sedirin üzerindeydik" diye içlerinden sakalları en uzun olanını işaretledi.

"Dizlerime dayadığı başımın kıvrık saçlarını okşuyordum o anda. Saçlarının arasında deli bir rüzgar kanat çıpıyordu. Seni, çam, rüzgar kokuyordu. Yüreğinde, kırlangıçlar göçerdi, uçsuz bucaksız maviliklere doğru. Gözleri, bedenleri saran bir sıcaklıkla parlardı. Şakaklarında karanfiller açardı... Nasıl anlatayım ki, onu yavrularım? Size benzerdi işte..." diye iç geçi-
rerek devam ediyordu Nado Ana:

"Usul usul yağın yağmurun şapır-

Partizan analar mücadeleye güç katan, can verenlerdir

tlarını dinliyorduk. O gün, babası da yoktu evde. Kasabaya inmişti. O olaydan sonra da zaten şuurunu kaybetti adamcağız. Baksanıza, nasıl öyle iki büküm olmuş sizi seyrediyor" derken, kapı arkasındaki köşeye ilişmiş kocasını gösterdi Nado Ana.

"Gün dağların ardına devrilmeye başladığında, biz hala sedirin üzerinde oturuyorduk. Henüz alacaydı hava. Başımı dizlerimden kaldırıp, yanıma oturduğu vakit, dışarıdan sesler gelmeye başladı. Yaklaştıkça, bir orman gibi uğulduyordu sesler. Derken her ağızdan çıkan bağırtilar kulağımıza çalındı:

- Evlle birlikte yakalım!
- Önce temiz bir dayaktan geçirelim!
- Evet ,evet, kemiklerini kıralım!
- Asalım şu komünist!
- Asalım!
- Asalım!
- Asalım!
- Ölüm...!

Bu sesleri duyduğumda, yüreğim ürperdi, yaprak gibi tiril tiril bir titreme tuttu beni. Camdan dışarıya baktığımda, evin etrafına yığılmış bir insan seli gördüm. Aman allahım, o ne kalabalıktı öyle! Çoğu karşığı köydendi. O vakitler, bizim buraların tek satılmış köyüde, o köyü zaten. Bunların daha önce hiç sesleri çıkmazdı. Ama ne zaman ki, köyler, dağ, taş askere kesildi, bunlarında soluğu çıkmaya, bağırtiları duyulmaya başladı. Onlar bizim evin etrafında birikirken, akerlerde köyün alt tarafında bekliyorlarmış. Sonradan duyduk ki, evin etrafını saranlar asker-

lerle birlikte girmişler köye".

Nado Ana, yılların kasvetini yüreğinden atarcasına derin bir "oh" çekip, nefesini kesik kesik bıraktı ve anlatmaya devam etti:

"Ana, bu itler eninde sonunda beni, buradan çıkarıp alacaklar. Sana zarar gelmesin hiç olmazsa... Sen sakın dışarı çıkma, olur mu ana?" deyip beni kucaklayarak öptü ve sonrada kapıyı açarak dışarı çıktı. Bunları öyle ani yapmıştı ki, şaşıp kalmıştım! Dilim damağım kurumuştu. Kolum kanadım kırılmıştı. Ne konuşabiliyordum, ne de önüne geçip dışarı çıkmasına engel olabiliyordum. Konuşmak istiyordum, konuşamıyordum. Önüne geçmek istiyordum, yerimden kıpırdayamıyordum. Sanki olduğum yere çivilenip kalmıştım!... Eşikten adımımı dışarı attığımda bağırtilar, gitmemesini söylemek istedim. Ama dudaklarımı bile oynatamadım. Çılgılığım yüreğime gömülüp kalmıştı.

O'nun dışarı çıkmasıyla birlikte, dışarıda bir dalgalanma oldu ki, yer yerinden oynuyordu. Kıyamet kopmuştu sanki! Birden gözlerimin önünden yavrumun küçüklüğü geçti. O anda bayılmışım zaten. Kendime geldiğimde karanlıkta iyice çökmüştü. Yüreğimde ağır bir acı... Ses seda yoktu. Korkudan, komşularda dışarı çıkmamıştı o gece. Yattığım yerde ne kadar kaldığımı bilmiyorum. Olduğum yerde taş kesilmiş, ardına kadar açık olan kapıdan, gözlerimi karanlığa dikip kalmıştım. Bir süre sonra kalkıp dışarı çıktım. Avazım çıkana kadar bağırıyor, yavruma sesleniyordum. Çılgılıklar arasında

sağa-sola koşuyordum. Ama yoktu! Çılgılıklarım kayalıklara çarpıp gerisin geri bana geliyor, yavrumdan ne bir ses, ne bir inilti gelmiyordu... Ses vermiyordum! Sesim sahipsiz kalıyordu!

Gece yarısı babası kasabadan döndü. Sonra da saatlerce köyün içinde, kendi etrafında dönüp durdu. Sabah olduğu vakit, ikimiz de köyün ortasında çöküp kalmıştık. Komşular başımıza birikmişti. Bütün köy sessizce ağlıyordu. Bir süre sonra, çobanlardan biri, koşarak köye girdi. Çobanın gelmesiyle, herkesi bir fısıltı tuttu. Kalabalık dalgalanıp duruyordu. Fısıltıları duymuştum. ana yüreği duymaz mı? Fazla saklayamadılar ve bütün köy, köyün dışındaki ormana doğru yürüdük. Ormana girdiğimizde yavrumun ince bedeninin, bir çamda, usul usul sallandığını gördüğümde, olduğum yere yıkılıp kaldım. Babasının çılgılıklarında boğazına düğülenip kalmıştı. O günden beri de, bir daha konuşmaz oldu. Yıllarca hep o çamin altına gidip oturdum. Çama sinmiş kokusunu içime çekip durdum. İşte böyle yavrularım, dediğinde" Nado Ana'nın gözlerinden yanaklarına doğru, ıslak bir çizgi iniyor-du.

Nado Ana'nın anlattıklarını, kafalarını göğüslerine düşürerek dinlemişlerdi. O uzun sakallısı, gözlerini Nado Ana'nın ak zülüflerine kilitleyerek dinlemişti. Nado Ana konuşmasını bitirdiğinde yerinden kalkıp yanına gitti. İki eliyle Nado Ana'nın ak zülüflerini usul usul okşadı. Sonra birbirlerine sarılıp, bir süre öyle kaldılar. Daha sonra, gözlerini yeniyile silerek, doğruldu Nado Ana. Gözlerinden öptüğü sakallının elini tutarak:

"Böyle işte yavrum. Yıllarca acımı, yüreğimin kuyusuna yatırdım. Sizin buralara geldiğinizi ilk duyduğumda, yüreğime bandığım acının yerinde, tahlil bir esinti duymaya başladım. Meğer ne de çokmuşsunuz? Hepinizde rüzgar, çam, dağ kokusu taşıyorsunuz. O sırt çantalarınızda taşıdığımız umut, kimbilir daha bana ne oğullar verecektir... Sizin de çok, çok analarınız olacaktır burada. Bir de Kaçkarlar gibi büyük bir ananız var ki, sizi bu dağlardan söküp atana aşkolsun. Dağ işlerini sizden iyi bilen yoktur ya, yine de Nado Ana'nızın öğütü aklınızda olsun. Sirtınızı Kaçkarlar'a verdiğiniz mi, gayrı gerisi gelir. Bura toprağı bereketlidir; çiçeği, ıtırı tükenmez. Gülü gider, Kardelen'i çıkar. Bir de, çılgılıkların asılı kaldığı yarlardan, açan Asmin'leri var ki, onlar, hiç tükenmeyecektir artık."

Sabaha yakın onlar sırt çantalarını yüklenirken, Nado Ana:

"Nado Ana'nıza fazla yol gözetirmeyin, bazen Nado Ana'nıza uğrayın emi yavrularım" diyerek gözlerinden öpüldüğü dağ kokulu misafirlerini. Giderlerken uzun sakallısı:

"Artık Kaçkarlar'ı mekan eyledik ana. Biz olmasak bile, bizden sonrakilere yanınızdan eksilmeyecektir" diyerek tüfeğinin emniyetine baş parmağını bastırıp, geceyi ısıtan bir tebessümle gülümsedi, Nado Ana'ya. Ve sırt çantalarına Nado Ana'nın koyduğu ekmeğe ve tütünlü, mor dağlara çekilmek üzere, evden çıkıp geceye girdiler... ■

Cemal Çakmak

Yozgat Cezaevi Kasım'93

Okurun Yeri

Ben bu hatayı yapacağım diyen insanlara rastladınız mı?

18 Eylül'de Almanya'nın Frankfurt şehrinde "Yeni Demokratik Gençlik, Irkçılığa ve Faşizme Karşı Kültür Festivali" düzenlendi. Aynı zamanda bu festival Avrupa çapında düzenlenmiştir.

Avrupa'nın çeşitli bölgelerinden genç arkadaşlar, kimisi sazıyla, kimisi folkloruyla, kimisi de şiiriyle, tiyatrosuyla bu festivalde düzenlenmiştir.

Genç arkadaşlar, kendi yeteneklerini festivalde sergilemek için oraya geldiklerinde, Yeni Demokratik Gençlik komisyonunun festivale ilişkin almış olduğu kararlar doğrultusunda yola çıkarak disiplinli ve adeta coşkulu bir şekilde Frankfurt Haus der Jugend'in inim inim inletiliyordu.

Diyebiliriz ki, bu festival son yılların en görkemli festivalidir. Fakat ne yazık ki, festivalin çirkin yanı diyebileceğimiz sayın jüri şehzadeleri idi.

Burayı açmadan önce YDG komisyonunun almış olduğu (festivale ilişkin) bir kaç karara değinelim. En önemlisi bölgeler her yarışma dalında bir grup çıkarabilir. İkincisi yarışma dallarının süreleridir. Üçüncüsü ise şiir dalında yarışmaya katılan arkadaşlar eğer şiir kendilerine ait ise bu arkadaşlar üzerinde durulacak. Dördüncüsü ise jüri heyetinin bu konuda biraz yetenekli olması idi. Şimdi bu kararlar doğrultusunda hareket ederek festivalin ilerleyen saatlerine bakalım.

Almanya'nın bir bölgesi folklor dalında disiplinsizlik yaparak iki ekip çıkarıyordu. Keza şiir dalında da bu bölge yine kararlara aykırıydı.

Ve buna benzer bir kaçını daha ekleyebiliriz. Bu hataların tümünü zamanında jüriye bildirmemize rağmen, eksiklikleri görme,

yanlışlıkları düzeltme noktasında hantal davranıldı.

Özellikle jüriye bildirdiğimizde, jüri bize şu cevabı verdi "Biz farkındayız, gerekeni yapacağız" denildi.

Aradan bir kaç dakika geçmeden birde baktık jüri heyetinde oturan arkadaşın biri tiyatrodaki arkadaşın. Bizde zanettik ki, arkadaş artık heyetten ayrılmış. Tam tersi oldu. Sayın arkadaşımız tiyatrosunda oynadı ve geldi, kağıt kalemini alıp yeniden yerine oturdu. Aynı zamanda oynadığı tiyatroyu da festival birincisi seçti. Bize de tek bir söz hakkı düşüyordu "Helal olsun arkadaşına ve yanında oturanlara!"

Sözüm ona jüri başkanlığını yapan arkadaşta Güzel Sanatlar Akademisi'ni bitirmişti. Bizimkilerde buna güvenmişler. Nasıl olsa bu işten anlıyor, ne olacak koskocaman akademiyi bitirmiş, güvenilir mi!

Evet, değerli arkadaşlar, sayın jürimiz gerçekten gerekeni yaptı ve elinden geleni göstermeye çalıştı(!). Kararlara uymayan arkadaşları veya bölgeleri elemesi gerekirken tam tersine bu arkadaşları birincilik ünvanıyla şerefliendirdi. Dereceyi hak eden bölgelere ise hiç bir hak verilmedi. Neymiş, bunların elbise rengi jürinin hoşuna gitmiyormuş, falanca yörelin elbisesiymiş. Şu falancanın... nesiymiş, bu grup falanca bölgenin grubuymuş diyerek ve kitle hangisine daha fazla alkış tutarsa bunun etkisinde kalarak karar verildi. Jüride bu alkışlar karşısında çaresiz bir durumdaydık. Mecburen dereceye seçmek zorundaydık!

NOT: Dergimiz üzerindeki baskıları protesto ediyor, dayanışmak amacıyla bir katkı olan 50 Mark bağışımızı hesap numaranıza yatırıyoruz.

Goppingen'den YDG okurları

Kırvem

Şafak sökmekte kırvem uyan
Dağlar seni bekliyor haydi davran
Şimdi Munzur şarkıları kulaklarımda
Hep mücadelede yoldaşların yanında

Şafak sökmüş gün güneş başımda
Dinmiyor çığlıklar hala kulağımda
Ağitlar Munzur'a kadar yayılmakta
İçimde kin, öfke kanımda dolaşmakta

Şimdi olsam kırvem Munzur Dağı'nda
Beraber, mücadelede omuz omuza
Dindirsek ağıtı, süngü vursak gama
Beraberce çıksak yoldaş, Munzur Dağı'na

Özgürlük olan hakkı zorlada olsa
Çekip çıkarmalı, ister silahla, ister bıçakla

Çıkmak gerekse de dağlara
Davran kırvem turman Munzur'a

Munzur'un mor sümbülü, dağları vardır,
Ağlamaklı, sevinçli günleri vardır,
İbo'su, Cihan'ı, Kazım'ı vardır,
Süngü belinde bu yolda öleni vardır

Gün akşam olmuş, güneş batmakta
İçimde acı hala sızılmakta
Ağitlar Munzur'a kadar yayılmakta
Kalk gidelim kırvem, gidelim Munzur'a

Munzur benim canım, Munzur benim ahım
Sevincim, üzüntüm, benim mekanım
Sana deli divane olmuş tutsağım
Ne güzeldir kırvem, benim Munzur dağım.

İstanbul'dan konfeksiyon işçisi bir YDG okuru

Tuncay yoldaşa

Tuncay yoldaşımı hapsedtiler.
Hapsedipte işkence yaptılar.
Tuncay yoldaşım direniyor.
İşkenceciler deliriyor.
Bırakın Tuncay yoldaşımı
O Karadeniz'e geliyor...

Açtı Karadeniz kucagını yoldaşıma,
Altın harflerle kazıdı adını yoldaşımın
Kalplerine ve tarihin en güzel yerine
Tuncay yoldaşım aralarından ayrılrsa bile
Yemin ettiler mücadelelerinde
yaşatacaklarına...

Tuncay yoldaşımı vurdular,
Al kanlar içinde koydular.
Al kanlar bir çelenk oldu,
Üzerine "Komünizm şehitleri
ölümsüzdür" yazıldı.

Tuncay yoldaş şahsında bütün
komünizm şehitlerini selamlıyorum.

Tokat'tan bir YDG okuru

Kültür

Düşünüyorum düşünüyorum kültürü
Kültürün anlamı kalmamış diyorum
Artık kulağım halk müziği duymuyor
Gözüm gerçek sanatçı görmüyor
Kulağım "kil oldum", "Corç", "Maykıl"
lafları duyuyor
Gözüm belirsiz kişiler görüyor

Sanatımıza sapıtılmışlar dolmuş
Sanatımıza boğuluyor
Unutulmuş Yunus Emre, Pir Sultan Abdal
Unutulmuş Ruhi Su, Nazım Hikmet
Gerçek sanata baskı var
Anlatılmıyor gençliğe

İnsan sanatıyla yükselmeli
Görünüşüyle değil;
Sanat demek serserilikse
Sanat demek "kul" olmaksızın
Uyumak için kullanmaksızın
Demek ki aptalmışız.

14 Yaşında bir YDG okuru/ Kardelen

Sayın Yeni Demokrat Gençlik çalışanları

Son dönemlerde cezaevlerindeki biz siyasi tutsaklara yönelik olarak uygulanan tecrit ve baskı politikalarının sonucunda bu cezaevine getirilmiş bulunmaktayız. Ve bunun sonucunda bir çok gelişmeden haberdar olamıyoruz. Ve bu konuda özgür bir dünya için mücadele veren sizlerin duyarlı olacağı inancındayız. Tüm çalışanlarınıza bu koşullar altındaki çalışmalarında başarılar diliyoruz ve özgür yarınlar hepimizindir diyoruz.

Yıldız Aktuna
Sakarya Kapalı Cezaevi

Merhaba YDG,

Ben uzun süredir zorunlu olarak yurtta yaşayan bir öğrenciyim. Fakat yurtta başıma gelenler ve öğrencilerde izlediğim kadariyle var olan sorunları size genel olarak aktarmak istiyorum.

Yurtlardaki kepezelik

Şu yurtları gelip bir görseniz, değil insan, normal şartlarda bir hayvan yaşayamaz. Yetersiz olan bu koşullar psikolojik ve fizyolojik olarak bir çok sorunları ardından getiriyor. Bu sağlıksız ortamlarda yurt personelinin öğrencilere olan baskılarının yanında, içte bir sır gibi dönen oyunları da cabası...

Düşünün üniversitede dersler başlayalı üç hafta oldu. Fakat yeni gelen birinci sınıf öğrencilerinin başına gelen olaylardan dolayı sanki üç yıl gibi bir süre oldu.

Nasıl oluyor anlamıyorum ama, öğrenci bir saatlik mesafede ailesi ile otururken ona yurt çıkar. Fakat yüzlerce kilometre uzaktan gelen öğrenciyi yurt çıkarmaz ve bu öğrenci dışarıda kalır. Yurtlara gidip derd yanar. Burda hiç kimsenin olmadığını ve kimscekileri tanımadığını, yatacak yerinin bile olmadığını söyler. Ama onlar yurt odalarının dolu olduğunu söyler. Öğrenciyi hiç yardım edemeyeceklerini bildirir ve kapıyı çok kibar bir şekilde gösterirler. Tabi ki öğrenci yapayalnız ve umutsuz kalır. Kazandı diye üniversiteye dolu dolu girirken şimdi ise bir ağacın altında usulca oturup buralara geldiği için lanet yağdırır kendine. Her yönüyle dünyası yıkılmıştır. Şehirde ki otellere çaresiz gider ama otellerdeki o pisliklere ne demeli? Fuhuşun kol gezdiği bu yerlerde öğrenci ne yapar, nasıl kalır orada? Halk zaten öğrenciyi ve bekara ev vermiyor.

Gelelim şu bizim misafir öğrencilere... Hani ne yapıp torpille şu tıklım tıklım dolu

Resmi ideolojinin kuyrukçusu Cem dergisine

Yazılarınızın genelinde alevi kültürünün yaşatılmamasından, diyanet işleri vakfının alevi kültürünün gelişmesini engelleyici rolünden bahsediyorsunuz. İstemlerinizi laik, demokratik, Atatürk ilkelerine bağlı devlet anlayışında belirliyorsunuz. Beyler! Siz tarihi bilmiyorsunuz. Kemalizmin katliamcı, ırkçı, faşist yüzünü göremiyorsunuz. Bu kadarına pes doğrusu. Cem dergisi olarak yazılarınızda kafa bulanıklığı yaratıp, TC faşist diktatörlüğünü teşhir edemiyorsunuz. Çünkü Cem dergisi olarak sizde gericisiniz. Hitap ettiğiniz kitle kendini geliştirmemiş geri durumdaki alevilerdir. Sınıf bilincini almış alevi kökenli-

Eğilmek yok

yok
yok
yok
eğilmek yok!

Zulüme,

ölüme inat
selvi
gibi

dimdik

başımız!
Kesilir
ama

eğilmez

yok
yok
eğilmek yok

Almanya

Hannover'den
Mehmet
Karabulut

Pir Sultan olmayı düşün

Bir gün duvara yasladığımda başımı
O zaman düşün bütün gerçekleri
Dünyayı, özgürlüğü, insanlığı ve sevgiyi
Kısacası bebeğim, o an düşün her şeyi

Dünyaları düşün, bebeğim
Sevgilerin yeşerdiği, gül bahçesini
Mutluluğa ulaşabilmenin sevincini
Ve dağların zirvesinde olmayı

Özgürlüğü düşün bebeğim
Tianenmen'de ezilenleri
Hürriyeti uğruna can verenleri
Ve mücadelenin ölümsüzlüğünü

İnsanlığı düşün
Çınar uğruna yakılan 37 canı
Oynanan yobaz oyunlarını
Yani Sivas'taki katliamı

Ve sevgileri düşün
Birliktelikleri, el ele vermeleri
Doğacak güneşi kucaklamaları
Pir Sultan olmayı düşün

Bağcılar'dan Bir
YDG okuru

Öğretmen

Kendilerini kutsal saydın,
Öğrencileri kendilerine tapıran,
Demokrat öğrenciler gördükleri zaman;
Not tüfeğiyle kurşunlayan,
Öğretmenim diye kibirlenen,
Öğrencileri aşağılayan,
Ellerinden gelse dayak atan,
Karşı çıkıldığı zaman,
Elime tastiknameyi verip, kapıyı gösteren;
Siz değilsiniz, söylemişsiniz
EFENDİLER!

Esenyurt Lisesi'nden bir YDG okuru

Koşacağız sana

Resmin durur silahımın dipçiginde
Mermisi sürülü kundağında hala
Coştu ha coşacak halk ordusu...
Siperlerin adını yoldaş.

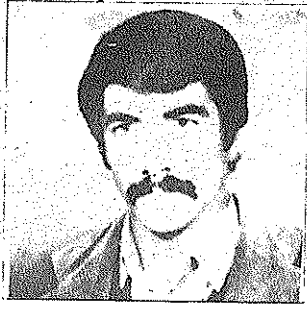
Hey...
dağların yiğit aslanı Partizan
buzullarına can bedenini
kırmızı karanfil sevgiliden
yediverenler kavgaya
nasıl da tetiğe tutulu durur
Doktor Hüseyin'in donuk parmağı
Mor dudaklar öpüştü senin kanıma
Bu kan bedende durur mu;
Ey deli Munzur
boranın üşüşün ihanete
Barbara'lar gibi koşacağız sana...

Dersim'den bir YDG okuru

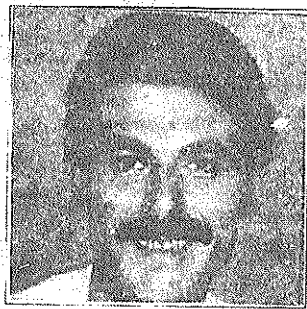
Kasım ayında şehit düşen tüm komünistleri saygıyla anıyoruz Onlar kavganın ortasındalar!

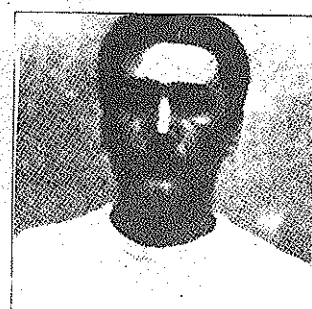
Hüseyin TOSUN

Rıza SÖKMEN

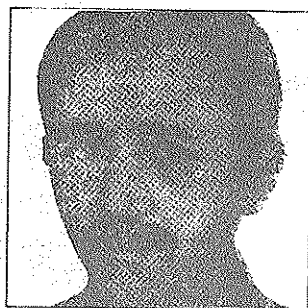
Ünal KÜÇÜKBAYRAK

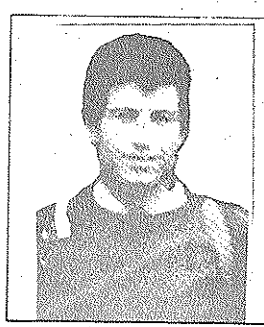
M.Kemal YILMAZ

A.Rıza BOYOĞLU

Zeki UYGUN

İbrahim POLAT

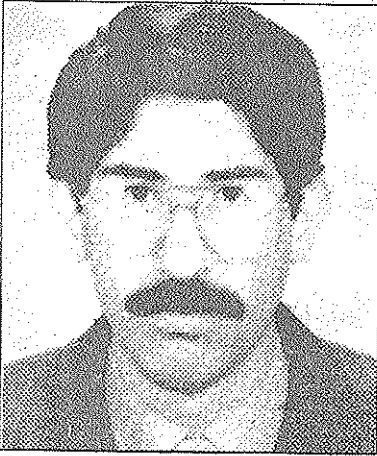

Kamile ÖZTÜRK

İsmail DOĞAN

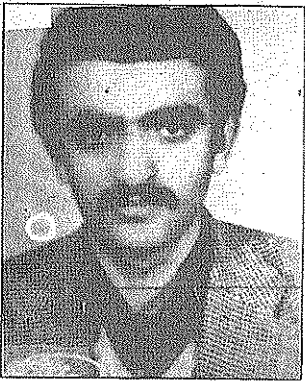
22 KASIM 1986'DA KOMÜNİZM MÜCADELESİNDE BAYRAKLAŞTILAR

Tuncay ÇARIKÇIOĞLU

Siz ki canınızı verdiniz halkımız için
Siz ki herşeyinizi verdiniz bu kavgaya uğruna
Göğsümüzde onurla dalgalanan
Kavganın bayrağına sizki al rengini verdiniz
Ey, ölümsüz halkımız için toprağa düşenlerimiz
Ey, yüce oğulları halkımızın
Onurla ve sabırla dinlenin şimdi
KAVGANIZI SÜRDÜRÜYOR
YOLDAŞLARINIZ...

- ★ Ramazan CAN
- ★ İsa DEMİRBAŞ
- ★ Şenol ÖZYURT
- ★ Nubar YALIM
- ★ Veli KARASU
- ★ Eşref ŞUHAR
- ★ Çağlar ÇETİN

Zülfikar URALÇIN

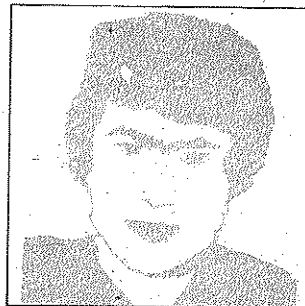
Ali SARIBAL

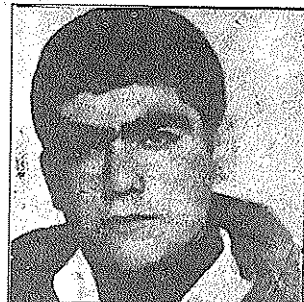
Perihan ÇOLAK

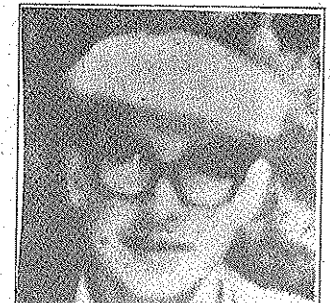
Mustafa SARITAŞ

Aziz GÖZETMEN

A.Haydar ASLAN

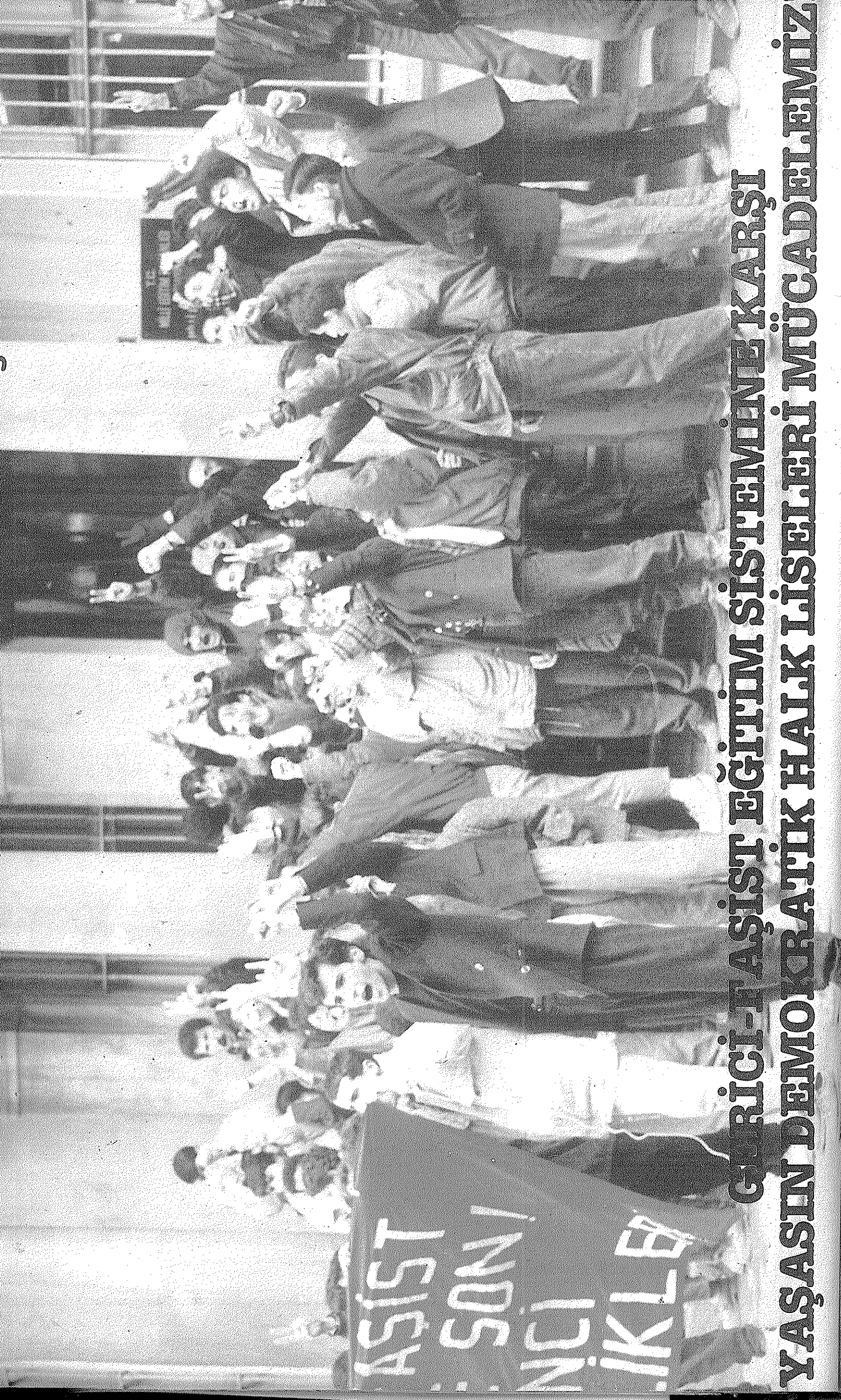

M.Zeki ŞERİT

UZUN LAMPA... BİR... OZU...

YDĞ SAAT LARINDA BİRLEŞİ!

**ASİST
SONU
NCU
İKLE**

GERİCİ-FAŞİST EĞİTİM SİSTEMİNE KARŞI

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK LİSTERİ MÜCADELEMİZ

YENİ DEMOKRAT

